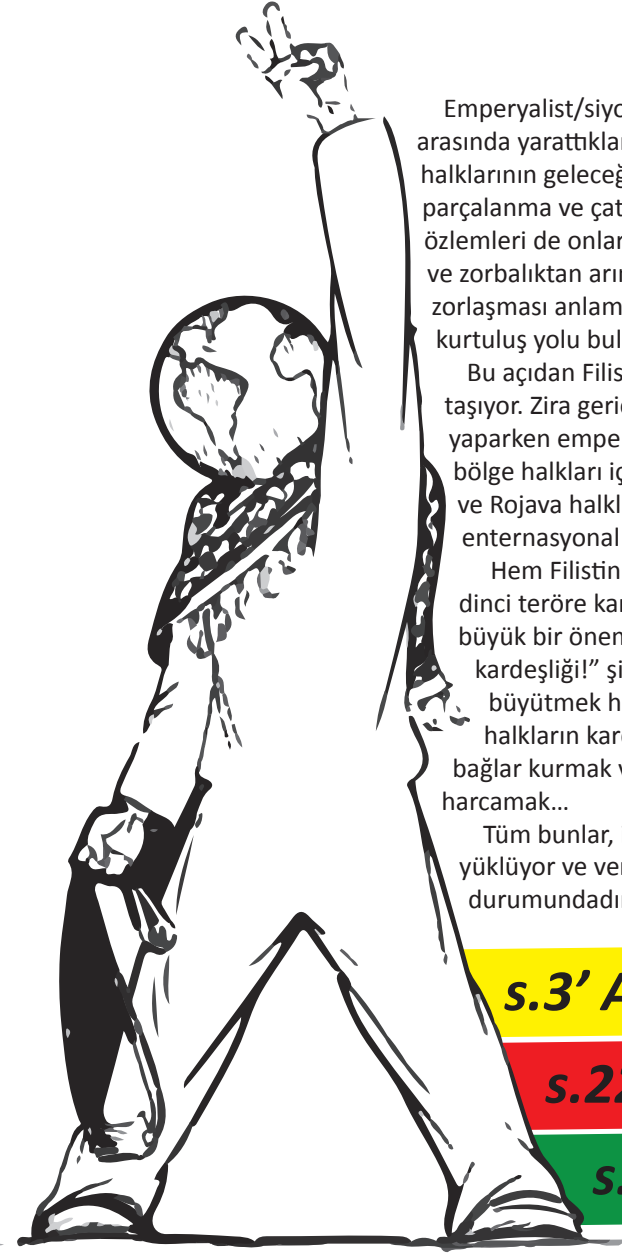

Gerici saldırganlığa karşı işçilerin birliği halkların kardeşliği!

Emperyalist/siyonist güçlerle bölgedeki işbirlikçi devletlerin halklar arasında yarattıkları yarılmayı derinleştirme politikaları, bölge halklarının geleceğini tehdit ediyor. Zira etnik, dinsel, mezhepsel parçalanma ve çatışmanın olduğu yerde, emekçilerin geleceği kurma özlemleri de onlarca yıl geriye itilebiliyor. Bu da sömürü, kölelik, baskı ve zorbalıktan arınmış sosyalist bir dünya kurma mücadelesinin daha zorlaşması anlamına geliyor. Oysa işçi sınıfı ve emekçilerin başka bir kurtuluş yolu bulunmuyor.

Bu açıdan Filistin ve Rojava halklarının direnişi, büyük bir önem taşıyor. Zira gericiliğe teslim olmayı reddeden bu halklar, bunu yaparken emperyalist-siyonist-cihatçı saldırganlığına karşı, bütün bölge halkları için de direniyorlar. Direnişin onurunu taşıyan Filistin ve Rojava halklarının yanında olmak, sesine ses katmak, enternasyonal dayanışmayı yükseltmek büyük bir önem taşıyor.

Hem Filistin ve Rojava halklarının kazanması için hem kökten dinci teröre karşı mücadelenin büyütülmesi için, eylemli dayanışma büyük bir önem taşıyor. Bu mücadele, "işçilerin birliği, halkların kardeşliği!" şiarı etrafında örülmelidir. Zira hem mücadeleyi büyütmek hem gerici kuşatmayı yarabilmek için, işçilerin birliği halkların kardeşliği şiarını ısrarla öne çıkartmak, bölge halklarıyla bağlar kurmak ve birleşik bir devrimci hareketin gelişmesi için, çaba harcamak...

Tüm bunlar, ilerici-devrimci güçlere önemli sorumluluklar yüklüyor ve verili koşullarda mücadelenin temel gündemleri olmak durumundadır. (s.2)

s.3' AKP-Siyonist İsrail işbirliği

s.22' Filistin direniyor!

s.23' İsrail insanlıktan çıkarıyor!

**Sermaye devleti
seri cinayetlerine
devam ediyor!**

Sermaye sınıfı işçi kanı dökmeye devam ederken onun devlet nezdindeki görevlileri de bu işçi cinayetlerini kılıfına uydurma

gayreti içindeler. Davutpaşa işçi katliamı karar duruşmasından yansıyanlar bu durumu oldukça net ortaya koymaktadır. Katliam ve sonrasındaki dava süreci sermaye devleti gerçeğini özetlemektedir. (s.8)

**Saray soytarılığı geleneği ve
'Vizyon' dalkavukları - K. Efram**

**Kent Gıda'da
grev bayrağı
dalgalanıyor**

Kent Gıda ve yetkili işçi sendikası Tek Gıda-İş arasında gerçekleşen 21. dönem toplu sözleşme görüşmelerinde sonuç alınamaması üzerine 800 işçi 15 Temmuz sabahı

itibarını greve başladı. İşçiler ücretler ve sosyal haklar konusundaki taleplerinin kabul edilmesini istiyor. (s.11)

Gerici saldırganlığa karşı işçilerin birliği halkların kardeşliği!

Irak ve Şam İslam Devleti (İŞİD) adlı kökten dinci çetelerin, Irak ve Suriye'de başlattıkları saldırının hemen ardından, İsrail'in ırkçı-siyonist rejimi de, Filistin halkına karşı yeni bir saldırı başlattı. Saldırganlar görünürde birbirinden bağımsız; oysa saldırıların hedefi ve ulaşmak istediği sonuçlar itibarıyla, bir bütünün iki parçasından başka birşey değildir.

Gerici/saldırgan cepheye batılı emperyalistler, bölgedeki işbirlikçileri ve tetikçileri yer alıyor. Bunlar genel hatlarıyla ABD, İngiltere, Fransa gibi emperyalist güçler, İsrail, Türkiye, Suudi Arabistan, Katar gibi işbirlikçi bölge devletleri, Irak burjuvazisinin bir kesimi ile Ortaçağ zihniyetli terör şebekesi el Kaide uzantılarından oluşuyor.

Bu savaşta batılı emperyalistler ile Rusya-Çin ikilisi arasındaki hegemonya çatışmasının payı olduğu gibi, gerici bölgesel güçler arasındaki çıkar çatışmalarının ve Irak özelinde burjuvazinin farklı kesimleri arasındaki iktidar savaşının rolü de var.

Filistin halkına karşı savaşı ise, esas olarak İsrail gerçekleştiriyor. Ancak İŞİD'in arkasındaki güçlerin tümü, aynı zamanda İsrail saldırganlığını da destekliyorlar.

Halkları köleleştirmek için etnik, dinsel, mezhepsel parçalanmayı derinleştirme çabaları

Bölge halklarını etnik, dinsel, mezhepsel temelde parçalamak, emperyalist/siyonist planın temel dayanağıdır. Çünkü bu parçalanma sayesinde halkları birbirine kırdırarak, Arap halklarını uluslaşma sürecinin gerisine düşürüp Ortaçağ karanlığına sürüklemek, Filistin halkının işgal karşıtı direnişini kırmak, Kürt burjuvazisine kukla bir yönetim vaat edip, Kürt halkının özgürlük özlemlerini boğmak vb. hedeflere ulaşmayı da planlıyorlar.

70'i aşkın ülkeden cihatçı tetikçileri devşirip Ortadoğu'ya yığmaları, özellikle Suriye, Irak ve Lübnan'da Alevi-Sünni/Şii-Sünni çatışmasını kışkırtmaları, Hristiyan Arapları Avrupa'ya transfer

etme çabaları, Kürtler arasındaki bölünmeyi derinleştirmeleri... Tüm bunlar, uğursuz gerici planın parçalarıdır. Bölgedeki devletleri parçalayıp, "güdümlü devletçikler" yaratma çabası da bu planın temel hedeflerinden biridir.

Emperyalist/siyonist güçlerin planı, ancak halkları birbirine düşürmeyi başarabilirlerse uygulanabilir. Bu noktada cihatçı teröristler rezil bir rol oynuyorlar. Zira bu çeteler, özellikle mezhep çatışmalarının kışkırtılmasında özel bir rol oynuyorlar. Hiçbir güç, cihatçı teröristler gibi, emperyalist/siyonist planlara hizmet edemez.

Gericiğin hedefinde Filistin ve Rojava var

Çatışmanın küresel, bölgesel ve yerel boyutuna rağmen, halihazırda İsrail Filistin halkının direnişini kırmak için saldırırken, İŞİD ise, Kürt halkı başta olmak üzere Rojava halklarına yükleniyor. Filistin ve Rojava'nın hedef seçilmesi tesadüf değil. Filistin sorunu ve Filistin direnişinin daha köklü ve karmaşık boyutlar taşımasına rağmen, verili koşullarda direnen bu iki bölgenin halkları etnik, dinsel, mezhepsel parçalanmanın önündeki temel engellerden birini oluşturuyorlar.

Filistin direnişi doğası gereği etnik, dinsel, mezhepsel parçalanmaya karşı durmak zorundadır. Aksi bir tutum ölümcül bir hata olur. Nitekim dinci Hamas, Suriye'ye karşı savaş başladığında böyle bir hataya düşmüş ve bunun sonuçlarına katlanmak durumunda kalmıştır. Kuşkusuz, her dinci hareketin doğasında ayrımcılık vardır. Fakat Siyonist işgale karşı gelişen Filistin direnişi, ancak bütünleşmeyi sağlayabildiğinde başarıya ulaşabilir. Nitekim ezilen, ırkçı-Siyonizmin saldırılarına maruz kalan Filistin halkı, direnişin temel alınmasını istediğini pek çok durumda dile getiriyor. İşgal ve saldırganlığın militanlaştırdığı Filistin halkının direnişi, sadece emperyalist/siyonist güçler için değil, gerici bölge devletleri ve el Kaide uzantısı cihatçı çeteler için de rahatsız edicidir. Zira birleştirici direnişin olduğu yerde etnik, dinsel, mezhepsel parçalanma yaratıp, halkları birbirine

kırdırıp köleleştirmek mümkün olmaz. Batılı emperyalistler himayesindeki Siyonist barbarlığın doruğa çıkması, emperyalistler ile işbirlikçilerinin İsrail'e tam destek vermeleri de, direnişten duydukları korkunun dışı vurumu olmaktadır.

Rojava halkının Suriye'deki yıkıcı savaşa katılmaması, emperyalistlerin kuklası olan tetikçi muhalefetin güdümüne girmeyi reddetmesi, emperyalistler, AKP iktidarı, Körfez şeyhleri ve İsrail desteğindeki cihatçı katillerin önüne set çekmesi, bu karşı-devrimci güçleri rahatsız etmiştir. PYD önderliğinde halk direnişinin örgütlenmesi ve Türk ordusunun desteğiyle saldırganı geçen cihatçı çetelere karşı sergilenen militan direniş, başını ABD emperyalizminin çektiği gerici cepheye rahatsız etti. Musul kentini istila ederek saldırıya geçen İŞİD, son haftalarda özel bir şekilde Rojava'ya yükleniyor. Binlerce tetikçi Rojava üzerine salan İŞİD, bu saldırısında tıpkı İsrail gibi emperyalistler, Körfez şeyhleri ve AKP iktidarı tarafından desteklenmektedir. Çünkü bu gerici güç odakları, Rojava halkıyla batılı emperyalistler güdümündeki işbirlikçi muhalefetin emrine girmeyi reddetmesinden rahatsız oldular.

Gerici planı bozmak için işçiler birlik, halklar kardeş olmalı!

Emperyalist/siyonist güçlerle bölgedeki işbirlikçi devletlerin halklar arasında yarattıkları yarılmayı derinleştirme politikaları, bölge halklarının geleceğini tehdit ediyor. Zira etnik, dinsel, mezhepsel parçalanma ve çatışmanın olduğu yerde, emekçilerin geleceği kurma özlemleri de onlarca yıl geriye itilebiliyor. Bu da sömürü, kölelik, baskı ve zorbalıktan arınmış sosyalist bir dünya kurma mücadelesinin daha zorlaşması anlamına geliyor. Oysa işçi sınıfı ve emekçilerin başka bir kurtuluş yolu bulunmuyor.

Bu açıdan Filistin ve Rojava halklarının direnişi, büyük bir önem taşıyor. Zira gericiliğe teslim olmayı reddeden bu halklar, bunu yaparken emperyalist-siyonist-cihatçı saldırganlığına karşı, bütün bölge halkları için de direniyorlar. Direnişin onurunu taşıyan Filistin ve Rojava halklarının yanında olmak, sesine ses katmak, enternasyonal dayanışmayı yükseltmek büyük bir önem taşıyor.

Hem Filistin ve Rojava halklarının kazanması için hem kökten dinci teröre karşı mücadelenin büyütülmesi için, eylemli dayanışma büyük bir önem taşıyor. Bu mücadele, "işçilerin birliği, halkların kardeşliği!" şiarı etrafında örülmelidir. Zira hem mücadeleyi büyütmek hem gerici cihatçıyı yarabilmek için, işçilerin birliği halkların kardeşliği şiarını ısrarla öne çıkartmak, bölge halklarıyla bağlar kurmak ve birleşik bir devrimci hareketin gelişmesi için, gaba harcamak...

Tüm bunlar, ilerici-devrimci güçlere önemli sorumluluklar yüküyor ve verili koşullarda mücadelenin temel gündemleri olmak durumundadır.

AKP-Siyonist İsrail işbirliği

İrçki-Siyonist İsrail devletinin Gazze şeridinde yaşayan Filistin halkına karşı giriştiği vahşi saldırı sürüyor. Bu saldırı ile siyonist rejim, bir kez daha tüm yasa ve kuralları ayaklar altına aldı. F16 savaş uçaklarıyla halkın üzerine bomba yağdıran İsrail, kapitalist/emperyalist sistemin efendileri tarafından açıkça desteklenirken, Filistin halkının acılarını bir dönem siyasi rant aracı olarak kullanan AKP iktidarı ise, bu defa pek sesini çıkarmadı. Saldırı başladığında hükümet adına yapılan açıklama ise, utanç vericidir. Zira AKP şefleri, saldırılar İsrail ile Filistinli direnişçileri aynı kefeye koyarak, taraflara şiddete son verme çağrısında bulunmuştu.

Dinci-gericiliğin tavrı tesadüf değil

AKP şefi, "Ortadoğu'nun sultanı benim" havalalarına büründüğü günlerde, Filistin halkının acılarını istismar etmekte usta olduğunu kanıtlamıştı. İsrail karşıtı 'keskin' açıklamalar, one munit 'çıkışı', "Gazze kuşatmasını yarmak" söylemi ile filo oluşturmak vb. Tüm bunlar, Tayyip Erdoğan başta olmak üzere, AKP şeflerinin "Filistin dostu" görünmeye çalıştıkları günlerin icraatlarıydı. Son saldırı karşısında 'düt yemiş bülbül' misali susan AKP şeflerinin, Filistin sorununda ne kadar riyakar oldukları, bir kez daha gözler önüne serildi.

Burjuva akımların en gerici temsilcileri tarafından sergilenen bu kaba riyakarlık, tesadüf değil. Zira Filistin halkının acıları, hiçbir zaman böylelerinin umurunda olmadı. Onları ilgilendiren şey ise, Filistin halkının

acılarını siyasi rant kaynağı olarak kullanmaktı. Koşullar değişince, Konya ovasında eğitim gören İsraili pilotların Filistinli çocukların başına bomba yağdırmaları, dinci gerici iktidarın ilgi alanının dışında kaldı. Gazze'ye bomba yağdıran İsrail savaş uçaklarının yakıtının Barzani-AKP işbirliği ile sağlanması ise, suskunluğun da ötesinde, ortada bir suç ortaklığı olduğunu gösteriyor.

Siyonist İsrail'le çok yönlü işbirliği

AKP ile siyonist lobi arasındaki işbirliği, dinci-gerici iktidar işbaşına gelmeden önce başlamıştı. O dönem Beyaz Saray'ın efendileri olan neo-con (neo-faşist) çete, onun şefi George Bush ve Yahudi Lobisi, AKP'yi iktidara taşımak için özel bir çaba harcıyorlardı. Öte yandan AKP şefi Tayyip Erdoğan, her ABD'ye gittiğinde, ilk iş olarak Yahudi Lobisi'nin huzuruna çıkıyor, onlara kendini anlatıyor ve yoğun bir destek alıyordu.

Dinci-gerici şefler, emperyalist/siyonist güçlere hizmette kusur etmemek için, ellerinden geleni yaptılar. AKP iktidarı ile siyonist rejim arasındaki işbirliği öyle bir noktaya geldi ki, Tayyip Erdoğan ile Ariel Şaron (nam-ı diğer Beyrut kasabı) arasında, 'kırmızı telefon hattı' oluşturuldu. 2005 yılının Mayıs ayında Tel Aviv'e giden Tayyip Erdoğan, Şaron'a, "en kısa sürede sizi Ankara'da ağdırlamak isterim" diyordu.

AKP iktidarı döneminde Türk devleti ile siyonist rejim arasındaki mali, ticari, askeri, siyasi, diplomatik, istihbarat ve diğer alanlardaki işbirliği, büyük bir ivme kazandı. İsrail şirketlerine toprak satışı, Akdeniz'den

İsrail'e petrol, doğalgaz, fiberoptik ve su taşıyacak boru hatları projesi, askeri ihalelerin İsrail şirketlerine verilmesi, Lübnan ve Suriye'ye karşı suç ortaklığı, ABD-İsrail-Türkiye "üçlü şer eksenini" oluşturulması gibi gerici işbirliği projelerinin altında da AKP hükümetinin imzası var.

Tayyip Erdoğan'a 'cesaret madalyası'

2004'te ABD'yi ziyaret eden Tayyip Erdoğan, Amerikan Yahudi Komitesi'nden (AJC) "cesaret madalyası" almaya muvaffak oldu. Resmi ismi "Davut Boynuzu" olan bu madalya, dünyada ilk kez Yahudi olmayan birine, dahası dinci-gerici bir şefe verildi!

İsrail'deki siyonist rejimin en büyük destekçisi olan AJC tarafından Davut Boynuzu madalyasıyla taltif edilen AKP şefi, belli ki, Mossad'dan tam not almayı da başarmıştı.

Siyonist rejimin 'soluk borusu'

AKP hükümetinin işbaşına geldiği 2002'den sonra İsrail'le imzalanan anlaşmalar listesine şöyle bir göz atıldığında bile, Ankara'daki dinci-gerici iktidarın Siyonistler için bir 'soluk borusu' haline geldiği görülür.

* 30 Ağustos 2004'te AKP şeflerinden Ömer Çelik, Egemen Bağış ve Mevlüt Çavuşoğlu üçlüsü, siyonist rejimle kapsamlı görüşmelerde bulunmak ve yeni anlaşmalara imza atmak için İsrail'i ziyaret ederler. Ömer Çelik-Egemen Bağış ikilisi, bu ziyaretten önce, ABD'ye gidip Yahudi kurumlarıyla özel görüşmeler

gerçekleştirirler.

İsrail ziyareti öncesi TBMM'de konuşan Ömer Çelik, Filistinlilerin yaptığını "terör", İsrail'in yaptığını ise "şiddet" olarak nitelendirir.

* 15 Temmuz 2004'te Ankara'da, İsraili şeflerle bir mutabakat zaptı imzalayan AKP iktidarı, Serbest Ticaret Anlaşması kapsamında "temel ve işlenmiş tarım ürünleri ticaretindeki tavizlerin karşılıklı genişletilmesini müzakere etme konusunda" anlaşmaya varır.

* AKP iktidarı, İsrail'e, Siyonizm'in kurucusu Theodor Herz'i, başkent Ankara'da anma izni verir. 6 Aralık 2004 günü İsrail'in Ankara Büyükelçiliği, Milli Kütüphane Konferans Salonu'nda Siyonizm anması gerçekleştirdi!

* Bir dönem AKP'nin Enerji Bakanı olan Hilmi Güler, İsrail Ulusal Altyapı Bakanı Binyamin Ben-Elizer ile boru hattı anlaşması imzaladı. Türkiye'den İsrail'e uzanacak boru hattından petrol, doğalgaz, elektrik, su ve fiberoptik geçmesi planlandı.

* Tayyip Erdoğan, çok önemsedığı Heron'larla ilgili anlaşmayı, 1 Mayıs 2005 tarihli İsrail ziyareti sırasında, kendi eliyle imzaladı. Ziyarette, 200 milyon dolarlık bu anlaşma ile yetinmeyen AKP şefi, M60 tanklarının modernizasyonu için de yeni protokol imzaladı ve 17 ayrı askeri projeye dair görüşmelerde bulundu.

* AKP şefleri, Mavi Marmara saldırısının ardından bile, TBMM adına yayımlanacak deklarasyonda, "TBMM, Türk hükümetinden İsrail'le siyasi, askeri ve ekonomik ilişkileri gözden geçirmesini bekliyor" ifadesine itiraz etti. Dönemin AKP Grup Başkanvekili Suat Kılıç metne bu haliyle imza atamayacaklarını belirtti.

* Davos'ta, görünürde "one-minute" krizi yaşanırken bile, TBMM'de Türkiye-İsrail Dostluk Grubu üyesi 361, Türkiye-Filistin Dostluk Grubu üyesi ise, sadece 60 milletvekili bulunuyordu! AKP milletvekillerinin çoğunluğu İsrail Dostluk Grubu'na dolmuştu.

* Dönemin Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik, 13 Şubat 2009 tarihinde, okullarda İsrail mallarının boykot edilmemesi için genelge yayımladı!

* Urfa'daki "mayınlı arazilerin" İsrail'e peşkeş çekilmesinin önünü açmak için yasa çıkaran AKP iktidarı, Eylül 2007'de Suriye'deki bir askeri tesisi bombalayan İsrail savaş uçaklarına hava sahasını açarak, Siyonistlerle suç ortaklığı yaptı.

Bu arada bir dönem İsrail'le gerilim yaşayan AKP iktidarı, gerilimli dönemde hiçbir anlaşmayı iptal etmedi. Son aylarda siyonist rejimle anlaşmanın yolunu arayan dinci-gerici şefler, ABD'ye uşak olanların İsrail'le de anlaşmak zorunda olduğunu gösterdiler.

Burada sadece bir kısmına değindiğimiz bu icraatlar, AKP iktidarı ile ırkçı-siyonist rejim arasındaki işbirliğinin kapsamı hakkında fikir veriyor. Dinci-gericiliğin bu hizmetinden pek memnun olan siyonist şefler, AKP'yi "Türk lokumu" olarak görmeye başladılar. Siyonist şeflerden Şimon Peres, kendisine, "size Türk lokumu getirdik!" diye hediye sunan Egemen Bağış'a, "Ne gerek vardı, zaten sizin partiniz Türk lokumu" karşılığını veriyordu.

Bu çeteleye bakıldığında, AKP iktidarının vahşi İsrail saldırısını sessizlikle karşılaması hiç şaşırtıcı değil. Sefil çıkarları gerektirdiğinde Filistin halkının acılarını istismar eden dinci-gerici iktidar, buna gerek kalmayınca, bu halkın acılarına tümüyle ilgisiz kalmakta biran bile tereddüt etmedi. Bu tutum tiksinti verici olmakla birlikte, şaşırtıcı da değil.

KESK: "Kobanê=Gazze, İŞİD=İsrail"

KESK İstanbul Şubeler Platformu Rojava'da İŞİD çetelerinin, Filistin'de İsrail'in saldırılarını kınamak ve protesto etmek için 16 Temmuz'da Galatasaray'a yürüdü.

"Kobanê=Gazze, İŞİD=İsrail", "Rojava'dan Filistin'e direnene bin selam!" ve "Biji berxwerdana Rojava û Filistin!" ozaltileri açan KESK üyeleri Tünel'den Galatasaray Lisesi önüne kadar yürüdü.

Yürüyüş sırasında bildiri dağıtılırken slogan, ıslık, zılgıt ve alkışlarla yapılan katliamlar protesto edildi.

Yürüyüşün Galatasaray Lisesi önünde sonlandırılmasının ardından KESK İstanbul Şubeler Platformu adına Fadime Kavak basın metnini okudu. Türkiye-İsrail ve hükümet-İŞİD ilişkilerinin ekonomik, politik olduğunun vurgulandığı basın metni şu sözlerle devam etti:

"Ortaoğ'u'nun her yanında devam eden çatışma

ve derin çelişkiler emperyalist politikalarından bağımsız değildir. İşgal ve böl-yönet politikalarıyla çatışma ve çelişkiler diri tutularak başta petrol olmak üzere bölgenin kaynakları talan edilmektedir. Son yıllarda artan şiddet ortamı emperyalistlerin bölgeyi yeniden dizayn etme ve bölgenin yıpranan gerici iktidarlarını ayakta tutma arayışlarının sonucu olarak gelişmektedir. Bölge halkları birbirini boğazlarken emperyalistler bölgedeki güçlerini tahkim etmekte, varlıklarını kalıcılaştırmaktadır."

Basın metninde ayrıca Haziran Direnişi'nde katledilenlerin hükümet tarafınca "terörist", İŞİD çetelerinin ise "İŞİD unsurları" olarak tanımlandığının altı çizildi.

Basın metninin okunmasının ardından eylem sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Kadıköy'de İŞİD ve İsrail'in saldırıları kınandı

Kadıköy Altiyol'da toplanan kitle Bahariye Caddesi'nden Mehmet Ayyalıtış Meydanı'na buradan da İskele Meydanı'na yürüdü. Eylemde "Kobanê'den Filistin'e halklar direniyor!" pankartı açan kitle "Biji berxwerdana Rojava!", "Rojava'dan Gazze'ye direniş bin selam!", "Katil İŞİD Ortaoğ'u'dan defol!" ve "Filistin'de intifada Rojava'da serhıldan kazanacak!" sloganlarını haykırdı.

İskele Meydanı'ndaki basın açıklamasında ilk sözü alan HDP İstanbul Eşbaşkanı Şamil Altan, Filistin halkının 80 yıldır Siyonist İsrail devletine, Kobane halkının da eli kanlı İŞİD çetelerine karşı kahramanca bir savaş yürüttüğünü dile getirdi. Altan, AKP'nin gerici çetelere 2 bin TIR yardım gönderdiğini hatırlatarak, "Rojava'daki savaş durmadıkça, Türkiye'de de barışın sağlanamayacağına" dikkat çekti.

HDP Kadıköy İlçe Örgütü adına basın açıklamasını Ece Çetin okudu. Çetin, günlerdir gerici çetelerin Rojava'nın Kobane kantonuna ağır silahlarla saldırıdıklarını vurguladı. Çetin, açıklamada şunları

ifade etti: "Başta Türk hükümeti olmak üzere emperyalist güçler tarafından desteklenen bu gerici çeteler dini istismar yoluyla halklara zulmetmektedir. Bu saldırıların yıllardır Filistin halkına yapılan saldırılardan hiçbir farkı yoktur. Bugün farkındayız ki, Rojava ve Filistin'deki halklar bu gerici zihniyetlere karşı büyük bir direniş göstermektedir."

Ardından SDP adına basın açıklamasını okuyan Göze Altınöz ise şunları söyledi: *"İsrail katliam yapıyor. Filistinlilerin üzerine bomba yağdırıyor. Başka bir katil daha var. Devleti yönetenlerin ismini koymaktan sakındıkları bir katil daha var. Katliam aynı katliam. İsrail bomba yağdırıyor. İŞİD insan doğuruyor. Canlı yayınlarda idam törenleri düzenliyor. Sokak ortalarında çocukların başını kesiyor. Suriye'de, Irak'ta ve Kürdistan'da İŞİD vahşice insanlara saldırıyor. Sokağa çıkıp Filistinlilerin katledilmesine itiraz edenler, Kürtlerin yok edilmesine sessiz kalıyor."*

Basın açıklamasının ardından eylem sona erdirildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

AKP'nin kirli savaş politikalarının faturasını halklar ödüyor...

Halkların kardeşliği için birleşik mücadeleye!

Ortadoğu'da emperyalist saldırganlığın faturasını halklar ödemeye devam ediyor. Kirli savaş politikaları sonucunda halklar birbirine düşman ediliyor. Türk sermaye devletinin Suriye'ye yönelik savaş politikasının faturasını Suriye halkları yanında Türkiye halkları da ödemektedir. Suriye halkları emperyalist politikaların mağduru olmakta, yanısıra da mültecilik, göç gibi sorunları yaşamaktadırlar. Devamında göç ettikleri ülkelerde de çeşitli sorunlar yaşamaları kaçınılmaz olmaktadır. İşsizlik ya da ucuz iş gücü olarak ağır sömürüye uğramak, yoksulluk vb. sorunlar göç etmenin yarattığı travma kaynaklı sorunlara eklenmektedir. Bu sorunların yanında gittikleri ülkelerde farklı tepkilerin hedefi de olmaktadır. Zira Türkiye halkları da yaşadıkları toplumsal sorunların göçler nedeniyle arttığını görmekte, sorunların kaynağını değil de görünür nedeni olarak Suriye halkını hedefe koymaktadır. Sayıları 1 milyonu aşkın Suriyeli'nin Türkiye'de yaşayan diğer halklarla karşı karşıya geldiğini gösteren pek çok örnek yaşanmaktadır. Giderek daha sıkıntılı hale gelen bu durum halkları birbirine düşmanlaştırmakta, milliyetçilik zemini güçlenmektedir.

Son olarak Adana'da Mirzaçelebi Mahallesi'nde bunun örneği yaşandı. Suriyeliler'in burada işyeri kiralayıp ticaret vb. yapması Adanalı esnafın tepkisine neden olmuş, bu tartışmalar kendi sınırlarını aşmış Suriyelilere ait işyerlerine saldırı düzenlenmesine varmıştır. Öncesinde mahalle halkı Suriyeliler'in kendilerine "Burayı ya siz terk edeceksiniz, ya da biz. Bizim gitmeye niyetimiz yok. Siz buraları terk edeceksiniz" diyerek tehdit ettiğine dair söylemler dile getirilmektedir. Zira ortada provokatif olaylarına gelişmesine fazlasıyla müsait bir ortam vardır. Kimi Suriyeliler'in de AKP'nin desteğini arkalarına alarak keyfi tutumları da olmaktadır. AKP hükümetinin politikaları ile önu açılan bu süreç kendi sonuçlarını halklar arasında düşmanlık olarak üretmekte ve tehlikeli bir boyuta varmaktadır.

Benzeri bir olay yine geçtiğimiz hafta Kahramanmaraş'ta yaşanmış, kent merkezinde kalan Suriyeliler'in ülkelerine dönmelerini isteyen yaklaşık bin kişi sosyal medyadan örgütlenerek sokaklara çıkmıştı. Ellerinde Türk bayraklarıyla "Suriyelileri istemiyoruz!" sloganı atarak yürüyen kitle polis engeline rağmen yürümüş ve 2 kişi de yaralanmıştı. Suriyeliler'e ait bazı işyerlerinin tabelaları indirilmiş, içindeki malzemeler yağmalanmıştı. Kendilerini uyarın çevredeki insanlara da tepki gösteren bu kitle Suriye plakalı bir araca da zarar vererek içindekileri linç etmek istemişti.

Benzeri örnekler Ankara'da da geçtiğimiz aylarda Altındağ ilçesinde yaşanmıştı. Suriyeliler'in kaldığı binanın önünden geçen bir kişinin tartıştığı Suriyeliler tarafından darp edilmesinin iddiası üzerine mahalleli ile Suriyeliler arasında kavga çıkmış, kaldıkları ev yakılmak istenmişti. Antakya'da ise bu sorunlar zaten fazlasıyla yaşanmakta, halk sürekli bir tedirginlik içinde yaşamaktadır. Yine geçtiğimiz yıl da Şanlıurfa'nın

Eyyüpkent Mahallesi'nde Suriyeli mülteciler ile yerli halk arasında çıkan kavgada yaklaşık 20 kişi yaralanmıştı. Ne yazık ki bu örnekler daha sık yaşanacağına benzemektedir.

Örneğin Mersin'de sayıları 200 bine yaklaşan Suriyeliler'in neden olduğu "sorunlar" geçtiğimiz günlerde Mersin Esnaf ve Sanatkarlar Odaları Birliği tarafından yapılan bir açıklamada şöyle dile getirilmişti: "Geçimlerini sağlamak için işyeri açan Suriyeliler tarafından 3 ayda 250 işyerinin açıldığı, 200'ün üzerinde Mersinli esnafınsa kepenk kapattığı belirtilmektedir. Yanı sıra sigortasız ve ucuz çalıştırılan Suriyeliler nedeniyle Mersin'deki işsizlik oranının ilk defa Türkiye ortalamasının üstüne çıktığı ifade edilmektedir. Yanısıra ildeki suç oranlarında da artış olduğuna dikkat çekilmektedir."

16 Temmuz'da ise Antep'te Suriye plakalı otomobilin dört kişilik aileyi çarpıp anne ve kızını yaralamasının ardından Suriyeliler'e yönelik linç girişimi oldu. Yayaalara çarpan aracın Suriye plakalı olması Antep'te yaşayıp Suriyeliler'i istemeyenleri harekete geçirdi. Aracın camlarını kırın grup sürücüyü linç etmek istedi. Sonrasında Suriyeliler'in yoğunlukla yaşadığı Savcı Mahallesi'nde toplanılarak Suriyeliler'e ait işyerlerine saldırı girişimi oldu. Böylesi sorunlar arttıkça halkların karşı karşıya gelmesi ve yukarıda bahsedilen sorunlara neden olması kaçınılmazdır.

*

Türkiye halkları yaşadıkları sosyo-ekonomik

koşulların kötülüğü nedeniyle zaten sorun yaşamaktadır. İşsizlik, yoksulluk arttıkça tepkiler gelişmektedir. Suriyeli nüfusunun yaşadıkları kentlerde artması sorunları ağırlaştırmakta, bir politik bilince sahip olmayan insanlarda da geri tepkiler oluşturmaktadır. Tabii ki devletin sınır kapılarını açarak ülkeye aldığı Suriyeliler'e tanınan kimi imkânlar yerli halkta olmayınca gerilimler çoğalmaktadır. Ruhsatsız işyeri açabilmeleri, hastanelerde Suriyeliler'e tanınan öncelikler halkta ciddi tepkilere neden olmaktadır. Ayrıca Suriyeliler savaş mağduru olarak görülmemekte, gerici çete mensuplarının neden olduğu kötü imajla anılmakta ya da ülkesini savunmayan, kaçak insanlar olarak görülebilmekte, konu çok boyutlu ele alınmamaktadır.

Sonuçta Suriyelilere yönelik saldırganlık artmakta, sorunların esas nedeni görülmemekte, aslında kendileri de mağdur olan Suriye halkı ile karşı karşıya gelinmektedir. Bölgedeki emperyalist politikaları kavrayan bir politik bilince sahip olunmayınca somutla yaşanan bir gerilim kıvılcım misali alevlenmektedir.

AKP'nin emperyalizminin taşeronluğuna hizmet eden kirli savaş politikalarının halklar arasında düşmanlığı körükleyen sonuçlarına karşı "İşçilerin birliği halkların kardeşliği!" şiarı ile mücadele edilmesinin önemi ortadadır. Bu kirli savaş planlarını bozmak için ezilen halkların birleşik mücadelesinin örülmesi gerekmektedir.

Birileri planlamış, birileri vurmuş, birileri de serbest bırakmış!

Sermaye devletinin tarihi aynı zamanda katliamlar ve kıyımlar tarihidir. Hiçbir tarihsel an yoktur ki toplumsal belleğe bir insanlık suçu olarak kaydedilmesin. Rejim kuruluşundan itibaren düzenini ayakta tutabilmek için şiddet araçlarını devreye sokmaktan çekinmemiştir. Devlet terörünün kaynağı birkaç kendini bilmez devlet görevlisinin 'önlenebilir' hırsından ziyade bilinçli bir politikadır. Ardında kanlı bir tarih bırakan rejimden, ileri doğru attığı adımlarda "demokratik açılımlar" bekleyenler ise önünü göremeyecek kadar bilinç körelmesi yaşayanlardır. Zira kan, zulüm, sömürü ve eşitsizlik üzerine inşa edilen bu devletin yaptıkları, yapacaklarının teminatıdır. "Düzenin bekası" için geride kanlı izler bırakanlar, ileriye doğru da kanlı adımlar atmaktadırlar.

Düzen işleyiş yasalarını bu anlayış üzerine kurmuş, tüm kurumsallaşmalarını bunun üzerine oturtmuştur. Onca acı tecrübe göstermiştir ki, bu ülkede devletin doğal felaketlerin zararını en aza indirecek hiçbir hazırlığı yoktur. Ancak mesele rejimin güvenliği olunca, toplumsal bir devrim ve kalkışma tehlikesine, hatta en küçük bir muhalefete karşı devlet, silahlı-silahsız tüm birimleriyle teyakkuzdadır.

Kıyım makineleri ve cinayet şebekeleri kadar en iyi çalışan kurumlardan biri de düzenin yargısıdır. Kendi siyasal ömrü boyunca işlediği insanlık suçları ortadayken, tüm bunlardan ciddi cezalar almış hiçbir devlet görevlisi yoktur. Tetikçilerini ödüllendiren sistemin maşalarını cezalandırdığı anlar ya defterlerinin dürülmesi gerektiği zamanlardır ya da yine rejimi 'güvenlik zafiyetine uğrattıkları' içindir. Çok zor durumda kalındığında, 'devlet mekanizmasına girmiş bir takım çıkar odaklarının' tespit edilerek, bunların bir süre istirahate çekilmeleri de bir çözüm yöntemidir. Bugün 12 Eylül'ün faturasının Evren ve Tahsin Şahinkaya'ya yüklenmeye çalışılması gibi...

'90'lı yıllar: Çeteleşen devletin ve çürüyen düzenin yüzü!

Sadece yakın tarih bile oldukça öğreticidir. Kaçırıp kaybetmelerin, yargısız infazların, faili belli cinayetlerin

sıklıkla yaşandığı ve "karanlık yıllar" olarak anılan '90'lı yıllar, bugüne ve geleceğe bıraktıklarıyla unutulmazdır. Katliamların baş sorumlularından biri olan Mehmet Ağar'ın deyimile yapılan o "bin operasyonu" anlamak için bugün Irak ve Suriye'yi kana bulayan İŞİD vahşetine bakmak yeterlidir. Abartı gibi gelse de gerçekler böyledir. Yakılan köylerin, hayvan dışı yedirilen köylülerin gerçeği sinmiştir o yıllara. Kontraerilla tetikçilerinin Kürdistan'da kelle başına ödül aldığı, kulak koleksiyonlarının yapıldığı, vahşice infaz edilen insanların yanında 'savaş hatırası' fotoğrafların çekildiği, işkencelerin, tecavüzlerin rutin bir devlet politikası olarak yürütüldüğü günlerdir bahsedilen. Kürdistan'da kazılan topraktan çıkan insan kemikleri yaşanan vahşeti göstermektedir. Hazırlanan ölüm listeleri ve hedef gösterilen isimlere yönelik suikastlarla çizilmiş "ölüm üçgenlerinin" Türkiye'si'dir sözü edilen.

Düzen tiyatro sahnesini mahkeme salonlarında kuruyor

Geçtiğimiz hafta içerisinde Ankara'da bu

kontraerilla yapılanması içinde olanların söze mahkemesi görüldü. '90'lı yılların insanlık suçlarında pay sahibi olmakla övünen Ağar ve devletin kanlı tetikçisi İbrahim Şahin bu duruşmaya katılma gereği bile görmedi. Daha önce de yaptığı itiraflarla gündeme gelen eski özel hareketçi Ayhan Çarkın, bu mahkemede de gerçekleştirilen cinayetlerin o dönemki devlet görevlilerinin bilgisi dahilinde olduğunu söyledi. Çarkın, işledikleri cinayetlerden Çiller-Demirel gibi hükümet yetkililerinin haberdar olduğunu daha önce de ifade etmişti. Kaldı ki Çiller de "vatan için kurşun sıkanları" kahraman ilan ederek, tetikçileri devletin koruması altına almıştı.

Bu yargılamaya kadar tek tutuklu sanık olan Çarkın'ın, davadan sonra tahliye edilmesi fazla söze gerek bırakmamaktadır. Başka bir zamanda işin içinde devletin olmadığı sıradan adli bir vaka için itiraflarda bulunmuş olsaydı, hukuk sisteminin olağan işleyişini bunu dikkate alır ve suça iştirak edenler hakkında derhal dava açar, gereklerini yerine getirirdi. Ancak asıl failin kendisini tehlikeye sokacak girişimlerde bulunması elbette beklenemez.

Her bir tuğlasından hesap soracak, düzeni temelinden yıkacağız!

Ağar bildiği gibi "bin operasyon yaptık" diyerek cinayetleri sahiplenmişti. Katil bir devletin temel taşlarından biri olan Ağar, "tek bir tuğla çekilirse devlet yıkılır" sözleriyle yaşananları özetlemişti. Dönemin Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş, Hayri Kozakçıoğlu, Çiller, Demirel ve daha birçok isme dokunulmazlık zirhi veren, devletin kanlı geçmişlerinde oynadıkları roldür. Ancak ne tetikçiler, ne azmettiriciler, ne de bu sayede saltanatlarını sürenler hesap vermekten asla kurtulamayacaklardır. Yarınlar, tarihin andacında yaşananlara bakıp iç çekenleri değil, hesap soranları yazacaktır.

Uğur Kurt cinayetinin savcısına suç duyurusu

Okmeydanı'nda cemevi avlusunda polis tarafından başından vurularak öldürülen Uğur Kurt ile ilgili soruşturmayı yürüten savcı Hasan Yılmaz, Uğur Kurt'un ailesinin avukatı Turgut Kazan tarafından "görevini kötüye kullandığı" gerekçesiyle Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu'na şikâyet edildi.

"Tüm kanıtlar toplanmadan, tanıklar dinlenmeden ve şüphelinin ifadesi alınmadan peşin bir hükümün kabul edilemez olduğunu" belirten avukat Turgut Kazan, dilekçesinde şu ifadelerle yer verdi:

"Savcı Yılmaz'ın bu tespiti dosya gerçeği ile bağdaşmıyor. Kamera kayıtlarına göre, amiri 'Sıkma, sıkma, bekle' diye uyarıyor. Ama şüpheli ateş ediyor.

Oysa diğer polisler ateş etmiyor. Üstelik, o yönde bir cemevi ve başka insanlar varken, havaya ateş etmek yerine cemevine doğru ateş ediyor. CD inceleme tutanağında 3 saldırgan bulunduğu ve 3 molotof atıldığı, saldırganların da kaçtığı not edilmişken, izin isteyen yazıda 'Saldırıların tekrarlanaacağı' olasılığının dile getirilmesi, şüpheli polisi koruma yaklaşımıyla hareket edildiğini gösteriyor."

Katil polislerle ilgili soruşturmanın Memur Suçları Bürosu'na yürütülmesi gerektiğini de belirten avukat Kazan, soruşturmayı başka bir savcının yürütmesi konusundaki talebinin de reddedildiğini vurguladı.

Sivas, kusursuz planlanmış bir devlet katliamıdır!

Devlet Denetleme Kurulu'nun Sivas Katliamı raporunda devletin kusurlu olduğu kabul edildi. DDK'nın Sivas Katliamı ile ilgili hazırladığı raporda, "Olayın ortaya çıkmasında, önlenememesinde ve soruşturulmasında, yargılanmasında devlete terettüp eden ağır bir hizmet kusuru bulunmaktadır" denildi.

Raporda öne çıkan tespitler şunlar:

"Sivas olayları sırasında delillerin toplanması ve muhafazasında gerekli hassasiyetin gösterilmemiş olması ile Sivas olaylarının üzerinden 20 yıl gibi uzun bir sürenin geçmiş olması bazı bilgi ve verilere ulaşılmada güçlük yaratmıştır. Soruşturma safhalarında delillerin toplanmasına ilişkin yetersiz uygulamalar, bilgisine başvuru kişilerin olayları hatırlamakta güçlük çekmesi, sürece tanıklık eden bazı kişilerin vefat etmiş olması ve arşiv mevzuatı gereği saklama yükümlülüğünün sona ermiş olması gibi nedenler, söz konusu dönemde yaşananların tam olarak tespit edilememesine ve bir kısım bilgi ve belgeye erişilememesine sebep olmuştur.

Sivas Olaylarının tarafı durumunda olan bazı kesimlerin, Devlet Denetleme Kurulu tarafından yürütülen inceleme karşı çeşitli biçimlerde tezahür eden dirençleri ile karşılaşmıştır. Ne yazık ki, gerek kamu görevlileri ile ilgili etkin bir adli ve idari soruşturma ve yaptırım kapasitemizin olmaması gerekse siyasal sorumluluk algılaması ile ilgili yetersiz demokratik standartlarımız nedeniyle herkes tüm suçlu kalabalıkların ve toplumun üzerine yıkma kolaylığını tercih etmiştir.

21 yıl sonra gelen katliam itirafı

Sivas olayı, katliam olarak nitelendirilmesi gereken toplumsal bir olaydır. Devletin ağır bir hizmet kusuru söz konusudur. Dönemin tüm devlet yöneticileri bu olaydan sorumludur. Bu protestonun olacağına bilinmesine rağmen, yeterli güvenlik önlemleri alınmamıştır. Toplanan kalabalığı dağıtmaya yönelik herhangi bir etkili çaba gösterilmemiştir. Otelin

önünde beklenen kalabalığa, adeta her türlü eylemi yapma imkanı verilmiş ve nihayetinde otelin yakılmasına kadar gidecek ortam yaratılmıştır. 500 kişilik polis ve jandarmadan oluşan güvenlik görevlisiyle 370 kişilik askeri personel, kalabalıkları soğutmaya ve dağıtmaya veya otelde kalanların tahliyesine yönelik herhangi bir faaliyette kulanılmamıştır."

Raporda Sivas Katliamı'nda yaşamını yitirenlerin otopsi işlemlerinin dönemin mevzuatı ve bilimsel standartlarına uygun olarak yapılmadığı vurgulandı. Yine katliam yargılamalarının eksiklerinden bahsedilerek, ildeki tek bir kolluk ve kamu gücünün idari adli soruşturmaya uğramadığı ifade ediliyor.

Sivas davası AKP için hayırlara vesile olmuştur!

Sivas Katliamı davası 2012 yılında zamanaşımı olarak kapatıldığında Erdoğan'ın büyük bir memnuniyetle söylediği "Milletimiz için, ülkemiz için hayırlı olsun" sözünün arkasından, bu 'kusur' itirafı ne AKP'nin, ne de devletin bu katliamdaki suçunu örtbilecektir. Ayrıca DDK'ya Sivas Katliamı'nı denetleme görevi veren Gül'ün bu katliamdaki sorumluluğunu hangi hile saklayabilir. Gül, Madimak tutuşturulduğunda Refah Partisi'nin Kayseri milletvekilidir. Keza o yıllarda ne gariptir ki TBMM'de Plan ve Bütçe Komisyonu üyeliği yapmaktadı. Devletin hangi planlamalarını yapmaya ve bütçesinin denkleştirilmesine yardımcı olduğu muhakkak ki arşivlerde gizlidir.

Bir bütün olarak düzenin tüm siyasetçilerinden kurumlarına hepsi bu katliamın failidirler. Devletin kusurunu kabul etseler de bunda o kadar samimiysendirler ki, katliama neden olan gericiği sınırsızca topluma sirayet ettirmeye çalışmaktadırlar.

Kusursuz bir devlet organizasyonu olarak gerçekleşen Sivas Katliamı için DDK'nın hazırladığı rapor, bir katilin yüzüzsüz yaptığı itiraftan başka birşey değildir.

Ali İsmail Korkmaz için 3. duruşma

Haziran Direnişi'nde Eskişehir'deki polisler ve faşistlerin kurdukları pusuda darp edilerek katledilen Ali İsmail Korkmaz için başlayan davanın 3. duruşması 14 Temmuz'da görüldü.

Polis cinayeti davası güvenlik gerekçesiyle Kayseri'de devam ederken Haziran Direnişi'nde katledilenlerin aileleri, Ali İsmail'in ailesini yalnız bırakmamak ve duruşmayı takip etmek için geldi.

Tamamen dolan duruşma salonunun yanısıra adliye önünde de katillerden hesap sorma çağrısı yapıldı. Çeşitli siyasi kurumlar, öfkeli sloganları ile adliye önüne yürüyüş gerçekleştirdi.

Ali İsmail Korkmaz'ın otopsi raporunun okunmasıyla başlayan mahkemede, "travma olmasaydı, kullandığı ilaçlar ölüme neden olmazdı" denilerek asıl nedenin Korkmaz'a uygulanan darp olduğu, vücudundaki ve özellikle kafadaki darp emareleri vurgulandı. Ölüm sebebi için "Kafa bölgesi ve yüz bölgesindeki yaralanmaların kişinin hayatını tehlikeye sokacak nitelikte olduğu" belirtildi.

Daha sonra tüm bilirkişi raporları tek tek okunurken Beşik Otel'deki güvenlik kamerası kayıtlarının kalitesiz olduğu için görüntü eşleştirme uygulanamadığı aktarıldı.

Mahkemenin ilerleyen aşamalarında faillerin telefon kayıtlarına ilişkin raporlar delilleri örtbas etmek için iletişim halinde olduklarını gösterdi.

Duruşmaya verilen arada konuşma yapan Emel Korkmaz, oğlunun adını sol koluna dövmeyle yazdırdı, adını taşıyan kolyeyi boynuna taktı. Anne Korkmaz, "Oğlum geri gelmeyecek. O acı dinmeyecek. Ama, katiller de rahat sokakta dolaşmasınlar. Bu ülkede adalet ne kadar var o tartışılır. İnşallah bu halkın sayesinde adalet yerini bulacak ve katiller en ağır biçimde cezalandırılacaktır. Bundan hiç şüphemiz yok" diye konuştu.

Korkmaz ailesi adına konuşan Avukat Ayhan Erdoğan genel açıklamalarında deliller ve duruşmaya sunulan raporlara dikkat çekti. Telsiz konuşmalarına değinen Av. Erdoğan, polislerin eylemcilere karşı güvenlik amaçlı değil kontra saldırı gücü olarak hareket ettiklerinin açıkça görüldüğünü vurguladı.

Aranın ardından devam eden mahkemede, sanıkların savunmaları alınmaya başlandı. Katil polislerden Mevlut Saldoğdu "Raporlarda aleyhime olan kısımları kabul etmiyorum. Ben hiç yalan söylemedim" diyerek aleni olan bilgileri dahi inkar etti.

Tutuklu sanıkların tutukluluk hallerinin devamına karar veren mahkeme, davanın bir sonraki duruşması için 9 Ekim tarihini verdi. Yansıyan yeni bilgi ve raporlara rağmen tutuksuz yargılanan sanıkların tutuklanması talebiyle reddedildi.

Kızıl Bayrak / Kayseri

Sermaye seri cinayetlerine devam ediyor!

Sermaye sınıfı işçi kanı dökmeye devam ederken onun devlet nezdindeki görevlileri de bu işçi cinayetlerini kılıfına uydurma gayreti içindedir. Davutpaşa işçi katliamı karar duruşmasından yansıyanlar bu durumu oldukça net ortaya koymaktadır. Katliam ve sonrasındaki dava süreci sermaye devleti gerçeğini özetlemektedir.

31 Ocak 2008'de İstanbul Zeytinburnu İlçesi'nde bir maytap atölyesinde meydana gelen patlamada 21 işçi hayatını kaybetmiş, yüzlerce kişi yaralanmıştı. Patlamadan sonraki bilirkişi raporunda maytap atölyesi sahibinin yanı sıra, Zeytinburnu Belediye Başkanlığı, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ve BEDAŞ Genel Müdürlüğü de kusurlu bulundu. Sorumlular hakkında ceza davasının açılması için, hayatını kaybeden işçilerin aileleri 35 hafta boyunca, her Pazar günü Taksim Meydanı'nda biraraya gelerek adalet istediler. Bu çabaların sonucunda ancak 2 yıl sonra dava açılabilirdi. Zeytinburnu Belediye Başkanı'nın sanık sandalyesine oturması ise çeşitli idari engeller nedeniyle ancak 4 yıl sonra oldu. İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Kadir Topbaş'ın bilirkişi raporunda sorumluluğu tespit edilmesine rağmen dönemin İstanbul Valisi Muammer Güler izin vermediği için yargılanmasına izin çıkmadı. (Sanık olarak çağrıldığı ilk duruşmaya gelmeyen Zeytinburnu Belediye Başkanı, sağlık nedeniyle mazeretli olduğunu iddia ettiği saatlerde Dolmabahçe Sarayı'ni gezmekte olduğu elektronik ortamdaki paylaşımlardan tespit edilerek ülke basınında da yerini almıştı.)

Devam eden yargılamaya sürecinde mahkeme heyeti yeni bir bilirkişi görevlendirmesi yaptı. İlk raporda sorumlu tutulan Zeytinburnu Belediye Başkanı, Çalışma Sosyal Güvenlik Bakanlığı adına il müdürü ve İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı sorumlu tutulmadı. Mahkeme bilirkişi raporuna ailelerin ve avukatlarının itirazlarını kabul etmedi.

Karar duruşması 14 Temmuz günü görüldü.

Beklenildiği gibi sermaye devletinin yargısından adalet çıkmadı. Zeytinburnu Belediye Başkanı Murat Aydın, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı İstanbul Bölge Müdürü Atakan Tanış ile işyeri çalışanı Hasan Altay beraat etti. 'Taksirle nitelikli ölüme sebebiyet verme' ve 'görevi kötüye kullanma' suçlarından ise kimi belediye görevlilerine cezalar verildi. Belediye görevlileri ceza alırken belediye başkanının beraati ise zaten hukukun nasıl işletildiğini ortaya koymaktadır.

Özetle sermaye devleti bu katliamda da kendini aklamıştır. Örneğin OSTİM davasında olduğu gibi. OSTİM' deki patlamaya ilişkin bakanlıklar kendilerini aklayan savunmalar yapmış, yargı da savunmalara itiraz etmeksizin kovuşturmaya yer olmadığına hükmetmiştir.

Davutpaşa katliamının karar duruşmasından 2 gün önce ise yine Zeytinburnu'nda bir iş cinayeti daha yaşanmış olması ise bir tesadüf değil katil sermaye devleti gerçeğidir. Sokaklarında "Yaşanılabilir bir Zeytinburnu!" yazan Zeytinburnu Belediyesi'nin denetlemekle yükümlü olmalarına rağmen burada yine iş cinayeti işlenmiştir. Zira belediyenin denetimsizliği, işi kılıfına uyduran atölye sahipleri, alınmayan işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemleri nedeniyle faturayı işçiler yaşamlarıyla ödemektedirler. Bu son patlamada da 2 işçi katledilmiş, yaralanmalar olmuştur. Binanın ikinci katından hamile bir kadın işçi atılarak kurtulabilmiştir.

İş cinayetlerinin yargı tarafından aklanması, verilen cezaların göstermelik olması, Davutpaşa Katliamı'nda olduğu gibi esas sorumluların beraat ettirilmesi yeni işçi katliamlarının önünü açacaktır. Devlet sermayenin devleti olunca, tıpkı Soma'da da olduğu gibi, katliam geliyorum dese de denetimlerden bir şekilde olumlu raporlar çıkartan işletmeler bizlere işlerin nasıl döndüğünü göstermektedir.

Türkiye iş cinayeti cenneti

Türkiye'de her saat 80 iş kazası oluyor. AKP hükümetleri döneminde resmi rakamlarla 11 bin 282 kişinin iş cinayetlerine kurban gittiği belirtiliyor. Ancak kayıt dışı iş kazalarının oranları ile birlikte düşünüldüğünde ölüm oranları çok yüksektir.

İş cinayetlerinin bu kadar çok yaşanması sermaye sınıfının doymak bilmez kâr hırsıdır. Bu amaçla işçileri daha rahat sömürebilmek ve daha çok kâr elde etmek için taşeron çalışma biçimi yaygınlaşmıştır. Güvencesizlik, kualsızlık, örgütsüzlük nedeniyle böylesi yerlerde iş cinayetlerine davetiye çıkarılmaktadır. Son torba yasa içindeki maddelerle patronların eli daha da güçlendirilmekte, artık asıl iş de taşeronlara verilebilmektedir. Böylelikle taşeron işçilerin hak arama davalarında ya da iş cinayeti gibi davalarda patronlara çıkartılan hukuki pürüzler de giderilmiş olacaktır. Sermaye sınıfı için uygun hukuk kılıfı yine hazırlanmış, AKP hükümeti görevini yerine getirmiştir.

Bugün taşeron çalışma biçimini dayatarak sömürü düzenlerinin devamını sağlayan ve kâr oranlarını arttırma hesabında olan kapitalistlere en iyi yanıt örgütlenerek verilebilir. 44 ayrı taşeronda örgütlenmeyi başaran ve sonrasında "İşgal, grev, direniş!" sloganıyla sermaye ve devletine işçi sınıfın örgütlü militan gücünü gösteren Greif işçilerinin açtığı yoldan ilerlenmelidir. Aksi halde güvencesizlik ve geleceksizlik koşullarında iş cinayetlerinde ölmek "bu işin fitratında bu var" denilerek geçiştirilecektir. Nice Davutpaşalar, OSTİMLer, Somalar yaşanmaya devam edecektir.

İş cinayetlerinin failerinden hesap sorarak için örgütlü mücadele yürütmekten başka seçenek yoktur.

Stajyer işçinin kalbi durdu!

Gebze'de GOSP'ta kurulu bulunan Filli Boya fabrikasında 15 Temmuz Salı günü öğleden sonra bir iş kazası gerçekleşti. İş kazası geçiren STFA Meslek Lisesi Elektrik-Elektronik Bölümü öğrencisi Oğuzhan Çalışkan, yaz stajını yaptığı fabrikada elektrik hattı çekerken elektrik akımına maruz kaldı. Stajyer öğrenci, aynı zamanda düştü ve kafasına darbe aldı. Çalışkan'ın kalbi durdu.

Sağlık müdahalesi ile yaşama döndürülen Çalışkan, şu anda Medikal Park Hastanesi'nde uyutuluyor. Yoğun bakımda tutulan ve iki gün sonra uyandırılacağı söylenen Çalışkan'ın sağlık durumu ciddiyetini koruyor.

ERDEMİR özelleştirildi, Ereğlililer borçlandı

Zonguldak'ın Ereğli İlçesi'nde nüfusun yarısından fazlasının icralık olmasının gerisinde ERDEMİR'in özelleştirilmesi var.

Büyük umutlar yaratılarak açılmış olan tersaneler bölgesinin kapanması ve Ereğli Demir ve Çelik Fabrikaları'nın (ERDEMİR) özelleştirilmesinin ardından Ereğli'de işçi ve emekçiler borçlarını ödemek için çalışıyorlar. Konuyla ilgili olarak açıklamada bulunan Ereğli Ticaret ve Sanayi Odası (TSO) Başkanvekili Niyazi Özcan, bu gerilemenin ilerleyen günlerde daha kötü sonuçları olacağını söyledi.

Nüfusun yarısı borçlu

Şahıslara ve ticari işletmelere ait gayrimenkullerinin yüzde 50'sinden fazlasının bankalarda ipotekli olduğunu da vurgulayan Özcan şunları söyledi: "Türkiye'de ekonomik gelişmişliği ve vergi ödemesi 81 il arasında ilk 10'a giren Ereğli ilçesi bugün gelinen noktada sıralamaya bile girememektedir. 2006 yılından önce bin- iki bin olan icra sayısı bugün itibarıyla 60 bin 300'e çıkmıştır. Nüfusumuzun 110 bin olduğunu düşündüğümüzde ilçe halkının yarısından fazlası icralıktır. Sadece 2014 yılının ilk altı ayında açılan icra dosyası sayısı 6 binin üzerindedir. Ereğli'de vergi ve SSK'ya borcu olmayan, icrada dosyası olmayan esnaf neredeyse yok denecek kadar azalmıştır. Ve durum her geçen gün kötüye gitmektedir. Bu gidiş devam ettiği sürece 3-5 yıl içerisinde tüm ilçe halkı icralık olacaktır. Bunun yanında şahıslara ve ticari işletmelere ait gayrimenkullerinin yüzde 50'sinden fazlası bankalarda ipotekli. Türkiye ortalamasında oran yüzde 15-20'lerde iken Ereğli'de ise bu rakam ortalamanın yüzde 100 üzerindedir."

Özelleştirmenin sonuçları...

"Peki bu ekonomisi 2006 yılına kadar parlak olan Ereğli nasıl oldu da bu hale geldi?" diye soran Özcan, sebep olarak Erdemir'in özelleştirilmesini gösterdi.

Özcan şöyle devam ediyor: "Oyak'a satılan Erdemir'i yönetenlerin tasarruf tedbirleri adı altında çok sayıda işçiyi işten çıkartması, işçi maaşlarını aşağı çekmesi, ünitelerin birçoğunu taşeronla devretmesi, uyguladığı satış ve nakliye politikası ile 400'e yakın sac tüccarı ile 1000'in üzerindeki kamyoncu esnafını batırmıştır. Özelleşmenin ardından ilçeye karşı gaddarca davranılmasının acısını maalesef bu gün Ereğli'de yaşayan herkes çekmektedir. Özelleşmenin ardından 'çağa ayak uydurma, yenilik' adı altında Ereğli ekonomisine darbe vurulurken, aynı şekilde üretimdeki sistemi çağa ayak uyduramamakta ve hava kirliliği oranı her geçen gün yükselmektedir. Bunun yanı sıra Ereğli'de 8 bin kişinin çalıştığı tersanelerin birçoğunun kapanmasında ilçe ekonomisini derinden sarsmıştır."

Fabrikalar özelleştirilince emekçiler yoksullaşıyor

Ereğli Ticaret ve Sanayi Odası başkanı olarak konuşan Özcan'ın yakındığı sorun elbette yoksulluk çeken Ereğlililer işçi ve emekçiler değildir. Zira Özcan sermaye sınıfına mensup bir kapitalist olarak yakınmaktadır. Ereğli'de nüfusun yarısından fazlasının borçlanması artan yoksullaşmayı göstermektedir. Hal böyle olunca alım gücü düşen emekçilerin en az uğradığı yer Özcan gibi kapitalistlerin işyerleri olmaktadır. "Şimdi yeniden uyarıyorum; eğer bugün de önlem alınmazsa 3-5 sene sonra çok geç olur. Ereğli'de çok büyük sosyal patlamalar yaşanır" diyerek kaygılarını ifade eden Özcan'ın asıl ilgilendiren de budur.

Ancak asıl ve önemli sorun Ereğli'de var olan gerçektir. Sanayisiyle bilinen, yaklaşık 110 bin nüfuslu bir ilçede yaşayanların yarısından fazlası icralıksa, bu özelleştirmenin ve taşeronlaştırmanın sonuçlarından başka birşey değildir. Çalışan işçileri olduğu kadar, bununla birlikte tüm emekçileri de doğrudan etkilemektedir.

İş cinayetlerinin son bulması, emeğin korunduğu düzenin kurulması için...

İşçi sınıfının örgütlü mücadelesi büyümediği sürece iş cinayetleri artarak devam eder. Zira kapitalistlerden, burjuva sınıf devleti ve onun yürütme gücü olan AKP iktidarının çalışma koşullarını değiştireceğini ummak ham hayaldir. Çıkarılan yasalardan da nihai ve kalıcı bir çözüm beklenemez. Her yanından kan ve irin akan kapitalist sermaye düzeni ortadan kaldırılmadan, diğer sorunlar gibi iş kazaları da son bulmayacaktır.

Kapitalistleri ve onların hizmetkârı olan AKP iktidarını çözüm noktasında adım atmaya zorlayacak olan tek güç örgütlü işçi sınıfının yükselteceği mücadeledir. Kazanımların tümü işçi sınıfının tarihsel mücadelesi sayesinde elde edilmiştir. Kapitalizm altında ancak örgütlü bir işçi sınıfının varlığı koşullarında iyileşme sağlanabilir. İşçi hareketinin gerilediği koşullarda ise bu iyileştirmeler ortadan kaldırılır. İşçi güvenliği ve sağlıklı çalışma koşullarının, bu çerçevede her türden önlemlerin alınması için işçi sınıfı harekete geçmelidir. İşçi sınıfı aynı zamanda iş cinayetlerinin hesabının sorulması için mücadeleyi yükseltmelidir. İşçi sağlığı ve güvenliği önlemlerinin alınıp, alınmadığının denetimini yapması için işyeri temsilciler kurulu ve sendikaların yetkili olması talepleriyle mücadele ateşini harlamalıdır. Esnek üretim, prim, parça başı çalışma sistemlerinin ve kömür madenlerini bir tümör gibi sarımsı olan taşeronluk köleliğinin yasaklanması için harekete geçmelidir.

İşçilerin bedenlerini yakıp kül eden, madenleri işçilere mezar yapan ateş, er ya da geç işçi sınıfının yüreğini tutuşturacaktır. Ayağa kalkan işçi sınıfı iş cinayetlerinin sorumlularından, sermayeyi koruyan AKP iktidarını ve düzenden hesap soracaktır. Gençlik fidanlarını yerin yedi kat dibinde iş cinayetlerine kurban gitmediği, çocukların yetim ve öksüz kalmadığı, sömürünün olmadığı, sermayeyi koruyan düzeni yıkıldığı bir Türkiye mümkündür. Sermaye düzenini, burjuva sınıf egemenliğini alaşağı eden ve iktidar düzenini ele geçiren işçi sınıfı, üretimi karlılık esasına göre değil insanların ihtiyaçlarına göre düzenleme başladığında iş cinayetleri son bulacak, sermayeye çekilen kıyakların sonu gelecek, emeğin korunduğu, sosyalizm kazanılacaktır.

Torba yasa işçi güvenliği alanını daraltıyor!

Soma Katliamı'nın arkasından torba yasa ile sorunlara çözüm getireceklerini vaat edenler gerçek amaçlarını bir kez daha gösterdi.

Torba yasayla 6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu için değişiklikler de planlanıyor. Önerilen değişikliklerse hava ve deniz işkollarında çalışan işçi ve emekçileri yasal korumadan çıkartıyor.

Geçen yıl değiştirilen kanunun 2. maddesinde "iş güvenliği ve sağlığı kapsamında olmayan durumlar" aktarılıyor.

Bu kapsama giren iş kolları şöyle sıralanıyor: "Fabrika, bakım merkezi, dikimevi ve benzeri işyerlerindeki hariç Türk Silahlı Kuvvetleri, genel kolluk kuvvetleri ve Milli İstihbarat Teşkilatı Müsteşarlığının faaliyetleri. Afet ve acil durum birimlerinin müdahale faaliyetleri. Ev hizmetleri. Çalışan istihdam etmeksizin kendi nam ve hesabına mal ve hizmet üretimi yapanlar ile hükümlü ve tutuklulara yönelik infaz hizmetleri sırasında, iyileştirme kapsamında yapılan işyurdu, eğitim, güvenlik ve meslek edindirme faaliyetleri."

Rekabet için işçi güvenliği ve sağlığından feragat!

Şimdi torba yasa komisyonunda sermaye hükümeti AKP üyeleri "yerli firmaların uluslararası rekabette geri kalmaması" açıklamasıyla ek önerdi. Maddeye "Uluslararası denizyolu ve havayolu taşımacılığı yapan araçların seyrüsefer halleri" fıkrasının da eklenmesi için sunulan önerge kabul edildi.

Torba yasa kabul edildiği takdirde havayolu ve

denizyolunda çalışanlar işçi güvenliği ve sağlığı kapsamında çıkması olacak. AKP üyelerinin değişikliğe gerekçe olarak sundukları rekabet tanımıysa sermaye hükümeti olduklarını teyit ediyor.

THY'de kârı arttırmak için işçi sağlığı ve güvenliği önlemlerini hiçe sayanlar buna karşı oluşabilecek mücadeleyi engellemek için geçmişte grev yasağı dahi çıkarmışlardı. Grev yasağı daha sonraki dönemde kaldırılrsa da bu alandaki hedeflerden vazgeçilmediği yeni yasa hazırlığıyla ortaya çıktı. Şimdi yasa kapsamında denizyollarındaki çalışanlarla birlikte havayollarında çalışanlar da çıkarılarak sömürünün katmerlenmesine yasal zemin hazırlanıyor.

Gerekece olarak sunulan rekabet tanımı dahi sömürü için işçi sağlığı ve güvenliği önlemlerinden feragat edileceğinin kabulü oluyor.

Soma bahane, sermayeye hizmet için hak gaspına devam!

Soma'daki katliamı öne çıkaran AKP, torba yasayla birbirinden bağımsız bir dizi saldırı yarasını geçirmek istiyor. Yasa taslak hazırlığından her yansıyan hedeflerinin ne kadar geniş olduğunu da gösteriyor. Ayrıca Soma öne çıkarılırken yeni katliamlar yaşanmaması için göstermelik önlemlerin dahi şu ana kadar komisyon tarafından sunulmamış olması sermaye için en ufak ödün bile verilmeden dönemi kapatma hedefleri yapıldığını gösteriyor.

Kamu emekçilerinin hakları torbada yok

Hükümet, Kamu Personeli Danışma Kurulu (KPKD) toplantılarında kamu emekçileri konfederasyonlarına verdiği sözleri tutmadı. Üzerinde uzlaşmaya varılan birçok başlık, çalışanları kapsadığı savunulan "torba tasarıya" konulmadı. Kamu emekçileri enflasyon farkı ödenmesi için iş bırakırken Maliye Bakanı Mehmet Şimşek aylık ve ücretlerdeki artışların enflasyonun "oldukça üzerinde gerçekleştiği" açıklaması yaparak bu konudaki beklentilere tamamen kapıyı kapattı.

Uzlaşılacak konular

Cumhuriyet'ten Mustafa Çakır'ın haberine göre, hükümetin 2012 yılında çıkardığı Kamu Görevlileri Sendikaları ve Toplu Sözleşme Yasası'na göre, toplu sözleşme masasında ele alınamayan konular KPKD toplantısında görüşülüyor. Kurul bu kapsamda 2012'den bu yana 5 kez toplandı. Sonuncusu 20 Mart'ta gerçekleştirildi. Toplantılarda 161 konu başlığı ele alındı. Birçoğunda uzlaşmaya varıldı. Hükümet bu konularda adım atma sözü verdi. Bunların bazıları şöyleydi:

"2005'ten sonra göreve başlayan personele bir derece verilmesi, disiplin cezalarının affı ve yeniden düzenlenmesi, yardımcı hizmetler sınıfına ek göstergesi verilmesi, yıllık izinlerin işgünü esasına göre düzenlenmesi, özel sektörde geçen hizmet sürelerinin tamamının kazanılmış hak aylığında değerlendirilmesi, 4-C'li personele kadro verilmesi, emekli ikramiyelerinin hesaplanmasında 30 yıllık hizmet süresi sınırının kaldırılması, öğretim elemanlarının ücretlerinin iyileştirilmesi, iş ve meslek danışmanlarının kadroya geçirilmesi nedeniyle oluşan ücret düşüklüğünün giderilmesi."

Ancak uzlaşılacak konular "torba tasarıya" eklenmedi. Tasarıda sadece aday kamu emekçileri, araştırmacılar, mahkemelerde çalışan personele fazla mesai, Sümer Holding'de çalışan personelin sorunları konusunda değişiklikler yapıldı. Diğerleri görmezden gelindi.

Satın alma gücü artmış(!)

Öte yandan KESK'e üye memurlar 15 Temmuz'da enflasyon farkı için eylem yaparken Maliye Bakanı Mehmet Şimşek, MHP Balıkesir Milletvekili Ahmet Duran Bulut'un "enflasyon farkları maaslarla yansıtılacak mı" sorusuna, emekçileri kızdıracak bir yanıt verdi. Şimşek, 2002 ile 2014 yılı arasında aylık ve ücretlerdeki artışların "enflasyonun oldukça üzerinde" gerçekleştiğini, döviz cinsinden reel olarak yükseldiğini, çalışanların satın alma güçlerinin arttığını savundu.

Kent Gıda'da grev bayrağı dalgalanıyor!

Kent Gıda ve yetkili işçi sendikası Tek Gıda-İş arasında gerçekleşen 21. Dönem Toplu Sözleşme görüşmelerinde sonuç alınamaması üzerine 800 işçi 15 Temmuz sabahı itibarı ile greve başladı.

Ücretler ve sosyal haklarda patronun teklifini kabul etmeyen işçiler sabah saat 06.30'da fabrika önünde bekleyişe geçtiler. Grevin ilk gününe coşku ve büyük bir enerjiyle başlayan işçiler sık sık slogan atıp halaylar çektiler.

Saat 09.20'ye kadar ise Tek Gıda-İş Sendikası Genel Merkez Yöneticileri, Gebze Şube Yöneticileri ve işçi temsilcileriyle patron arasında gerçekleşen görüşmelerden de sonuç çıkmamasının üzerine basın açıklaması yapılarak grev pankartı asıldı.

İlk olarak Tek Gıda-İş Genel Sekreteri **Mustafa Akyürek** işçilere seslendi ve işçilere sorulmadan sözleşmenin imzalanmayacağını, 1 liranın dahi işçiler için önemli olduğunu söyledi. Ayrıca konuşmasında iyi bir sözleşme imzalamak istediklerini ifade ederek sözleşme sürecinde gerçekleşen görüşmelere değindi.

Akyürek'in ardından söz alan Genel Başkan **Mustafa Türkel** ise işçi sınıfının yaşadığı hak kayıplarından bahsederek hükümetin işçi eylemlerine yönelik baskılarına Şişecam grevi örneği üzerinden değindi. Hükümet partilerinin sermayeye işbirliği yaptığını ifade eden Türkel bu işbirliğine sessiz kalmayacaklarını söyledi. Sendikaların bugünkü durumuna da değinen Türkel sendikaları işçilerin denetlemesi ve sendikalara küsülmemesi gerektiğini

ifade etti. Konuşmasının sonlarına doğru ise greve çıkmak zorunda kaldığını ve TİS görüşmelerinde başvurulacak son aracın grev olduğunu söyleyerek sendikaların işçileri mağdur etmeyeceğini, grevi başarıya götürceğini vurguladı.

Basın açıklamasının ardından tekrar patron temsilcileriyle görüşmek üzere yönetim binasına girdi. Görüşme devam ederken **Sütaş** ve **M&T Reklam** işçilerinin selamları grevci işçilere anons edildi.

Saat 10.45'te grev alanına **Greif işçileri** geldi. Greif işçileri de grevci işçiler ve şube yöneticileriyle direnişler, grevler ve sendikal hareket üzerine sohbetler ettiler.

Saat 11.15'te yönetim binasından çıkan Genel Merkez Yöneticileri anlaşma sağlanmadığını duyurdular ve fabrikadan ayrıldılar.

Greif işçileri de işçilerle gerçekleştirdikleri sohbetin ardından Feniş direnişçilerini ziyaret etmek üzere grev alanından ayrıldılar.

Grevin ilk gününde BDSP, Gebze İşçilerin Birliği Derneği'nin yanı sıra ÜİD-DER, Lastik-İş, Petrol-İş, DERİTEKS ve Kristal-İş yöneticileri de alanda işçilerle birliktediler.

Grev alanında sıklıkla "Yaşasın onurlu mücadeleimiz!", "İş, ekmeğe yoksa barış da yok!", "Direne, direne kazanacağız!" sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / Gebze

Greif işçilerinden Feniş direnişine ziyaret

Greif direnişinden işçiler 6 Eylül 2013'ten bu yana fabrikalarını işgal eden Feniş işçilerini 15 Temmuz günü ziyaret ettiler. Greif ve Feniş işçileri deneyimlerini paylaşarak sınıf mücadelesinin önündeki engeller ve aşma yöntemleri üzerine anlamlı tartışmalar yürüttüler.

Greif işçileri yaşadıkları süreci özetleyerek, taşeron çalışmanın sonuçları ve örgütlenme deneyimlerini paylaştılar. Önlerine çıkan patron, devlet ve sendika bürokrasisine karşı nasıl mücadele ettiklerini anlattılar ve direnişlerini yeni fabrikalara taşıyarak güçlendireceklerini dile getirdiler. Feniş işçileri de aylardır devam eden işgalleri sonucunda sermaye düzeni, sendika bürokrasisi, devletin yasaları konusunda artık ilerden bir bilince sahip olduklarını, gittikleri her yerde bunu dile getirdiklerini söylediler.

Greif, Feniş ve özellikle Soma Katliamı ile birlikte sendika ihanetlerinin, işbirliklerinin daha net ortaya çıkması ile sınıfın bürokratlara ve hainlere daha net tutum almasının zorunlu olduğu, sermayeye daha ileri pratiklerle karşılık verilmesinin kaçınılmaz olduğu üzerine çeşitli konuşmalar gerçekleştirildi.

Kızıl Bayrak / Gebze

"Sonuna kadar sürdüreceğiz!"

Toplu sözleşmede anlaşma sağlanamaması üzerine greve çıkan Kent Gıda işçileriyle konuştuk...

- Grev neden çıktığınızı, taleplerinizi ve sözleşmede anlaşma sağlanamayan maddeleri anlatır mısınız?

Tümgör Topçu: Uzun yıllardır az ücrete çalışa çalışa bütün işçilerin boğazına kadar geldi. Başta maaşlar olmak üzere sosyal haklarda anlaşamadık. Sonuna kadar mücadeleyi sendikamızla birlikte sürdüreceğiz. Bizim taleplerimiz ilk olarak seyyanen 500 TL taleple başladı, görüşmeler sonrasında 380 brüte kadar düştü. İşveren talepleri kabul etmeyince sendika grev kararı aldı. Ücretlerimiz asgari ücrettir. Belki asgari ücretten 5-6 TL fazladır.

Hiçbir görüşmede anlaşamadık, her görüşmede işveren görüşmeyi terk etti. Başta maaşlar olmak üzere sosyal haklarda anlaşamadık. Sonuna kadar mücadeleyi sendikamızla birlikte sürdüreceğiz. Bizim taleplerimiz ilk olarak seyyanen 500 TL taleple başladı, görüşmeler sonrasında 380 brüte kadar düştü. İşveren talepleri kabul etmeyince sendika grev kararı aldı. Ücretlerimiz asgari ücrettir. Belki asgari ücretten 5-6 TL fazladır.

Ali Demir: Biz hakkımızı istiyoruz. Sendikamız arkamızda olmakla birlikte, kardeşlerimizle birlik beraberlik içinde kararlı bir şekilde çıktık. İstedikimizi alana kadar götüracağız inşallah, bunun bir süresi de yok. Sizlerden isteğimiz de sesimizi diğer kardeşlerimizle duyurun. Bizim istediğimiz, herkese faydalı olmak. Biz de burada durmak istemeyiz ama hakkımızı versinler.

Fırat Şen: Asgari ücretin bugünkü getirdiği durum üzerinden greve çıktık. Enflasyon üzerinden belirleyeni maaşlar. Enflasyonu neyle hesaplıyorlar; çalı süpürgesi ile. Çalı süpürgesi ile süpürülen ev mi kaldı? Herkes elektrik süpürgesi kullanıyor. Torbası olmuş 2,5 TL. Kedi maması üzerinden hesaplamaya yapıyoruz. Herkes kediyi maması mı kullanıyor? Olumlu sonuçlanana kadar grev devam edecek.

- Taleplerinizde kadın işçileri ilgilendiren maddeler var mıydı? Grev çıkarken talepleriniz neydi?

Bir grup grevci kadın işçi: Kadın işçileri ilgilendiren bir talep yoktu. Maaşlarımız düşük olduğu için greve çıktık. 860 TL maaş alıyoruz. 14 yıldır, 10 yıldır çalışıyoruz aldığımız maaş bu, üç aydan üç aya ikramiye alıyoruz. Enflasyona yetişemiyoruz, herkes ek hesaba, kredi kartlarına yükleniyor. İnsanlardan destek istiyoruz.

Grevci bir işçi: Bizim birçok isteğimiz var; erzak parası, ayakta baki fişi var, bayram parası var, maaşlarımız var, birçok konu var. Sendika bize yaptığı açıklamada 500 TL brüt talep ettiğini belirtti. Fabrika %4 vermiş. Daha sonraki görüşmede ise bizimkiler 435 TL brüt istemiş fabrika da %8 vermiş anlaşma sağlanamamış. En son görüşmede ise sendikamız 390 TL brüt istemiş, işveren ise %17 vermiş. Anlaşma sağlanamadı greve çıktık. Hakkımızı alana kadar devam edeceğiz.

Kızıl Bayrak / Gebze

Bakaç Reklam işçilerinden 'Yılın Emek Hırsızı' eylemi!

İki aylık ücretleri ve kıdem tazminatlarının gasp edilmesine karşı, fabrikayı terk etmeme eylemi yapan Çelik-İş üyesi Bakaç Reklam işçileri, hırsız patron Çengeloğlu'nun avukatlığını yapan Haldun Berkin'in ofisinin önünde eylem yaptı.

Ayazağa'da bulunan fabrikada buluşan işçiler, buradan otobüse hırsız patronun avukatlığını yapan Haldun Berkin'in ofisi önünde eylem gerçekleştirmek için Zincirlikuyu'ya geldiler. Zincirlikuyu Mezarlığı önünde kortej oluşturan işçiler, Avukat Haldun Berkin'in ofisinin bulunduğu Kore Şehitleri Caddesi'ne yürüdü.

"Emekçiler burada hırsızlar nerede"

"Kıdem tazminatımız gasp edilemez!", "Hırsızlık yanınıza kâr kalmayacak adalete hesap vereceksiniz!" ve "Emekçiler burada hırsızlar nerede!" pankartları açan işçiler, "Hırsız avukat Haldun Berkin!", "Hırsız Serdar Çengeloğlu!", "Tazminat hakkımız söke söke alırlız!" ve "Tazminat hakkımız gasp edilemez!" sloganlarını haykırdılar.

İşçilerin coşkulu sloganları Av. Haldun Berkin'in ofisinin önünde de devam etti. Hırsızların avukatlığını yapanları yuhalayan işçiler, Av. Berkin'i protesto eden sloganlarına devam ettiler. Sivil ve çevik kuvvet polisleri de hırsızları korumak için büro önünde yerini aldı. İşçiler, Soma'da iş cinayetine kurban giden sınıf kardeşleri adına saygı duruşunda bulunduktan sonra basın açıklaması yaptı.

Ofisin önündeki basın açıklamasını Çelik-İş 1 No'lu Şube Başkanı Ahmet Çolak okudu. Çelik-İş'in 10 yıldan beridir örgütlü olduğu Bakaç Reklam'ın 2013 Nisan ayında el değiştirdiğini söyledi.

Çolak, işçilerin haklarını alamadığı için direnişçiliklerini ifade etti.

Bakaç Reklam patronu Serdar Çengeloğlu'nun işçilerin 4 milyona varan alacaklarını entrikalar çevirerek, ödememekte ısrar ettiğine dikkat çeken Çolak, hırsız patronun avukatı Haldun Berkin'in ise patronun bu oyunlarını oynamasında yardımcı

olduğunu ifade ederek tepki gösterdi. Hükümeti görevle çağırın Çolak, sınıf dayanışmasıyla kazanacaklarını söyledi.

Avukat işçilere iftira atıp, suç duyurusunda bulundu

Kızıl Bayrak'a 'Yılın Emek Hırsızı', Av. Osman Haldun Berkin hakkında bilgi veren işçiler, avukatın kendileri hakkında karalama kampanyası yürüttüğünü ve gasp, hırsızlık ve fabrikadaki malları satmak gibi iftiralara ile suç duyurusunda bulunduğunu dile getirdiler. Hırsız patron Serdar Çengeloğlu'nun ise malları kaçırdığı Beylikdüzü'nden de kaçtığını ifade ettiler ve Serdar Çengeloğlu'nun adeta profesyonel bir dolandırıcı gibi çalıştığını kaydettiler.

İşçiler, eylemin ardından nöbetlerini sürdürmek için fabrikalarına geri döndüler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Feniş direnişçileri Bakaç direnişçilerini ziyaret etti

Feniş Alüminyum'da direnişte olan işçiler Bakaç Reklam direnişindeki sınıf kardeşlerini ziyaret etti. Deneyimlerini karşılıklı olarak paylaştan direnişçiler, hak gaspları ve hak gasplarına karşı mücadelenin önündeki engeller üzerine anlamlı sohbetler ettiler.

Bakaç işçileri fabrikanın kapanma sürecinde patronun yaptığı oyunları ve bu oyunları geç fark ettiklerini anlattılar. Feniş Alüminyum ve Bakaç işçilerinin yaşadıkları süreçler hemen hemen aynı ve üye oldukları sendika da Çelik-İş Sendikası.

Feniş işçileri sendikadan herhangi bir yardım görmediklerini, sendikanın kasasında var olan paraların sendika şubelerine lüks otomobiller almak ve benzeri şeyler için kullanıldığını dile getirdiler. Ancak sendikaya baskın yaparak yemek ve bazı giderleri sendikadan zar zor elde edebildiklerini, başka türlü de sendikacıların işçileri tert etmediklerini dile getirdiler.

Direnişçi işçilerin anlatımına göre, Bakaç fabrikasına gelen Çelik-İş yöneticileri ve avukatları işçilere Feniş'te olduğu gibi birçok şey anlattı ancak dava açmanın dışında yol gösteren bir adım atmadı. Direnişteki Bakaç işçilerine sendikacıların tarafından Feniş örneği de verildi. Feniş'te kazanım olmadığını, böylesi davalarda hukuki yollardan kazanım olmadığını söyledikten sonra, şu anda Feniş fabrikasında "marjinal bir grubun beklediğini" söylediler.

Bunu duyan Feniş işçileri fazla şaşırmadıklarını söylediler, Çelik-İş şubesini işgal ettikleri süreci ve sendikanın ihanetinin hangi derecede olduğunu anlattılar. Ayrıca sendikacılar Bakaç işçilerine *Kızıl Bayrakçılar* konusunda uyarılarda bulunmuş. Feniş işçileri şu ana kadar yanlarında kalan tek gazete ve doğru yolu gösteren bir gazete olduğunu dile getirdiler.

Konuşmalarda Feniş ve Bakaç direnişçileri şu noktalarda ortaklaştılar: Hak gaspları konusunda patronların çok rahat ettikleri, herhangi bir engelle karşılaşmadıkları ve işçilerin dağınlığının da patronlar tarafından bir fırsata dönüştürülmüş durumda olduğu... Buna bir de sendika bürokratlarının ihanetleri ve vurdumduymazlıkları eklenince sonuçları daha da ağırlaştığı...

Feniş ve Bakaç Reklam direnişindeki işçiler irtibatla olma kararı alarak, sınıf dayanışmasını güçlendirme ve bazı eylemleri birlikte gerçekleştirme kararı aldılar.

Kızıl Bayrak / Gebze

BDSP'den Kimberly Clark işçileriyle dayanışma!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu 25 Haziran'dan bu yana grevde olan Kimberly Clark işçilerini 13 Temmuz'da ziyaret etti.

"Yaşasın sınıf dayanışması!" ozaliti açan BDSP'liler grev alanına kısa bir yürüyüş ve sloganlarla gitti. Grevci işçiler ziyaretçilerini alkışlarla ve atılan sloganlara eşlik ederek karşıladı.

Kısa bir selamlaşmanın ardından BDSP adına bir konuşma yapıldı. Konuşmada işçilerin başlattığı mücadelenin anlamı ve önemi üzerine değinildi. İşçilerin yalnız olmadığı, BDSP'nin bu mücadeleyi sonuna kadar destekleyeceği ifade edildi.

Sonrasında ise ziyarete gelen işçilerle BDSP'liler grev sürecine dair düşünce paylaşımında bulundular.

Yapılan konuşmalarda anlaşılmayan iki maddenin grevin tablosunu oluşturduğu görüldü. Kimberly Clark işçilerinin ücret makasının daraltılması talebi ve iş güvencesini oluşturma amacıyla ihbar tazminatının 52 haftaya çıkarılması talebi, işçi sınıfının içinde bulunduğu durumdan çıkış arayışlarını gösteriyordu. İşçiler sermaye sınıfına karşı mücadele için güçlü bir savunma hattı oluşturma arayışı içerisindedir.

Sohbetlerin ardından BDSP olarak bu grevle her türlü dayanışmanın gösterileceği vurgusu yapılarak, "Yaşasın sınıf dayanışması!" ve "İşgal, grev, direniş!" sloganları ile ziyaret sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / Gebze

Somalı madencilerden Ankara'da eylem!

Soma Katliamı'nın üzerinden 2 ay geçmiş olmasına rağmen, verilen sözlerin tutulmaması üzerine Ankara'ya gelen madenciler 16 Temmuz'da meclise yürüdü.

Tuna Caddesi'nde buluşan yüzlerce işçi buradan meclise bir yürüyüş gerçekleştirdiler. DİSK ve KESK'e bağlı kimi sendikaların yanısıra birçok devrimci ve ilerici kurumun katılım sağladığı eylemde en önde hayatını kaybeden 301 maden işçinin isminin yazılı olduğu, "Soma'yı unutmayacağız!" yazan siyah bir pankart taşındı. Eyleme CHP ve HDP'li milletvekilleri de katıldı.

Yürüyüş boyunca "Susma haykır, taşerona başkaldır!", "Soma işçisi yalnız değildir!", "Soma işçisi direnişin simgesi!", "Madencinin fitratı ölüm olamaz!" sloganları atıldı.

Meclisin önüne gelindiğinde açıklamalar gerçekleştirildi. İlk sözü Dev Maden-Sen Genel Başkanı Tayfun Görgün aldı. Görgün "Daha önceden verilmiş olan sözler var. Şehit madencilerin çocuklarına yapılacak yardımlar ve işçi sağlığı konusunda

yapılması gereken yasal düzenlemeler var. Bu sözlerin tam ve eksiksiz olarak tutulmasını istiyoruz" dedi. Görgün, Soma ile ilgili hazırladıkları bir dosyayı mecliste grubu bulunan partilere sunacaklarını belirtti.

Torba yasada taleplerimizi istiyoruz!

Ardından Soma Katliamı'ndan sağ kurtulan bir işçi söz alarak Soma'da yaşananların çalışma koşullarının kaçınılmaz bir sonucu olduğunu vurguladı ve "Köle gibi çalıştırılıyorduk, bize sözler verildi ama yerine getirilmedi. Torba yasa meclisteyken gerekli düzenlemeler yapılın." dedi.

Son olarak ise DİSK Genel Başkanı Kani Beko konuştu. Beko DİSK olarak "ilk günden itibaren Soma'yı yalnız bırakmadıklarını", "iş bıraktıklarını", "eylemler, yürüyüşler düzenlediklerini" savundu.

Konuşmaların ardından görüşmeler yapmak üzere bir heyet meclise girerken, dışarda da oturma eylemine devam edildi.

Kızıl Bayrak / Ankara

HEMA işçileri TTK Genel Müdürlüğü'ne yürüdü!

Zonguldak'ın Kandilli bölgesinde HEMA maden işletmesinde çalışan maden işçileri iş yerlerinin kapatılacağı söylentileri üzerine bir süredir tedirgindi. Şirketin 20 taşeron işçiyi çıkarması sonucu işçiler eyleme geçti.

16 Temmuz günü sabah saatlerinde Zonguldak merkezine otobüslerle giden maden işçileri "tedirginiz" pankartı açarak TTK Genel Müdürlüğü'ne yürüdüler. Sloganlarla ve alkışlarla TTK Genel Müdürlüğü'ne ulaşan maden işçileri baretlerini yere koyarak beklemeye başladı.

Ardından Genel Maden İşçileri Sendikası (GMİS) Başkanı Eyüp Alabaş bir konuşma gerçekleştirdi.

Alabaş konuşmasında şunları söyledi: "Hiçbir arkadaşımızın mağdur olmaması için çalışmalarımızı sürdürüyoruz. Kapatılması gündemde olan maden ocağının sahibi ile görüşme yaptım. Orada çalışan tüm arkadaşlarımızın hiçbir şekilde mağdur olmadan bu sıkıntının çözülmesi için, TTK'nın ve şirket yetkililerinin bir araya gelerek bizlerin mağduriyetinin çözüme kavuşturulması için görüşmelerimize devam ediyoruz. İşyeri sahibi ile yapılan görüşmede bu sıkıntının yüz yüze görüşülerek bir çözüm bulunması konusunda görüş birliğine vardık. Bugün ya da yarın İstanbul'dan haber bekliyoruz. Biran önce bunun bir çözüme kavuşması ve tebligat yapılan arkadaşlarımızın tebligatlarının geri çekilerek kimsenin mağdur olmadan bu meseleyi çözeceğiz."

Bir süre TTK önünde bekleyişi sürdüren maden işçileri Zonguldak Valiliği'ne doğru yürüyüşe geçti. Çok sayıda polis ekibi de aynı anda valilik etrafını ablukaya almaya başladı.

Sendika yetkilileri, valilik önünde bekleyen maden işçilerine "Dağılım" önerisinde bulundular. Bunun üzerine işçiler sendikacılara tepki gösterdiler. Fakat bir süre sonra sendika ağaları eylemi sonlandırınca işçiler de dağıldı.

Kızıl Bayrak / Zonguldak

Seyitömer işçilerinden eylem

Seyitömer Kömür sahasında çalışan 576 işçinin işten çıkarılmaları üzerine başlattıkları oturma eylemi üçüncü haftasında sürüyor. Seyitömer Kömür İşletmesi daha önce Türkiye Kömür İşletmeleri (TKİ) bünyesinde bir kamu işletmesi olarak faaliyet gösteriyordu. Ancak Seyitömer Termik Santrali ile birlikte özelleştirilerek Çelikler Holding bünyesindeki Seyitömer Elektrik Üretim AŞ'ye devredildi.

Seyitömer işçileri, özelleştirmenin ardından ağırlaşan çalışma koşullarının yanısıra işten çıkarma saldırısına uğramışlardı. İlk olarak 20, ardından 18 işçi işten çıkarılmıştı. Seyitömer işçileri işten çıkarmalara karşı militan eylemler yapmışlardı.

Son olarak Çelikler Holding yönetiminin ÇEÜAŞ işyerinde çalışan 576 işçiyi topluca işten çıkartmasının ardından işçiler kent merkezindeki Zafer Meydanı'nda oturma eylemine başladılar. İşçilerin işten çıkarılma nedeni olarak işten çıkarmalara karşı yaptıkları eylemler gerekçe gösterilmişti.

Petkim işçisinden Süttaş işçisine destek

Aliağa Petkim'de Türk-İş'e bağlı Petrol-İş üyesi yaklaşık 500 işçi 14 Temmuz'da gece vardiyasından çıktuktan sonra eylem yaptılar. Fabrika sahasında toplandıktan sonra Petkim tesislerinin dış kapısına alkışlar ve sloganlarla yürüyen işçiler, işten çıkarılan Süttaş işçileriyle dayanışma içinde olduklarını ifade ettiler.

Petrol-İş Sendikası Aliağa Şubesi Başkanı Ahmet Oktay, Petrol-İş'in örgütlü olduğu fabrikalarda Süttaş ürünlerinin tüketilmemesini isteyerek şöyle konuştu: "Petkim'e yemek tedarik eden firma ve Petkim'in patronları ile görüştük. "Bizim onlarla sözleşmemiz var. Eğer bu sözleşmeyi tek tarafı feshedersek tazminat öderiz" yanıtını aldı. Bu bizi hiç ilgilendirmiyor. Süttaş ürünleri kullanılmaya devam edilirse yemek yememe hakkımızı kullanacağız."

İsrail'in Filistin'e yönelik saldırısının da kınandığı eylemde işçiler, yanlarında getirdikleri Süttaş markalı yogurt ve süt gibi ürünleri yere atarak eylemi bitirdiler.

MİB MYK Temmuz ayı toplantısı

MİB MYK, Temmuz ayı toplantısında MESS Grup TİS süreci üzerine tartışmalar ve planlamalar yaptı.

Metal İşçileri Birliği Merkezi Yürütme Kurulu (MİB MYK) Temmuz ayı toplantısını gerçekleştirdi. Toplantının gündemleri şöyleydi:

- MESS Grup TİS süreci
- İşkolunda gelişmeler
- Bülten

Bu başlıklar üzerine yapılan tartışma ve değerlendirmelerin sonuçlarını ana başlıklar altında sunuyoruz.

- MESS Grup TİS süreci:

MYK taslak hazırlama aşamasında bulunduğumuz MESS Grup toplu sözleşme sürecini çeşitli yönleriyle değerlendirmiştir. Bu değerlendirmelerin sonuçlarını şöyle özetleyebiliriz:

1. Toplu sözleşme sürecinin ilk aşaması olan taslak hazırlıkları yıllardır alıştığımız biçimde bir seyir izlemektedir. Tüm taraflar hep yaptıklarını yapmakta, aynı tarz, tutum ve kalıplar içerisinde davranmaktadır. Böylelikle başı sonu belli bir oyun metal işçilerinin gözleri önünde oynanmaktadır. Bunun için daha bu ilk aşamada, oyuncuların tutum ve davranışlarına baktığımızda bu toplu sözleşme sürecinin sonucu konusunda tahmin yürütmek zor değildir: İhanet, satış ve yenilgi. Düşük zamlara ve ağır çalışma koşullarına mahkumiyete devam!

2. Her toplu sözleşme döneminde olduğu gibi bu toplu sözleşme döneminde de MESS'in beylik söylemi "kriz var"dan başkası değildir. Bu söylem şu sıralar bir biçimde MESS patronları tarafından pazarlanmaya başlanmıştır. Böyle yapılarak metal işçilerinin haklı talepleri boğulmak istenmektedir, aba altından da sopa gösterilmektedir. "Eğer enflasyon oranına yakın göstermelik zamların ötesine geçerseniz biz batırız siz de işsiz kalırsınız" düşüncesi metal işçisinin beynine kazınmaya çalışılmaktadır. Oysa bu aynı günlerde açıklanan, en çok kar elde eden şirket listeleri dahi bu kodamanları yalanlamaktadır. Metal işçisinin sefil bir yaşama mahkum edilmesine karşılık patronlar karlarını ve servetlerini katlamıştır.

3. "Kazandıracamız kazanacağız" söyleminde özetlenen sendikacılık anlayışına sahip Türk Metal de zaten "partneri" MESS ile aynı zeminde ve bakış açısından hareket etmektedir. Öyle ki hep yaptığı gibi bu kez de metal işçisinin hak ve beklentilerini karşılamaya yönelik bir toplu sözleşme hazırlığı yerine, ihanet ve satışın önünü düzleyecek senaryolar üzerinde çalışmaktadır. Bunun için işçiler tümüyle sürecin dışında tutulurken, diğer taraftan da fabrikalarda alttan alta yüzde 10'luk zamlar telaffuz edilerek beklentiler en aza indirilmeye çalışılmaktadır. Elbette bu arada sorun çıkarabilecek işçiler ayıklanmaya devam edilmektedir. Yani Türk Metal ihanetin psikolojik, moral ve fiziksel zeminini hazırlamaktadır. Amaç sorun çıkmadan süreci tamama erdirmektir. Görüldüğü kadarıyla geçtiğimiz dönemdeki gibi tabandan bir işçi baskısı olmazsa kapalı kapılar ardında ihanet sözleşmesi imzalanacaktır.

4. MESS ve Türk Metal daha önce olduğu gibi bu

süreçte de satış oyununun senaryosunu birlikte hazırlayacaklar, ama diğer taraflar da (Birleşik Metal-İş ve Çelik-İş yönetimleri) bu oyunu bozacak bir güç ve iddia ile davranmak yerine ona boyun eğeceklerdir. Böylelikle de onlar da bildiğimiz rollerini oynayacaklardır.

Çelik-İş yönetimi zaten tümüyle iddiasızdır ve bu rolünü tümüyle benimsemiş durumdadır.

Birleşik Metal-İş cephesinden ise bu oyunu bozmak için iki dönem önce güçlü bir irade konuldu ama sonuna kadar götürülemedi. Geçtiğimiz dönem ise onca olanağa rağmen sonuç tam bir boyun eğiş oldu. Bu dönemde ise görüldüğü kadarıyla aynı tutum sürdürülecek. Öyle ki ortada işbirlikçi toplu sözleşme düzenini bozmak için herhangi bir irade, istek ve yönelim gözüküyor.

Bu kendisini başka bir dizi veri yanında sendikanın resmi yayınlarındaki değerlendirmelerinde de gösteriyor. Örneğin sendikanın dergisinde, toplu sözleşme sürecinden bahsedilirken metal işçilerinin sefalet koşullarındaki yaşamı resmedildikten sonra ekonomik kırılğından dem vuruluyor.

İşte algısı ve ufku böyle olanların MESS ve Türk Metal'in belirlediği sınırları aşması, oyunlarını bozması mümkün değildir. Zaten halihazırda taslak hazırlık aşamasında da önceki dönemlerden farklı olarak işbirlikçi toplu sözleşme düzenini yıkmak gibi motivasyonlardan uzak durulmakta, taslakların

içeriğinden hazırlık yöntemine kadar bütün herşey bu ruh hali ve düşüncelerle damgalanmaktadır. Öyle ki taslaklar fabrikalardan değil, temsilcilerin katıldığı yönetici düzeyindeki toplantılarla oluşturulmaya çalışılmaktadır. Ancak bundan sonra taslaklar yukarıdan aşağıya fabrikalara dikte edilecektir.

5. Kimin nasıl davranacağına geçtiğimiz günlerde yaşanan cam grevi vesilesiyle de bir kez daha şahit olduk. Öyle ya, metal işçisinden farklı olmayan koşullarını değiştirmek için grev silahını kusanan cam işçilerinin grev hakkı hükümet tarafından gasp edilirken aynı şeyin kendilerinin başına gelmesi muhtemel sendikalarımızın yöneticileri durumu suskunlukla karşıladılar. Dahası Türk Metal'in başındaki kişi aynı zamanda Kristal-İş'in de üyesi olduğu Türk-İş'in genel sekreterlik koltuğunda oturuyor. Buna rağmen tek satır açıklaması dahi yoktur. Çünkü cam işçilerinin grevi, metal işçisinin belini büken toplu sözleşme oyununu bozuyordu. Bunun için bu bürokratağa takımı cam grevinin yasaklanmasından hoşnut bile oldu.

İşte bu tablo gösteriyor ki ne Türk Metal şebekesi ne de diğer sendikaların yönetimleri ne gerçek bir hak mücadelesine hazırdır ne de böyle bir niyet ve iradeye sahiptirler. Bunun cam grevi sürecinde kanıtlanmışlardır.

6. Yine de unutmamalıyız ki kabahatin çoğu bizde, biz metal işçilerindedir. Çünkü MESS-Türk Metal

tarafından yazılan diğerlerinin de bir biçimde kendi rollerini oynadıkları bu bayat toplu sözleşme oyunu biz izin verdiğimiz için uzayıp duruyor. Çünkü ya gerçekleri görüyoruz bu oyunu bozmaya güç yetiremiyoruz çünkü yeterince bilinçli ve örgütlü değiliz. Ya da patron ve işbirlikçilerinin kafalarımıza soktukları düşünce kalıplarının dışına çıkmıyoruz. Onların mutlak doğru olarak bize pazarladıklarını yutuyor, kabulleniyoruz. Onların bizi kurdukları gibi düşünüyor, davranıyoruz. Bu taleplerden, örgütlenmeye ve mücadeleye kadar her şeye yansıyor. Başka türlü bir toplu sözleşmenin, başka türlü taleplerin, başka türlü bir taslağın ve başka türlü bir sendikacılığın olabileceğini düşünmüyoruz. Oysa camdan Greif'e bir dizi deneyim bize pekala başka bir yol, bir çıkış yolu olduğunu gösteriyor. MYK bu vesileyle bir kez daha bu deneyimlerden öğrenmeye ve öğretmeye çağırılmaktadır.

7. MYK bu değerlendirmelerden hareketle tüm çalışma ve mücadele stratejisini, bu toplu sözleşme oyununu bozmak, buna zemin hazırlayan düşünme ve davranma kalıplarını yıkmak üzerine kuracaktır. Metal İşçileri Birliği, metal işçisine başka türlü bir toplu sözleşme sürecinin olabileceğini gösterecek, işbirlikçi ve uzlaşmacı sendikal yönetimlerin pazarladıkları düşünce ve davranma kalıplarını yıkmak için devrimci bir kararlılıkla hareket edecektir.

8. Bu bakışla çalışma ve mücadelemize iki ana şiarın yön vermesi gerekmektedir. Bunlardan birincisi satış oyununu bozmak hedefiyle "MESS'i yenmek ve toplu sözleşme oyununu bozmak için seyirci kalma, örgütlen mücadele et!" biçimindedir. İkincisi ise bu ilkinin bağlı olmak üzere "Kazanmak için işgal, grev, direniş!" olacaktır.

9. MYK bu anlayışla çalışma ve mücadelemize ilişkin pratik planlamalarımızı gözden geçirmiş ve yeni bir planlama da yapmıştır. Buna göre yukarıda ortaya koyduğumuz yaklaşımlar ışığında metal işçilerini uyararak ve bilinçlendirmek, toplu sözleşme sürecine seyirci olmaktan çıkarak taraf haline getirecek müdahalelerde bulunmak, bu çerçevede ise taslak sürece yönelik metal işçisinin katılımını sağlayacak zeminleri yaratmak hedefiyle davranılacaktır. Bu kapsamda baskısı yapılan broşürün daha işlevsel bir ikinci baskısının yapılması, fabrika bültenlerinin çıkarılması, tartışma zeminlerinin örgütlenmesi, anket, pul vb. araçların kullanılması üzerinde durulmuştur. Özellikle de sürece yönelik müdahalemizin örgütlenmesi bakımından TİS komitelerimizin kurulması ihtiyacının altı çizilmiştir.

- İşkolunda gelişmeler:

Bu başlık altında toplu sözleşme gündemi dışında işkolunda yaşanan diğer gelişmeler üzerinde durulmuştur. Bu kapsamda yerelerde sendikalar cephesinden ve fabrikalardan gelen bilgiler paylaşılmış, değerlendirmelerde bulunulmuştur. Bir dizi fabrikada bizzat taraf olduğumuz örgütlenme süreçleri konusunda da deneyim paylaşımı yapılmış, ortak müdahale çerçevesinde yapılabilecekler konuşulmuştur.

- Bülten:

Toplantıda bültenin Ağustos sayısı için planlama yapılmıştır. Planlamaya göre katkılardan geç 25 Temmuz'a kadar gönderilmesi gerekmektedir.

Metal İşçileri Birliği
Merkezi Yürütme Kurulu
11 Temmuz 2014

Türk Metal dünyada bir ilki başarmış(!)

MESS Grup TİS sürecine girilirken, en çok işçi adına sözleşme masasına oturan Türk Metal Sendikası'nın yönetimi de sendikacılık oynamaya başladı. Önceki dönemde olduğu gibi oyunu kuralına göre oynamaya çalışan Türk Metal, geçtiğimiz hafta sonu Ankara'da toplu sözleşme gündemli bir toplantı yaptı.

Toplantıda konuşma yapan Genel Başkan Pevrul Kavlak, toplantının dünyada pek çok bakımdan ilk olduğunu iddia ederek "Dünyada ilk kez, bir sendika, toplu sözleşme sürecine, bu kadar geniş katılımlı bir toplantı ile başlıyor. İlk kez, bu kadar açık, bu kadar şeffaf, bu kadar dürüst bir yöntemle, taban, ilk kez, doğrudan müdahaleyle taslağı biçimlendiriyor" dedi.

51 yıllık tarihi olan bir "sendika" için doğrusu trajikomik ifadeler bunlar. Öyle ya bu türden toplantılar sendikalar için sıradan işlerden sayılır. Ama

işte sözkonusu olan sendikadan başka her şey olan bir mafya örgütlenmesi olunca, yarım asırlık bir tarihin ardından ilk kez yapılan toplantı büyük bir olay oluyor. Türk Metal'in, sendikacılığın "S"sinin girmedeği dünyaya için olağanüstü bir ilk oluyor. Olağanüstü ifadelerle tanımlama yoluna gidiliyor.

Elbette Türk Metal yarım asırlık tarihinin ardından bu türden işlere kalkışması boşuna değil. Çünkü on yıllar boyunca ve faşist askeri rejimlerle dönen işbirlikçilik çarkının artık eskisi gibi dönmeye mümkün değil. İşte bu yüzden de kaba biçimlerden ince biçimlere terfi ediliyor, hiçbir riski olmayan sendikacılık oyunları oynanıyor.

Türk Metal geçtiğimiz MESS Grup TİS süreci içinde bu oyuna başlamıştı, bu dönemde de anlaşıldığı kadarıyla aynı oyunu sürdürecektir.

MİB'den bülten dağıtımları

Metal sektöründe TİS süreci ilerlerken Metal İşçileri Birliği de yürüttüğü faaliyetlerle metal işçilerine sürece hazırlanma çağrısı yapıyor. Bu kapsamda metal işçilerine TİS taslaklarının oluşturulmasında aktif görev alma çağrısı yapan MİB bu çağrısını *Metal İşçileri Bülteni* ile fabrikalara taşıyor.

Mercedes'te dağıtım

Metal İşçileri Bülteni'nin son sayısı 11 Temmuz'da Türk Metal Sendikası'nın yetkili olduğu, Hadımköy yolu üzerindeki sanayi bölgesinde kurulu bulunan Mercedes fabrikası işçilerine ulaştırıldı. Bülten Cuma namazı çıkışında fabrikanın karşı bölgesinde bulunan cami çıkışında işçilere ulaştırıldı. Dağıtımda, "toplular sözleşme sürecinin başladığı, sendikaların taslakları hazırlamaya başladıkları ve işçilerin bu sürece hazırlıklı olmaları" çağrısı yapıldı.

Dağıtımda 100'den fazla bülten kullanıldı.

Bursa'da yaygın dağıtım

Mesken, Yeşilyayla ve Emek sentlerinde servis noktalarında yapılan dağıtımda, Bosch, Renault, Tofaş, Coşkunöz, Beyçelik başta olmak üzere çok sayıda fabrikadan metal işçisine bülten ulaştırıldı.

Dağıtım sırasında işçilerle MESS Grup TİS Süreci üzerine sohbetler edildi. Fabrikalarında yaşadıkları sorunlarla ilgili bilgiler alındı.

Bülten fabrika dağıtımları kapsamında SCM fabrikasına ulaştırıldı.

Gebze'de TİS çağrısı

Metal TİS sürecinin başlamasıyla birlikte Gebze Metal İşçileri Birliği çalışmalarını yoğunlaştırıyor.

Metal bülteninin Gebze'de servis noktalarında ve fabrika çıkış noktalarında dağıtımını sürdürüyor.

Fabrika çıkışlarında işçiler TİS sürecinde mücadeleye çağrı yapan konuşmalarla, TİS komitelerinde örgütlenmeye çağırılıyor.

Ekim Gençliği 2. Yaz Kampı başarıyla gerçekleştirildi...

Enerjimizi Devrimci Gençlik

Ekim Gençliği 2. Yaz Kampı gençlik devrimci birliğini yaratma hedefi ve iddiasıyla toplandı. Kamp ilk gününden itibaren devrimci coşku ve kolektif bir ruhla örgütlendi. Kampın her anında devrim şiarları dillendirilirken, kamp alanının dört tarafında devrim ve sosyalizm mücadelesinde ölümsüzleşenlerin varlığı hissedildi.

Devrimci Gençlik Birliği'ni yaratma yolunda kamp genç komünistler için önemli bir adımı ifade ediyor. 14 farklı yerelden kampa katılan genç komünistler bir hafta boyunca disiplinli, coşkulu ve kolektif yaşamı hayata geçirdi.

Ön süreci ile birlikte DGB'ye hazırlık

Gençlik hareketi açısından oldukça hareketli bir dönem arkada bırakılarak gençlik kampına hazırlanıldı. Genç komünistler kendine daralan bir kampanya çalışmasından çok, dönem boyunca gençlik hareketine yönelik devrimci müdahalelerin birikimine dayalı bir çalışma temelinde kampı örgütledi. Sömerstrin aralından ise somut olarak kamp hazırlıkları çerçevesinde tüm dikkat gençlik hareketi içerisinde biriken olanaklara yöneltildi.

Kampa yönelik ön hazırlığın bir başka yönünü ise politik hazırlık oluşturdu. Zira genç komünistler kamp çalışmasını gençliğin devrimci birliğini inşa etme yolunda önemli bir aşama olarak ele aldı. Tam da bu bakış ekseninde, gençlik hareketinin gündemleri üzerinden kampa yönelik gerçekleştirilecek politik hazırlığı, sürecin en kritik halkası olarak ele aldılar. **Asgari bir başarı elde edilmekle birlikte toplamda kamp tartışmaları ile birlikte bu alana, yani ideolojik ve politik birikim noktasına yüklenmek gerekliliği tüm gerçekliği ile önümüzde durmaktadır.**

Kamp hazırlık sürecini merkezi ve yerel toplantılar-etkinlikler üzerinden örgütleyen genç komünistler bu açıdan kampın temel gündemi olan devrimci gençlik birliği politikasını döne döne tartışma konusu etti. Gençlik hareketinin ihtiyaçları ekseninde yürütülen bu tartışmalar üzerinden kampa yönelik yoğun bir politik hazırlık içerisine girdi. Dahası gençlik yayınlarını ve kampı devrimci gençlik birliği politikasının tartışıldığı bir kürsüye çevirdi.

Kurallara uygun devrimci kolektif yaşam

“Kendi geleceğimizi kurmak için, gençliği devrime kazanmak için geliyoruz. Ve biliyoruz ki, bunun tek yolu örgütlenmek ve mücadele etmekten geçiyor” denmişti kamp çağrısında. Bunun ise tek tek değil kolektif bir biçimde olması gerektiği vurgulanmıştı. Kampın toplamında kolektivizm açığa çıkan bir yön

oldu. Kamp alanındaki tüm çalışmalar ve organizasyonlar kolektif bir çabayla örgütlendi. İlk günlerin getirdiği bir dizi karışıklık kısa sürede çözüldü. Kampın genel işleyişine dair bir komite ve yanısıra yaşamın genelinde temizlikten mutfağa, teknikten basına, güvenlikten serbest zamanın örgütlenmesine varana dek komitelere dayalı bir işleyiş oturtulmaya çalışıldı. Asgari oranda bir işleyiş ile kamp tamamlandı. Kamp açısından önemli olan sorunların çıkması değil, bu sorunları çözecek bir inisiyatif ve irade konulmasıydı. Genç komünistler açısından sorunlara müdahale edilen, inisiyatif ortaya koyulan bir süreç işletildi. Basın komitesinin günlük haber akışını kamp bileşenine sunması bizim açımızdan kamp komitelerinin işleyiş ve yaratıcı aklın genişlemesi açısından anlamlı bir örnekti.

Sunumlar ve Devrimci Gençlik Birliği'ni yaratmak

Gençlik hareketinin örgütlenme ihtiyacının ve bu kapsamda Devrimci Gençlik Birliği'nin tartışıldığı kamp sürecinde verimli tartışmalar yürütüldü. Keza genç komünistler tarafından aylardır sürdürülen DGB tartışmalarını toparlamak ve somut adımlar atmamak noktasında kamp önemli bir yerde duruyordu. Bu açıdan birçok katılımcının DGB noktasında kafa açıklığı sağlaması ve sorularla tartışmayı derinleştirilmesi fazlasıyla anlamlı oldu. Gençliğin devrimci birliğini yaratmak noktasındaki tartışmaların gerek bugünün tarihsel anlamı içerisinde gerekse devrimci müdahale araçları açısından önemli olduğunu ve kamp süreci boyunca, öncesi ve sonrasıyla birlikte genç komünistler açısından kafa açıklığı ve toklukla sonuçlandığı açıktır.

Kamp sürecinde DBG kapsamında üç başlık üzerinden tartışmalar şekillendi. Birinci ana başlık çerçevesinde “Türkiye devrimci gençlik hareketi tarihi”, “Gençlik hareketinin güncel tablosu” ve “Gençlik hareketinin güncel tablosu” ekseninde politik gençlik örgütüllükleri deneyimleri idi. Bu tartışma kapsamında bugünün ÖTK'larına yaklaşımın nasıl olması gerektiği, DEV-GENÇ'in bugün birçok siyasal anlayış tarafından sahiplenilmesi ve isim tartışmaları, 12 Eylül sonrası devrimci gençlik hareketinin zayıflamasında devletin baskı politikalarının yanısıra siyasal örgütlerin payı ve toplam bu deneyimlerin güçlü ve zayıf yönleriyle bugüne ışık tutması üzerinde duruldu.

“Politika, örgüt, güç ilişkisi” konulu seminerde ise örgütün-örgütlerin politikanın kitlelere taşınmasında ve insanların taraflaştırılmasında en temel araçlardan biri olduğu vurgulandı. Politika ve araçların genç

komünistlerin kitle hareketine müdahale etmek, onu ileriye taşımak ve örgütlemek açısından tuttuğu yere dair anlamlı tartışmalar yürütüldü.

“Devrimci Gençlik Birliği” başlıklı seminerde gençlik hareketi açısından tarihsel bir değerlendirme yapıldı ve hareketin kökleri incelendi. Bu tarihsel anlatımın sonrasında gençlik hareketinin yakın tarihi de ele alındı. Gençliğin geçmişten bugüne toplumsal mücadelelerdeki yerine ve misyonuna değinen sunum özellikli Haziran Direnişi ve gençlik mücadelesini tarihsel ve güncel aktarımlar eşliğinde irdeledi. Osmanlı'dan günümüze gençlik hareketinin hep politik gelişmeler ve toplumsal sorunlar üzerinden çıkışlar yaşadığı belirtildi. Bugün için de gençlik mücadelesi içerisinde farklı anlayış ve örgütlenmeler sıralanarak politik, kitlesel, devrimci bir gençlik örgütü eksikliği vurgulandı. Gençlik hareketinin, “düzene karşı devrim” temelinde örgütlenme ihtiyacı ve böyle bir örgütün toplumun temel çelişkilerini gözardı edemeyeceği, sınıf mücadelesinden bağımsız hareket edemeyeceği en temel gerçek olarak ortada durduğu ifade edildi.

“DGB'nin ilkelere ve işleyiş” kampa katılan bileşenle taslak halinde hazırlandı. Bugünün toplumunda modern sınıflara dayalı kapitalist bir düzenle karşı karşıya kalındığı belirtilerek, DGB'nin ilk ve ana hedefinin ve şiarının ‘Düzene karşı devrim!’ olması gerektiği belirtildi. Gençlik kitlelerinin karşısına bu şiarla çıkılması gerektiğinin ve bu bakışın olmadığı koşullarda gençliğin devrimci birliğini inşa etmenin bir anlamı olmadığını altı çizildi.

Kamp sürecinde gençlik hareketinin anti-empyalist karakterine dikkat çekildi, DGB'nin bu anlayışın gerçek taşıyıcı olması gerektiğine karar verildi. Gençliğin dinamizmini kucaklama sorununun DGB'nin gündemi olması gerektiğinin önemli öne çıkarken pratik-militan bir eylem çizgisiyle gençliğin karşısına çıkabilme ihtiyacını genç komünistlerin karşılaması gerektiği vurgulandı.

DLB'nin dinamizmi DGB'ye yol gösteriyor!

Kamp sunumları içerisinde en dinamik, coşkulu sunumlardan biri DLB'nin sunumu idi. Hareketli ve eylemli bir sürecin içerisinde bugüne gelen ve bunu anlatan liseliler birbirlerinden öğrenmeye ve toplamda öğretime devam ediyor. “Liseli gençlik hareketi ve DLB” sunumunda toplumsal mücadelenin bir parçası olan liselilerin Haziran'da, Berkin Elvan eylemlerinde, Soma Katliamı'nda en ön saflarda, mücadele barikatlarında olduğu vurgulandı. Bir yandan da liselilerin özgün taleplerinin yanısıra politik gelişmeler karşısında ortaya koydukları refleksler üzerinden kitleselleşebildikleri, şifre skandallarında, internet sansüründe yine eylemler örgütledikleri söylendi. Tüm

Birliği'ne seferber edeceğiz!

bu süreçlerde DLB'nin yeri ve misyonu tartışıldı. Özgün deneyimlerin aktarılması bir anlamda coşkuda yarattı.

Liseli gençlik hareketine politik bir müdahalenin aracı olan Devrimci Liseliler Birliği, "DGB tartışmalarında da aktif olarak varız" denildi.

Yaratıcı aklın sentezi: Atölyeler

Atölyelere ilgi yoğun olurken burjuva eğitim sisteminin klasik öğreten-öğrenen ilişkisi ortadan kaldırılarak kolektif bir üretim hayata geçirildi. Atölyeler bir yandan farklı illerden gelen katılımcıların tanışmasına ve kaynaşmasına vesile olurken aynı zamanda yaratıcılığın sınırlarını zorladı.

Felsefe Atölyesi'nde felsefeye giriş niteliğindeki birtakım tartışmalar yapılırken, **Resim Atölyesi'nde** model çizimi uygulamalı olarak hayata geçirildi. **Tiyatro Atölyesi'nde** temel tiyatro bilgileri verilerek adaptasyon egzersizleri yapılarak kısa bir gösterim ortaya konuldu. **Müzik Atölyesi'nde** enstrüman çalma ve koro çalışmalarıyla yine kolektif bir emek süreci işletildi. Bunun yanı sıra **Dil Atölyeleri'nde Rusça ve Kürtçe'nin** kökeni ve morfolojisiyle ilgili eğitimler verildi. İki dilde de sloganlar öğrenildi. **Bilişim Atölyesi'nde** internetin kullanımına yönelik teknik tartışmalarla birlikte güvenliğe ilişkin temel veriler tartışıldı. **Halk Oyunu Atölyesi'nde** ise özellikle halaylardan oluşan bir koreografiyle çalışmalar devam etti. **Video-kurgu Atölyesi'nde** programlar hakkında bilgi verildi ve seçilen bir video-kurgu programının üzerinde çalışıldı. Kampın sonuna video hazırlandı. **Fotoğraf Atölyesi'nde** temel fotoğraf bilgisi olmayanlara temel birtakım bilgiler verilirken, bu alana hakim olanlara çekim teknikleri üzerine bilgi verildi. **İmge Atölyesi'nde** yaratıcılık üzerine tartışmalar yürütüldü. Farklı yerlerde yapılan imgesel araçlar incelendi.

Ana tartışmaları besleyen sunum ve söyleşiler

Gençliğin devrimci birliğini yaratmak yolundaki iddiaya uygun olarak kamp içerisinde ana sunumların yanı sıra ara söyleşiler ve sunumlar gerçekleştirildi. Bu sunum ve söyleşiler oldukça verimli geçmesi için çaba harcayan komite ve komisyonlar açısından önemli bir vurgunun altını çizmek gerekiyor. Bu sunum ve söyleşilerin toplamda DGB tartışmaları ile birleştirilebilmesi ve konu kapsamı açısından güçlü bir ön hazırlık sürecine dahil edilmeleri verimliliği arttıran bir yöntemdir. Kamp gündemi içerisinde yer alan sunum ve söyleşileri aktarmanın önemli olduğunu aşkır.

Greif işçilerinin de kampa katılması ile birlikte sınıf

çalışması üzerinden deneyim aktarılması kampta yer alan genç komünistler açısından önemli bir kazanımdı. Greif'te yaşanan sürecin aktarımının yanı sıra, bu önemli deneyim üzerinden DGB tartışmalarında taban örgütlülüğü vurgusunun altı çizildi.

Bir başka sunumda Christopher Caudwell tanıtıldı ve özgürlük kavramının tarihi aktarıldı. Daha sonra "Özgürlük nedir?" sorusu soruldu ve farklı sınıflara mensup insanlar açısından özgürlüğün ne anlam ifade ettiği, somut örneklerle incelendi. Bilincin çevresel koşullar tarafından belirlendiği belirtilerek bu olgunun kültürel farklılıklarla bağı kuruldu. Özgürlük kavramının anlamı üzerinde derinleşilerek, çarpık özgürlük anlayışları ortaya konuldu. Marksizm'e dair temel bakış açısı ve yöntem ortaya konularak örgüt araç tartışması beslendi.

Yine bilişim, sosyal medya ve internet üzerine bir sunum gerçekleştirildi. Devrimci mücadelede internetin ve sosyal medyanın yerinin anlatıldığı ve güvenlik sorunları ekseninde verimli tartışmaların yapıldığı sunumda, bu alanda da devrimci mücadelenin sürdürülmesi gerektiği, devletin kullandığı yol ve yöntemleri aşacak bir pratik içerisine girmek gerektiği vurgulandı.

Bertolt Brecht ve epik tiyatro söyleşisi çerçevesinde epik tiyatronun ortaya çıkışı ve Bertolt Brecht'in önemli vurgulanan söyleşinin sonunda bu alanda çalışmayı besleyecek neler yapılabilir tartışması yürütüldü.

"Ekümenopolis" adlı belgesel gösterimi gerçekleştirildi. Ardından da belgeselin yönetmeni İmre Azem'le söyleşi yapıldı. Rantsal dönüşüm üzerinden belgeselin ortaya çıkardıkları ve belgeselde yönetsel açıdan eksikler vurgulandı. Rantsal dönüşümüne sadece barınma hakkı üzerinden bakılmadığını sıkıntılı olduğu vurgulanarak kapitalizme karşı mücadeleye yürütülmesi gerektiği vurgulandı.

"Aile Kavramı" üzerine bir söyleşi yapıldı. İlk olarak, Henry Morgan'ın çalışmalarını esas alarak yazılan *Ailenin, Devletin ve Özel Mülkiyetin Kökeni* isimli Friedrich Engels'in kitabı üzerinden bir sunum gerçekleştirildi. Ardından gerçekleşen tartışmalarda ailenin misyonu ve kapitalizmde işlevi üzerinde durularak DGB'yi yaratma yolundaki genç komünistlerin nasıl tutum alması gerektiği tartışıldı.

Çağdaş Hukukçular Derneği'nden avukatların "Olağan Şüpheliler" eğitimi genç komünistler açısından yerellerde yaşanacak faşist devlet terörüne dair bir hazırlığın ifadesi oldu.

Grup Praksis ve Ahura Ritim Topluluğu'nun katılımı ile birlikte müziğin kolektif ve birleşitici yanında eğlencenin de politik bir eylem olduğunu gösterdik. Özellikle Ahura Ritim Topluluğu'ndaki dostlar kampa kattığı "ritim" in birleşitirici yönü önemliydi.

Açılış etkinliği, devrim şehitleri anması devrimci

coşkuyla örülen kampa hazırlığın ürünüydü. Kamp kapanış etkinliği ise bir hafta gibi kısa bir sürede atölyelerin üretimlerini ortaya koyması açısından gençliğin dinamizmini ve örgütlü yaratıcılığını işaret ediyordu.

Jandarma tacizine karşı tok tutum

Geçen senelerden alışkın olunan bir taciz daha yaşadın kamp süresince. Geçen sene kamp öncesi yereldeki yoldaşlarımızı tutuklamış, kamp esnasında orada bulunan yoldaşlarımızın ailelerini aramış ve terörize etmek için birçok durum yaratmıştı sermaye devleti. Bu sene için ise kamp alanını taciz etti ve cevabını ararak gitti.

Kamp alanına gelen jandarmanın zorla kimlik kontrolü ve üst araması dayatması da kararlı duruşla boşa düşürüldü. İlk günden itibaren gençlik kampını çeşitli zamanlarda taciz eden jandarma ekiplerinin kimlik kontrolü isteği reddedildi. Bu esnada oluşan gerginliğe rağmen etkinliklere devam edildi. Jandarma çaresizliğini kamp alanını fotoğraflayarak gösterdi. Sermaye devletininkolluk güçleri daha sonra alandan ayrılmak zorunda kaldılar.

Geçmiş aşış, güne yüklenip, geleceği kazanıyoruz!

Gençlik kampına hazırlanırken asıl olanın gençliğin ilerici kesimleri ile birlikte örgütlenme tartışmaları yürütmek olduğu vurgulanmıştı. Bu çerçevede Devrimci Gençlik Birliği gençlik hareketinde devrimci politik odaklaşmanın, militanlığın, devrimci dinamizmin güvenceye alınması idi. Kamp, Devrimci Gençlik Birliği açısından atılan ilk somut adım kendisidir. Bu açıdan bu adımı yere sağlam basılarak atılması genç komünistler açısından fazlasıyla bir öneme sahipti ve bugün bunu hakkıyla yerine getirmenin gururu taşınıyor. Ancak bu gurur kampta ve toplam çalışmada ortaya çıkan eksiklik ve zaafı ortmüyor. Daha fazla bir inat ve çaba ile bu eksikliklerin ve zaafıların üzerine gitme sorumluluğu genç komünistlerin omuzlarındadır.

Genç komünistlerin sunumlarından, atölyelerden ve kamp öncesinden, yani kampın toplamından çıkardığı sonuç ise devrimci iddia, yaratıcılık, ikna gücü ile her türlü zorluğun üstesinden gelinebileceği gerçeği olmuştur. Geçmiş aşış, bugüne yüklenip geleceği kazanacağız. İrade, inanç ve pratik birliğimizi Devrimci Gençlik Birliği'ni yaratmak için seferber edeceğiz!

Ekim Gençliği

17 Temmuz 2014

Ekim Gençliği II. Yaz Kampı tamamlandı...

Devrimci Gençlik Birliği için ileri!

Ekim Gençliği'nin, İzmir-Seferihisar Alphan Çadır Kamp Alanı'nda gerçekleştirdiği 2. yaz kampı 13 Temmuz'da sonlandı. Genç komünistler Devrimci Gençlik Birliği'ni yaratma yolunda kampı önemli bir adım olarak değerlendirdiler. 12 farklı yerelden kampa katılım sağlayan genç komünistler bir hafta boyunca disiplinli, coşkulu ve kolektif yaşamı hayata geçirdiler.

Jandarma tacizine karşı tok tutum

Ekim Gençliği Yaz Kampı'nın 4. günü, erken saatlerde başlayan kahvaltının ardından halaylarla sürdü. Daha sonra basın komitesi tarafından hazırlanan haber derlemeleri katılımcılara aktarıldı. Haberlerin ardından kısa bir gün değerlendirmesi yapıldıktan sonra "Liseli gençlik ve DLB" konulu seminare geçildi.

Sunumun başında eğitim sistemi teşhir edildi ve kapitalizm için eğitimin ne anlama geldiği açıklandı. Liselilerin mücadeledeki yerinin ne olduğu tartışılırken, bu yeri en iyi dolduran örneğin Erdal Eren olduğu belirtildi. Geçmişten bugüne liselilerin mücadelesinde ölümsüzleşen devrimciler anıldı. Liseli gençliğin sistem için de devrimci mücadele için de öneminin altı çizildi. DLB'nin yeri ve misyonu tartışıldı. Sunumun ardından söyleşide birçok liseli söz alarak mücadele deneyimlerini anlattı.

Söyleşi esnasında kamp alanına gelen jandarmaların zorla kimlik kontrolü arama dayatması da kararlı duruşla boşa düşürüldü. İlk günden itibaren gençlik kampını çeşitli zamanlarda taciz eden jandarma ekiplerinin kimlik kontrolü isteği reddedildi. Bu esnada oluşan gerginliğe rağmen söyleşi devam ederken jandarma çaresizliği kamp alanını fotoğraflayarak gösterdi. Daha sonra alandan ayrılmak zorunda kaldılar. Söyleşi bitiminde jandarma tacizine tepki olarak halaya duruldu.

Öğlen saatlerinde DLB sunumunun ardından bilişim, sosyal medya ve internet üzerine bir sunum gerçekleştirildi. Devrimci mücadelede internetin ve sosyal medyanın yerinin anlatıldığı ve güvenlik sorunları ekseninde verimli tartışmaların yapıldığı sunumda, bu alanda da devrimci mücadelenin sürdürülmesi gerektiği, devletin kullandığı yol ve yöntemleri aşacak bir pratik içerisine girmek gerektiği vurgulandı. Sunumun ardından gelen sorularla ise verimli bir tartışma gerçekleştirildi. Bu sunumdaki ilgi, kamptaki günlük planlamanın da kayması sonucunu doğururken, genç komünistler denize girmek yerine bu sunuma katılmayı da tercih etmiş oldu.

Bertolt Brecht ve epik tiyatro söyleşi, tiyatronun kökeninin anlatılmasıyla başladı, Antik Yunan tiyatrosundan örnekler verildi. Brecht'in oyunlarının sınıfsal yönü örneklerle açıklandı. Ayrıca Brecht'in "Okumuş işçi soruyor" isimli şiiri okundu. Bu kısa girişin ardından epik tiyatronun Türkiye'de uyarlanışı örneklendirildi.

Daha güncel olarak Türkiye'de tiyatronun gelişimine değinilerek, devrimci sanatçıların yapacağı sanatın-tiyatronun nasıl olması gerektiği soruldu ve sunum bitirildi.

Söyleşi bölümüyle devam eden etkinlikte işçi kültür evlerinin devrimci sanat pratiği -sokak tiyatrosu deneyimleri- tartışıldı. 4. günün son etkinliği olarak saat 21.30'da Ekümenopolis adlı belgesel gösterimi gerçekleştirildi. Ardından da belgeselin yönetmeni imre Azem'le söyleşi yapıldı.

Devrimci Gençlik Birliği için ileri!

Ekim Gençliği Yaz Kampı'nın 5. gününde Devrimci Gençlik Birliği tartışıldı.

Sabah erken saatlerde yapılan kahvaltının hemen ardından "Devrimci Gençlik Birliği" başlıklı seminerin sunumu başladı.

Öncelikle gençlik hareketi açısından tarihsel bir değerlendirme yapıldı ve hareketin kökleri incelendi. Bu tarihsel anlatımın sonrasında gençlik hareketinin yakın tarihi de ele alındı. Gençliğin geçmişten bugüne toplumsal mücadelelerdeki yerine ve misyonuna değinen sunum özellikle Haziran Direnişi ve gençlik mücadelesini tarihsel ve güncel aktarımlar eşliğinde irdedildi.

Gençlik hareketinin, "düzene karşı devrim" temelinde örgütlenme ihtiyacı vurgulandı ve böyle bir örgütün toplumu temel çelişkilerini gözardı edemeyeceği, sınıf mücadelesinden bağımsız hareket edemeyeceği söylendi.

Ayrıca gençliğin meşru-militan eylem çizgisini kucaklayabilecek bir örgüt olması gerektiği vurgulandı. Bunun yanısıra komünist gençlik örgütü ihtiyacının da altı çizildi ve gençliğin politik kitlesel örgütlenmesiyle bağ kuruldu. Sunumun ardından söyleşiyeye geçildi ve bu bölümde devrimci gençlik birliğine dair tüm soru ve öneriler tartışmaya açıldı.

DGB tartışmasının gün içerisinde sürdürüleceği ve ertesi günkü "DGB: İlkeler ve İşleyiş" sunumuna ön hazırlık yapılacağı belirtilerek sunum sona erdi.

Ardından atölye çalışmaları sürdü. Ayrıca Basın

Komitesi'nin hazırladığı fotoğraf ve şiir köşesi genç komünistlerin de ilgisine konu oldu.

Öğleden sonra atölyelerin ve denizde geçirilen vaktin ardından, "Aile Kavramı" üzerine bir söyleşi yapıldı. İlk olarak, Henry Morgan'ın çalışmalarını esas alarak yazılan Ailenin, Devletin ve Özel Mülkiyetin Kökeni isimli Friedrich Engels'in kitabı üzerinden bir sunum gerçekleştirildi. Söyleşide tartışmaların belli bir doygunluğa ulaşması ve yemek hazırlıklarına da başlanması ihtiyacıyla söyleşi sona erdi. Yemeğin ardından da "Devrim Şehitleri Anması"na geçildi.

Ekim Gençliği Yaz Kampı gençliğin devrimci birliğini yaratma hedefi ve iddiasıyla toplandı. Kamp ilk gününden itibaren devrimci coşku ve kolektif bir ruhla örgütlendi. Kampın her anında devrim şiarları dillendirilirken, kamp alanının dört bir tarafında devrim ve sosyalizm mücadelesinde ölümsüzleşenlerin varlığı hissedildi. 5. günün akşam programı da devrim şehitlerine ithafen hazırlandı.

Anma programı devrim uğruna bedel ödeyen, şehit düşenler anısına yapılan saygı duruşuyla başladı. Saygı duruşunun ardından Ekim Gençliği temsilcisi ve Ölüm Orucu Gazisi Muharrem Kurşun'a söz verildi. Manisa İKSD Müzik ve Şiir Toplulukları'nın dinletisinin ardından Greif işçisi Engin Yılmaz "Bekle Bizi İstanbul" şiirini okudu. Şiirin ardından kitle "İşçi sınıfı savaşı sosyalizm kazanacak!" sloganını coşkuyla attı. Daha sonra sahneye DLB Şiir Topluluğu davet edildi. Liseli genç komünistler şiirlerini Haziran Direnişi'nde katledilenler için okudular. Anma programı sloganlarla sona erdi.

DGB'nin İlkeleri ve İşleyiş

Kampın 6. günü "DGB'nin İlkeleri ve İşleyiş" üzerine sunumla sürdü. Bir yandan da akşam saatlerinde gerçekleştirilecek kapanış etkinliğinde görevi olanlar hazırlıklarını sürdürdüler. Bugünün toplumunda modern sınıflara dayalı kapitalist bir düzenle karşı karşıya kalındığı belirtilerek başlayan sunumda, DGB'nin ilk ve ana hedefinin ve şiarının "Düzene karşı devrim!" olması gerektiği belirtildi.

Gençlik kitlelerinin karşısına bu şiarla çıkılması gerektiğinin belirtildiği konuşmada bu bakışın olmadığı koşullarda gençliğin devrimci birliğini inşa etmenin bir anlamı olmadığı söylendi. Sunum diğer başlıklarını açılması ile sürdü.

Sunumun ardından söz alan katılımcılar görüş, öneri ve sorularını dile getirdiler. İşleyişe dair soru işaretlerinin giderilmeye çalışıldığı bu bölümde DGB'nin karar alma süreçleri de masaya yatırıldı.

Öğle yemeğinin ardından atölyeler çalışmalarını yaptı.

Kamp programı kapsamında olan "Olağan Şüpheliler" semineri ÇHD Genel Merkez Yönetici Nergis Tuğba Aslan'ın katkısıyla gerçekleştirildi. Seminerde yakalama, arama, gözaltı, avukat hakkı, doktor hakkı, teşhis gibi konularda bilgi verildi. Soru cevap bölümüyle bitirildi.

Yaz Kampı'nın kapanış etkinliği Emekçi Kadın Komisyonları'nın Somali madencilerin eşleri ile yaptığı belgeselin gösterimi ile başladı.

Devrim şehitleri anısına saygı duruşuyla devam eden etkinlik programı Ekim Gençliği II. Yaz Kampı'nın anlam ve önemine dair yapılan konuşmayla sürdü. Kamp boyunca yürütülen çalışmalarla kapanış etkinliğine hazırlanan tiyatro atölyesi çıktı. Fabrikada yaşanan iş cinayetine karşı işçilerin örgütlenmesini anlatan oyun "İşgal, grev, direniş!" sloganının hep birlikte atılmasıyla sona erdi.

Sejircilerin de parçası olduğu oyunu müzik atölyesinin üretimlerini sunduğu bölüm izledi. Etkinlik programı DLB ve Ekim Gençliği adına yapılan konuşmalarla devam etti. Ardından Ahura Ritim Topuluğu ezgileriyle sahnede yerini aldı.

Ve Sanat Atölyesi ile Avrupa Ekim Gençliği de gönderdiği mesajlarla yaz kampını selamlayarak yeni dönemde gençliğin devrimci birliğini yaratma mücadelesinde başarılar diledi.

Ekim Gençliği II. Yaz Kampı Basın Komitesi de kapanış etkinliğinde sınıfın devrimin sosyalizmin sesi Kızıl Bayrak'ın 20. mücadele yılını selamladı. Kapanış gecesi programı Mamak İşçi Kültür Evi Müzik Topuluğu'nun sunduğu dinletiyi sona erdi.

Yaz Kampı'nda son gün

Erken saatlerde uyanan katılımcılar kahvaltıyı ilk günden beri olduğu gibi kolektif olarak hazırladılar. Kahvaltının ardından verilen kısa molada ise hep birlikte halaylar çektiler, sportif faaliyetler gerçekleştirdiler. Sonrasında kamp değerlendirme toplantısına başladılar. Toplantıda söz alan katılımcılar birlikte örgütlenen yedi günlük kamp yaşamını olumlu-olumsuz yönleriyle masaya yatırdılar ve seneye yapılacak kamp için öneriler sundular. Bu tartışmalarda atölyelerin öğretici ve verimli olduğunun altı sıklıkla çizilirken, kazanılan deneyimlerin mücadele alanlarında yol göstereceği vurgulandı.

Ayrıca kamp yaşamına dahil olan devrimci işçilere ve devrimci annelere teşekkür edildi. Kamptan daha önce ayrılmak zorunda kalan genç komünistlere selam gönderildi ve onların kamp hakkında düşündükleri de başka bir katılımcı tarafından aktarıldı. Kampın öncesinde ve kamp sırasında örgütlenen atölyelerde büyük emekler veren Ve Sanat Atölyesi bileşenleri de kampı selamladı. Son olarak ise kampin herkesin omzuna büyük sorumluluklar yüklediği belirtildi.

Ekim Gençliği / İzmir

Gençliğin devrimci birliğini yaratmak ellerimizde!

B. Bahar

Genç komünistlerin "Devrimci Gençlik Birliği" tartışmaları bir dönemdir sürüyordu. Geçtiğimiz hafta gerçekleşen II. Ekim Gençliği Yaz Kampı ile birlikte "Devrimci Gençlik Birliği" tartışmalarını somut bir zemine taşımak bakımından önemli adımlar atılmış oldu. Ekim Gençliği 2. Yaz Kampı'nda Devrimci Gençlik Birliği (DGB) üzerine gerçekleştirilen çok yönlü tartışmalarla Devrimci Gençlik Birliği'nin hangi ihtiyacın ürünü olarak ortaya çıktığı, kapsamı ve işleyişi üzerine çeşitli tartışmalar yürütüldü.

Bir politika olarak Devrimci Gençlik Birliği

Özellikle Haziran Direnişi'nin ardından farklı yönleriyle ortaya konulan, yükselen toplumsal mücadele ile birlikte kendiliğinden sokaklara dökülen gençlik kitlelerini kucaklayabilecek bir örgütlenme zeminine duyulan ihtiyaç tüm yakıcılığı ile karşımızda durmakta. Kendini "insanlığın kurtuluş mücadelesinin gençlik içindeki soluğu" olarak tanımlayan ve tüm eksen ve zayıf yanlarına rağmen bu misyonla hareket eden Ekim Gençliği'nin bu ihtiyaca yanıt üretmek için politika üretmesi de kuşkusuz ki bir zorunluluğun sonucu olarak karşımıza çıkmakta. Ekim Gençliği'nin ihtiyaçlar doğrultusunda ortaya koyduğu Devrimci Gençlik Birliği politikası kamp öncesinde yapılan değerlendirmelerde de ortaya konmuş ve DGB'nin amacı şöyle özetlenmişti:

"Devrimci Gençlik Birliği politikası, son yıllarda gençlik hareketi içerisinde biriken mücadele potansiyelini kucaklamak, en ileri unsurları ile kitlesini devrimci-politik ve kitlesel bir örgütlenme ekseninde birleştirmek."

Bu noktada Devrimci Gençlik Birliği'nin Ekim Gençliği'nin birleşik, kitlesel ve militan bir gençlik hareketi yaratmak için oluşturduğu bir "politika" olduğu dikkatlerden kaçmamalı. DGB'yi, Ekim Gençliği'nin gençlik içerisinde etkin bir şekilde yürüteceği bir "politika" olarak kavrayabilmek "DGB kurulunca Ekim Gençliği ne yapacak?", "Ekim Gençliği'nin yapamadığını DGB nasıl yapacak?" gibi sorulara doğru cevaplar üretebilmek adına bir zorunluluk olarak durmaktadır. Kısacası Devrimci Gençlik Birliği'nin kurulması, Ekim Gençliği'nin isim değişikliğine gitmesi veya DGB kurulduktan sonra Ekim Gençliği çalışmalarının durması anlamına gelmemektedir.

Sınıf devrimciliğinin gençlik içerisindeki temsilcisi olan Ekim Gençliği bu iddiaya uygun olarak örgütlenmeye, gençliğin sınıfın devrimci partisina, devrim ve sosyalizm mücadelesine kazanmaya devam edecektir. Tam da bu noktada esnek bir kitle örgütlenmesi olarak Devrimci Gençlik Birliği, Ekim Gençliği'nin hedefine ulaşmasında önemli imkanlar yaratacak bir araç olacaktır.

DGB: Gençlik içerisinde devrimci bir odak

Devrimci Gençlik Birliği'nin esnek bir kitle örgütlenmesi olarak tanımlanması, DGB'nin ilkeleri ve politikalarında bir "esneklik" olarak algılanmamalıdır. Esneklik DGB'nin bir kitle örgütü olmasından gelmektedir. DGB, taban inisiyatifini açığa çıkartacak, geniş gençlik kitlelerini kucaklayabilecek demokratik bir işleyişe sahip olacaktır. "Devrimcilik"te bir esneklik söz konusu değildir. Kaldı ki komünist bir gençlik örgütlenmesi olan Ekim Gençliği'nin ortaya koyduğu bir politikada devrimcilikte esnemesi kendisi ile çelişmesi anlamına gelecektir.

"Esneklik"le birlikte reformizme kayılacağı kaygısında bugün gençlik içerisinde bir güç olarak görülen hareketlerin tamamının reformist akımların etkisinde olmasının payı vardır. Bulunduğu konum itibarı ile reformizm kendi esnek araçlarını yaratmakta ve bu yollarla gençliği devrime örgütlemekte tersine düzen sınırlarına hapsedmektedir. Ekim Gençliği 2. Yaz Kampı'nda gerçekleşen "Devrimci Gençlik Birliği işleyiş ve ilkeleri" tartışmalarında ise DGB'nin "Düzene karşı devrim!" bakış açısı ile anti-kapitalist bir mücadele hattı izleyeceği vurgulanmıştır. Vazgeçilemez iki ilke olarak ortaya konan bu iki vurgu DGB'nin devrimci duruşunun garantisini olarak algılanmalıdır. Bu noktada "esneklik"in reformizme kayışa gideceği kaygısı boşa düşmektedir.

Unutulmamalıdır ki Devrimci Gençlik Birliği tartışmalarında gençlik kitlelerinin giriş kesiminin örgütsüz olması ile birlikte örgütlü olan kesimlerinin önemli bir bölümünün de ulusalı veya reformist akımların etkisinde olduğuna dikkat çekilmiştir. Devrimci Gençlik Birliği'nin temel hedeflerinin birisi de gençlik içerisinde belli bir güç oluşturan reformizm karşısında devrimci bir odak oluşturarak reformizmle etkin bir mücadele yürütebilmektir.

Başta Haziran Direnişi olmak üzere yaşanan süreçler gençlik içerisinde devrimci bir odak oluşturma ihtiyacını açık bir şekilde göstermiştir. Gençliğin devrimci birliği yaratılmadığı koşullarda gençliğin düzene karşı yönelen öfkesi heba olup gidecektir. Bu tehlike karşısında Devrimci Gençlik Birliği ile gençliği düzenden koparıp devrime kazanmak genç komünistlerin ellerindedir.

Kavgayı Kızıl Bayrak'la örgütleyelim!

T. Kor

Sınıf devrimcileri işçi havzalarında, fabrikalarda mücadeleyi örgütlemeye devam ediyor. Devrimci sınıf faaliyeti çok yönlü araç ve yöntemleriyle sürdürülürken *Kızıl Bayrak* bunun odak noktalarından birini oluşturuyor.

Devrimci siyasal çalışmayı sınıf alanında büyütmek, kitle çalışmasının dar kalıplarını kırmak için *Kızıl Bayrak* dalgalanmaya devam ediyor. 20. yılını geride bıraktığımız gazetemizin bu yanına çubuk bükme ve hareketimizin mücadele içinde geliştirdiği ve yeni bir eşiğe taşıdığı görevler üzerinden yayını yeniden konumlandırmayı önümüze koymak bir ihtiyaçtır.

Zira *Kızıl Bayrak* parti mücadelesinin kalbinin attığı zeminlerden biri, günlük mücadelede bir kürsü ve kitle çalışmasının sürekli bir parçasıdır. Bu yanıyla 20 yılın biriktirdiği deneyimleri *Kızıl Bayrak* üzerinden yeniden değerlendirmek mücadelenin bugün duyduğu ihtiyaçlar üzerinden geliştirmeyi gerekiyor. Sınıf devrimciliğinin ideolojik-politik sağlamlığının doğal bir sonucu olan kitle çalışmasındaki süreklilik ve çok yönlülük üzerinden de düşünüldüğünde bugün yeni araçlardan çok eldeki araçların zengin kullanımının geliştirilmesi gerektiği açıktır. Zira elimizde *Kızıl Bayrak* gibi nitelik bakımından güçlü ve düzenli çıkan bir gazete varken siyasal sınıf çalışmasına dair araçsız kalmaktan söz etmek mümkün değildir.

Burada önemli olan bu aracın amacına ve işlevine uygun kullanımı ve içerik olarak zenginleştirilmesidir. Bu da ister istemez yerel önderliklerin çalışma zeminlerini sürekli olarak zenginleştirilmesiyle bağlantılıdır. Eğer devrimci sınıf faaliyetinin odağına *Kızıl Bayrak*'ı almış iseniz fabrika önlerinde, emekçi semtlerindeki satışlarla yeni işçi ve emekçilere ulaşmanın da yolunu açmış olursunuz. Okuma grupları oluşturarak hareketin güncel sorunlarına dair değerlendirmeleriyle eğitim çalışmalarını örgütleyebilirsiniz. Okur toplantılarıyla çevredeki işçi ve emekçilerin biraraya geldiği politik tartışma zeminleri geliştirebilirsiniz. Gün gelir sendikal faaliyet yürütülen fabrikada sınıf haberleriyle, sendikal bürokrasi teşhiriyle ve sınıf çalışmasının deneyim yazılarını komite toplantısına kaynak sunarsınız.

Kızıl Bayrak'ı tek başına okura sunulan bir gazete olmaktan çıkararak devrimci sınıf faaliyetinin odağına almak onda her ihtiyacı yanıtını bulmak ve gerisin geri *Kızıl Bayrak*'ı beslemekle sağlanır. Bunun için *Kızıl Bayrak* için salt "haftada bir çıkan bir politik gazete" tanımını bir kenara bırakmak gerekiyor. Sınıf devrimcilerinin şablonlara ihtiyacı yoktur. Sınıf devrimcileri için amaca hizmet eden aracın uygun kullanımı tekdüze olamaz, olamıştır. Burada temel nokta alanın özgünlükleri içerisinde devrimci sınıf mücadelesinde kitle çalışmasını kurgularken *Kızıl Bayrak*'ın kullanımını planlamaktır.

Yoksa gazete olarak ayrı bir kategoride değerlendirilir ve 'alanın sınırlıkları' diyerek kullanımda kendi duvarlarımızı örme oluruz. Yakın dönemdeki bir pratik faaliyet bu açıdan anlamlı bir örnektir. Yaz dönemiyle OSTİM'de fabrikaya giren genç komünistler için döneme dair herhangi bir bildiri, afiş, kampanya

gündemleri olmamasına takılmadan faaliyetine devam etmekte, fabrikada *Kızıl Bayrak* okuması üzerinden söyleşi örgütlenebilmektedir. Bu örnek tüm alanların kendi özgünlükleri ve yerel çalışmanın hedefleri üzerinden düşünülerek değişik metod ve yöntemler üzerinden kurgulanabilir. İşte bunun için yerel önderliklerin *Kızıl Bayrak*'ın kullanımını temel bir kitle çalışması aracı olarak geliştirmesi gerekiyor.

Ve bugün mücadele adına yeni eşiklerin karşımıza çıktığı, düne kadar gücüyle çalışmamızı besleyen pratiğin artık ortaya konan iddia için yetmediği yerde *Kızıl Bayrak*'ı da daha güçlü bir temelde kullanıma sokmalıyız. Niteliksel gücünü öncü işçilerle, devrim ve sosyalizm davasına dair derdi olanlarla buluşturmadıkça *Kızıl Bayrak* misyonunu oynayamaz. Kitle hareketine yön vermek için bugünkü kullanım sayıları katlanmadıkça toplumu taraflaştırmak noktasında söylenen sözün etkisi sınırlı kalacaktır. Elbette bugün çalışmamız boş gitmiyor, 20 yıl sözümüzün yitmediğini kanıtıyor, lakin dediğimiz gibi bizim bir iddiamız var. Ne bir-iki sendikal mevzi ne de üç-beş yerde eylem yapan bir siyasal özne olmaktır niyetimiz. Sınıf devrimci öncüsü ile birleştirmek, iktidar iddiasının hakkını veren bir devrimci sınıf hareketi yaratmak için *Kızıl Bayrak*'ın kullanımını baştan aşağı değiştirmek gerekiyor.

Sferberliğin parolası: Oku, Okut!

Kızıl Bayrak'ın 20. yılı vesilesiyle "Oku, Okut!" şiarı yeniden öne çıktı. Bu bir ajitasyon sloganı olarak değerlendirilmemeli. Bugün geride kalan mücadele döneminin biriktirdiği dinamikler temelinde sermaye

düzeninin sistematik saldırılarına karşı politik yayınlara ilgi önemli ölçüde zayıflamışken bu şiar bir tercih ve taraflaşmayı ifade ediyorsa, nasıl ki komünistlerin çıkışında öne çıkarılan "Herkes kendi bayrağı altına!" şiarı ise, bugün "oku, okut!" demek de odur. Çünkü *Kızıl Bayrak* sadece düzenli çıkan bir yayın olarak kitle çalışmasının parçası değil bizzat güncel refleksleriyle politikalarını da taşıyan, komünistlerin politik mücadeledeki taktiklerini yansıtan yayındır. Bunun için okunması, özümsemesi, okutulması ve yaygın bir kullanımı esas olmalıdır.

Bunun için "Oku, okut!" şiarının somutlanması ise yine sınıf devrimcilerinin omuzlarındadır. Okunması ve okutulmasını sağlamak için bu bakışla hareket etmek, bunun gerektirdiği yöntem neyse hayata geçirmek gerekiyor.

Kızıl Bayrak'ı her bir okur tarafından sahiplenilen, işçi ve emekçilere taşınan bir yayını haline getirilmesini sağlamak gerekiyor. Kimi deneyimlerde öncü işçilerinden kendi doğallığına sahiplenilmesiyle hayata geçirdiği gazete dağıtımı sınıf devrimcileri tarafından döne döne aktarılmaya çalışılan bir görev olmalıdır. *Kızıl Bayrak* somutta sınıf devrimcilerinin ulaştığı her alandan daha geniş işçi kesimlerine ulaşmasının genel satış dışında bir diğer sacayağı da okurları eliyle yayılmasıdır. Ki, bu alandan büyüyen bir dağıtım organik bağıyla daha düzenli, okurların üzerinden sürmesiyle de sürekli etkileşim içinde olmanın bir zemini.

Kızıl Bayrak'ı 20. yılında daha fazla öncü işçinin dağıttığı, daha çok okurunun parçası olduğu bir dönemi yaratmak için bu şiarı içselleştirmek ve etekemiğe büründürmek için seferber olunmalıdır.

Direnışçi işçilerden Kızıl Bayrak'ın 20. yılına mesajlar...

**“Kızıl Bayrak gazetesi hep
yanımızda oldu!”**

Kızıl Bayrak'la ilk tanışmam ben Sinter Metal Fabrikası'nda çalışırken oldu. Sabahları fabrikanın önünde servisten inerken ellerimizdeki gazeteleri dağıtan insanları görür, erken saatte işe gelmenin stresıyla yüzlerine bile bakmazdım. Aslında erken saat bahane, fabrikada gördüğümüz baskı biz Sinter Metal işçilerini hayattan koparır, birer robota çevirirdi.

Biz de işçiler olarak daha fazla bu baskılara ve sosyal haklarımızın elimizden alınmasına dayanamayarak Birleşik Metal-İş Sendikası'na üye olduk. Sendikaya üye olmamızla hemen işten çıkarıldık. Bir kış günü 380 işçi sırf sendikası olduğumuz için işten çıkarıldık. Bunun üzerine fabrikanın önünde direnişe başladık. Bazı kelimelerin anlamını yaşayarak öğrenirsiniz. Biz Sinter işçileri de birbuçuk yıl fabrikanın önünde bekleyerek direnişin ne olduğunu öğrendik. Bu birbuçuk yıl boyunca *Kızıl Bayrak* gazetesi hep yanımızda oldu. Bizimle fabrikanın önünde, mahkemenin önünde yer aldılar. Direnişimizi, bizim sıkıntılarımızı kamuya duyurdular... Sesimize ses oldular... Fabrikanın önüne getirdikleri *Kızıl Bayrak* gazetesinden işçi ile patron arasındaki sorunları, sendikalaşmanın bu ülkede ne denli zor olduğunu, bizim gibi ülkenin dört bir yanında direnen, grev yapan, patronlar tarafından sömürülen işçiler olduğunu okuyup öğrendik ve gördük ki yalnız değiliz.

Kızıl Bayrak denilince; fabrikanın önünde beklediğimiz günlerde kışın yanan sobanın üzerinde biz direnişteki işçilere hazırlayıp getirdikleri çorba'yı karıştırın *Kızıl Bayrak* gazetesinden bir arkadaş geliyor aklıma...

Kimdi bu insanlar? Neden her gün bizimle fabrikanın önünde bekliyorlardı? İşçi sınıfı diye bir şeyler söylüyorlardı, yabancılar'da sözlerle. *Kızıl Bayrak* gazetesinden ve diğer bazı işçi gazetelerinden öğrendiğimiz evet bu insanlar emeğin, işçi sınıfının hakkı için mücadele eden, işçilere sınıf örgütülüğünü aşılayan insanlardı... Sınıf mücadelesinde gönüllü emekçilerdi...

Lale Balta / Sinter Direnişçisi

Çelikleşen irade!

Herkesin kendince sarıldığı bir sembol, renk, şekilciliğin yer edindiği dünyada genelde dar bir kesim veya zümrenin bazen insanlığı bazen toplumu ayırıştırıp sömürmek için var ettiği sistemdir kapitalizm. Bundan dolayı ülkeler, sınırlar, ordular, bayraklar oluşturup dizayn edilmiştir. Zaten özel mülkiyetin kökeni, başlangıcı da böyledir. Bir grubun bir toprağı çevreye "bana ait benim yerim" diye başlar, sonra semboller, bayrakları, orduları zamanla savaşlar, sömürgeler...

Ama elbete ki her sistem zıttıyla varolur, işte burda bizim bayrağımız ortaya çıkar. Biz derken çelişkiye düşmüyoruz tabii ki, komünistler. Tüm insanlığı, evreni "sınıfsız, sömürsüz bir dünya" mantığıyla baktığı için, bayrak konusunda klasik burjuva tartışmalara girmeye gerek duymuyoruz. Biraz daha açmak gerekirse, Türkiye'de muhalif yayın anlamında bayraklaşmak konusunu... Elbette onlarca yayın mevcuttur, sol, sosyalist çizgide çıkan.

18 yıllık bir *Kızıl Bayrak* okuru olarak gurur duyduğum süreci özetlemek istiyorum. *Kızıl Bayrak*'la tanışmam 18 yıl önce bir ortamda siyasi gazetelerin hepsinin eleştirildiği yerde *Kızıl Bayrak*'ın es geçilmesi, üstüne hiç söz edilmemesi üzerine "neden her sosyalist çizgideki dergiyi, gazeteyi eleştirdiler de *Kızıl Bayrak*'ın adını anmadılar" sorusuyla başladı.

Hayatı, dünyayı sorgulayan bir insan olarak gazeteyi aldım okumaya başladım. Sınıf bilinçli bilimsel sosyalizmi doğrusal bir mantık olarak kabul eden kişinin okuyabileceği bir gazeteydi. Mantık şuydu, sosyalizm en ileri bilimsel ve insanlığın kurtuluşu olduğuna göre, sosyalistlerin gazetesi bilimsel olmalı. Sürekli kendini geliştirmeli, iradesi çelikten olmalı. Dün savunduğu çizgiyi bugün reddetmemeli (ideolojik

anlamda), rüzgara göre yön değiştirmemeli. Çatışmanın keskin olduğu dönemlerde kabuğuna çekilmemeli, geçmişin devrimci mirasını sahiplenmeli. Kendini sürekli geliştirmeli. Acııkı olan su temizdir, berraktır, durgun olan ise kirlenebilir, çürüyebilir. Bu anlamda kendini sürekli yenilemeli, çizgisinden taviz vermeden olduğu yerde durmalı, asla umutsuzluk yaratmamalı-savrulmamalı, en zor dönemlerde çelik iradesiyle "eğilmekte kırılırsın" diyen Habip yoldaşın çizgisinde olmalı.

İşte 18 yıllık süreçte **bizim bayrağımız** hep böyleydi, çelikti, bükülmedi, umutsuz olmadı, ilerledi, geliştirdi, bilimselliği terketmedi. Bir bir reformizme savrulan, ceylan derisi koltuklar için pazarlıklara girmede, çürüyenle yanyana gelmedi, cepheden karşı durdu, işçi sınıfının öncülüğünden taviz vermedi, sınıf mücadelesinden. Sınıf hareketi yükseldiği dönemde sınıfı öne çıkaran, durgun olduğu dönemde başka cephelere savrulan olmadı asla, bunu bugün Greif'de gördük, dost-düşman gördü, sınıfın hesap sorma ve direnme gücünü. Gurur duymamak mümkün değil, kimi gazeteler dağıtım yaparken, gazeteyi alan kişi "okumuyorum, okumam ama parasını vereyim" tarzıyla gazetelerinin alınıp bir kenara atılmasını önemsemeyen bir *Kızıl Bayrakçı*'da "hayır okumuyorsanız almanıza gerek yok, bizim gazetemiz değersiz değil" diyebilecektir irade, bilinç mevcut. İşte *Kızıl Bayrak*'ın yarattığı bir kültür bir kadro. Bu ülkede gerek sınıfsal anlamda gerek bilimsel, gerek kadro, nitelik, öngörü ve sürekli yenilenmek adına asla terkedilmeyen, bükülmeyen bir mevzidir *Kızıl Bayrak*. Sosyalizm, devrimin bayrağının yoluna gurur duymaya devam edeceğiz.

Sarıgazi'den tekstil işçisi Kızıl Bayrak okuru

zaman yanımızda olan bir gazeteydi.

Biz direnişe ilk defa çıkmıştık, komitedeki diğer arkadaşlar gibi ben de bilinçsiz, deneyimsizdim ve sendikayı bir kurtarıcı olarak görüyorduk. Bu süreçte *Kızıl Bayrak* gazetesini diğerlerinden ayıran en büyük özellik sendikanın bizler olduğumuzu, sendikal bürokrasiden bahsederek bizlerin daha örgütlü bir mücadele vermeyi anlatan bir gazeteydi. Sendikanın o kadar "bu gazeteyi okumayın, uzak

durun" demesinin ve korkusunun temel nedeni işçilerin bir sınıf olarak mücadele etmesini ve sendikaların da bir sınıf mücadelesi çizgisinde olması gerektiğini yazmasıydı.

Kızıl Bayrak sınıfın sesi olmaya devam ediyor. Her fabrikada, her direnişte yol gösteren, gerçek kurtuluşun ne olduğunu ısrarla anlatan *Kızıl Bayrak* gazetesi işçi sınıfını kucaklamaya devam ediyor.

Sinter Direniş'nden Murat Ögütçü

Her direnişte işçi sınıfının kızıl bayrağı yükseliyor!

Kızıl Bayrak gazetesi ile Sinter Metal direnişinde tanıştım. Direniş sürecinde birçok kurum gazete getiriyordu o günlerde, hepsini okuyorduk. *Kızıl Bayrak* gazetesi o direnişe yol gösteren, işçilerin bir sınıf olarak mücadele etmesini, direnişin ancak bu şekilde kazanımla sonuçlanacağını gösteren ve her

Filistinliler katliama karşı direniyor!

İsrail Başbakanı ve binlerce Filistinlinin katili Binyamin Netanyahu, Gazze'ye yönelik katliamlar devam ederken basın toplantısı düzenledi. Netanyahu şunları söyledi: "Gazze'de 1000'den fazla hedef vurduk. Hamas için güvenli hiçbir yer bırakmayacağız. Hamas'ın liderlerinin saklanabileceği hiçbir yer yok. 2012'de gerçekleştirdiğimiz 'Bulut Sütunu' operasyonundan katbekat şiddetli bir operasyon düzenliyoruz."

"Yanlışlıkla vuruyoruz" yalanı

Siyonist şef Netanyahu, "Hamas liderleri ve savaşımları sivillerin arkasında saklanıyor. Biz Demir Kubbe savunma sistemini kullanıyor ve geliştiriyoruz. Onlar ise sivillerin arkasına saklanıyor. Gazze'de siviller öldüğünde onları yanlışlıkla vurmuş oluyoruz." dedi.

ABD ve diğer batılı emperyalistlerin koruması altındaki İsrail'in geleneksel pervasız tavrını sürdüren İsrail Başbakanı, uluslararası toplumdan gelen tepkileri hiçe sayarak şunları dile getirdi: "Bir çok ülkenin başkanıyla görüştim. Obama, Merkel ve Hollande ile görüştim ve hepsine şunu söyledim; hiçbir ülke kendi vatandaşları üzerine füze atılırken öylece beklemes. Bizi vuranları çok şiddetli bir şekilde vurmaya devam edeceğiz."

İsrail'den Gazze'ye kara operasyonu

Günlerce Gazze'ye bomba yağdıran Siyonist İsrail ordusu, 12 Temmuz gecesi kara hareketına başladı. Kara operasyonu sırasında İsrail komandoları ile Hamas militanları arasında çıkan çatışmada, 4 İsrail askerinin yaralandığı bildirildi.

Hamas'ın askeri kanadı İzzeddin el-Kassam Tuğayları'nın gece yaptığı basın açıklamasında ise "Kassam Tuğayları'na bağlı özel bir grup, Siyonist devlet kuvvetlerinin Gazze'nin kuzeyindeki Sudaniye bölgesi sahiline askeri birlik indirme girişimini fark etmiş ve onlarla çatışmaya girmişti" ifadeleri yer aldı.

"İsrail, Gazze'de yasak silah ve roketler kullandı"

Filistin Sağlık Bakanlığı'nın Gazze'deki Bakan Yardımcısı Yusuf Ebu Riş, Gazze Şifa Hastanesi'nde kara operasyonu başladığında İsrail'in uluslararası yasak

silah ve roketler kullandığını söyledi.

Ebu Riş, Gazze hastanelerinin ölü ve yaralılarla dolup taşıdığı belirtti. Riş, hastanelerde çalışan tıp ekiplerinin ölü ve yaralıların vücutlarındaki yaraların uluslararası kullanımı yasak silahların açtığı yara ve parçalanmalarla örtüştüğünü bildiğini ifade etti. Sağlık Bakanı Yardımcısı, Gazze'de bulunan yabancı doktorların da bilgiyi teyit ettiklerini sözlerine ekledi.

Saldırıların bakanlığın kaynaklarını tamamen tüketmeye götürdüğünü söyleyen Ebu Riş, zor durumda olduklarına ve tüm sağlık sisteminin tehdit altında bulunduğuna dikkati çekti.

İsrail, Lübnan ve Suriye'yi vurdu

İsrail ordusunun açıklamasında, Suriye ve Lübnan'daki bazı hedeflerin vurulduğu belirtildi.

Ordunun açıklamasında, Lübnan'ın güneyinden ve Suriye'den İsrail'e füze saldırıları düzenlendiği ileri sürüldü. Bu saldırılara karşılık verilerce Suriye ve Lübnan'daki bazı hedeflerin bombalandığı söylendi.

İsrail gazetesi Haaretz, Tel Aviv'in saldırılardan Suriye rejimini sorumlu tuttuğunu bildirdi.

İsrail saldırılarında en kanlı gün ise Cumartesi oldu. İsrail'in Gazze'ye yönelik hava saldırılarında 12 Temmuz günü 50'den fazla Filistinli hayatını kaybetti.

Ayrıca İsrail'in son olarak Batı Şeria'nın farklı bölgelerinde 7'si Hamas milletvekili 14 kişiyi gözaltına aldığı bildirildi.

İsrail'in ateşkesi 6 saat sürdü!

15 Temmuz sabahı açıklanan ateşkes çok uzun sürmedi. Ateşkes kararı alındığına dair yapılan açıklamanın yaklaşık 6 saat sonrasında İsrail yeniden Gazze'ye bomba yağdırmaya başladı.

İsrail'in ordu sözcüsü Peter Lerner ise altı saatlik ateşkesin ardından İsrail'in yeniden saldırmaya başladığını doğruladı. Lerner, İsrail'in saldırmadığı altı saat içinde Hamas'ın yaklaşık 50 roket fırlattığını söyledi.

Filistinli sağlık yetkilileri, 16 Temmuz günü İsrail donanmasına ait bir savaş gemisinin Gazze sahilini vurması sonucunda 4 çocuğun hayatını kaybettiğini açıkladı.

İsrail'in son saldırılarda katlettiği Filistinli sayısı 200'ü, yaralıları 1000'i aştı.

İsrail Gazze'nin altyapısını vuruyor

İsrail, Gazze'ye yönelik başlattığı saldırılarla 2012 yılından daha fazla cana mal oldu. Hayatını kaybeden Filistinli sayısı 184'e yükselirken yaralı sayısı ise bin 385'e yaklaştı.

İsrail'in Gazze'ye yönelik 8 Temmuz'da başlayan saldırılarının sadece askeri noktaları hedef almadığı, öldürülen sivil ve çocuk sayısının fazlalığından ortaya çıkıyor. Birleşmiş Milletler verilerine göre, Gazze'de bir haftada öldürülen insanların yüzde 77'si sivillerden oluşuyor. Öte taraftan İsrail bu saldırılarını israil yaptığı kapsamlı ve yıkıcı bir plana dayandırıyor. İsrail yaptığı hava saldırısıyla, on binlerce kişinin ihtiyacı karşılayan su hattını yerle bir etti. Gazze'nin yüzde 75'inde elektrikli kesilirken, hastanelerdeki binlerce yaralı ilaç sıkıntısı yaşıyor.

İsrail Filistinlileri susuz bırakmak istiyor

İsrail, en az 70 bin kişiye su sağlanan Gazze'nin en önemli su hattı ile kanalizasyon tesisine saldırdı. Gazze Belediyesi Su Bölümü Direktörü Sadeddin el-Etbaş, "İsrail el-Şati Kampı, Şeyh Eclin, Tel el-Hava Mahallesi ve Gazze'nin batı bölgelerine hizmet veren arıtma tesisine günlük 25 bin metreküp atık su pompalayan kanalizasyon tesisini hedef aldı" dedi. El-Etbaş ayrıca, İsrail'in yaz aylarında Filistinlileri daha da zor durumda bırakmak için su kuyularını hedef aldığını söyledi.

Yine İsrail'in hayati önem taşıyan alanlarda 5 farklı su kuyusuna saldırdığı ve bunlardan sadece birinin 20 binden fazla kişiye su sağladığı ifade ediliyor. Ayrıca İsrail'in elektrik santrallerine düzenlediği saldırılarla da Gazze'nin yüzde 75'ini karanlıkta bıraktığı biliniyor. İsrail Dışişleri ve Savunma Komitesi Başkanı Ze'ev Elkin, daha önce Gazze'de su ve elektrik kesilmesi önerisinde bulunmuştu.

Oldukça sıcak geçen yaz aylarında susuz ve elektriksiz kalan Gazzeliler, lağım sularından yayılan salgın hastalık tehdidiyle de karşı karşıya. İsrail saldırıları nedeniyle yüzlerce kişinin yaralandığı Gazze'de ilaç ve tıbbi malzemelerin temini için şu anda yaklaşık 10 milyon dolara ihtiyaç olduğu açıklandı.

"Filistin'e özgürlük, İsrail'e boykot!"

Filistin için İsrail'e Karşı Boykot Girişimi, İsrail'in Gazze'de gerçekleştirdiği saldırıları protesto etti.

Girişim adına basın açıklamasını okuyan Ayşe Dükan şunları söyledi: "Türkiye-İsrail ekonomik, diplomatik, askeri ve kültürel ilişkilerinin tamamen kesilmesi talebini yükseltmek için kulan Filistin için İsrail'e Boykot Girişimi olarak bizler, İsrail saldırganlığını frenlemenin öncelikli koşulunu İsrail ile ikili ilişkilerin kesilmesi olduğunu biliyoruz. Emperyalizme ve siyonizme karşı halkların kurtuluşundan, kardeşliğinden ve barıştan yana tüm güçleri de ilişkilerin kesilmesi çağrısını yükseltmeye, her alanda boykotu yaygınlaştırarak hayata geçirmeye davet ediyoruz!"

İsrail insanlıktan çıkarıyor

İsrail'in Pazartesi gününden bu yana gerçekleştirdiği saldırılarda 122 Filistinli'nin yaşamını yitirdiği, yüzlerce insanın ise yaralandığı bildiriliyor. Hayatını kaybedenlerden 28'i ise çocuk.

İsrail Siyonizmi bu katliamlarla insanlık suçlarına bir yenisini daha eklerken, yürüttüğü bu haksız savaş aynı zamanda İsrailileri de insanlıktan çıkarıyor.

Dumanlara sinmiş çocuk çığlıkları...

Danimarkalı Ortadoğu Muhabiri Allan Sørensen'in Twitter'daki hesabından yayınladığı fotoğraf gündeme oturdu. Fotoğrafta, İsrail ordusu, Gazze'yi bombalarken bir grup İsraili yaşananları sandalyelerinde oturarak izliyor.

İzledikleri masum insanların vahşice öldürülmesi. Dumanlar çocukların duyulmayan çığlıklarıyla birlikte yükseliyor.

'Filistinli anneler ölsün ki...'

Yine yansıyan haberlere göre İsraili aşırı sağcı kadın milletvekili Ayelet Shaked, İsrail'in Gazze'ye düzenlediği operasyonlara destek verdiği açıklamasında şunları söylüyor: "Hepsi bizim

düşmanımız ve onların kanı bizim elimizde olmalı. Bu öldürülen teröristlerin anneleri için de geçerli. Annelerin oğullarının peşinden gitmeleri adil olur. Ölmeliler ve evleri yıkılmalı ki bir daha terörist yetiştirmesinler."

Filistinli çocukların üzerine sevgiyle düşen İsrail bombası!

Hatırlırsa İsrail Lübnan'ı bombalarken de İsraili çocuklarla ilgili bir haber ve fotoğraf gündeme gelmişti. İsraili çocuklar Lübnan'a atılacak olan füzelere şu mesajları yazıyordu: "Sevgili Lübnanlı, Filistinli, Müslüman, Arap Hristiyan çocuklar. Sevgiyle ölüň! İmza: İsraili çocuklar!"

İŞİD vahşetinden İsrail barbarlığına...

Yakın coğrafyada İŞİD canileri milyarlarca insana kestikleri insan başlarını, bu başlarla top oynamalarını gösteriyor. İsrail ordusu da benzer bir şekilde insanlara sergilediği vahşeti canlı canlı izlettiriyor.

Her ikisinde de emperyalistlerin ve onların maşalarının işledikleri insanlık suçları tarihe kaydediliyor.

Kobani'ye bombalı saldırıda kimyasal şüphesi!

Irak ve Suriye'deki hakimiyetini sağlamlaştırmak için arada kalan Kobani'yi almak isteyen gerici çete katliamlarını sürdürüyor.

Toplarla, tanklarla ve havan mermileriyle süren saldırılarda kasabalar, köyler hedef alınıyor. Kobani'nin güney ve doğu köylerinde saldırıların arttığı gelen bilgiler arasında. İŞİD ceterleri, toplarla Kobani'nin güneyinde bulunan Kun Eftar ile Aşmê köylerini bombaladığı aktarıldı.

Associated Press ajansına göre, Irak'ta ele

geçirdiği silahları Suriye'ye taşıyan İŞİD, Kürt köylerine karşı saldırılarını bu avantaja yaslanarak büyütüyor.

Ayrıca bombalamalarda yaşamını yitirenlerde şarapnel yada mermi izi bulunmadığı belirtilerek kimyasal silah iddiasına kanıt olarak gösteriliyor.

Saldırılarda onlarca YPG savaşçısının yaşamını yitirdiği belirtilirken gerici çetenin de çok sayıda kayıp verdiği bombalamalara rağmen bölgede ele geçirebildiği bir alan olmadığı aktarılıyor.

İsrail'in 'uyarı' oyunu

Gazze'yi bombardımana tutan İsrail ordusu, Filistinlileri evlerini boşaltmaları konusunda "uyardı."

Gazze'ye bomba yağdıran İsrail uçaklarından, kentlin kuzeyindeki Beyt Lahiya beldesindeki Filistinlilere evlerini terk etmeleri yönünde bildiriler atıldı. Bildiride şunlar söylendi:

"Beyt Lahiya halkı!

İsrail ordusu, roketlerin atıldığı El-Atatıra'dan Es-Salatın Caddesi'ne ve Cebaliya kampının batı ve kuzey kesimlerindeki terörist unsurları havadan vuracaktır. Can güvenliğiniz için evlerinizi terk edip Cebaliya'nın güneyine gitmeniz gerekmektedir. Bu kısa süreli bir operasyondur. Evlerinizi terk etmemeniz durumunda canınızı tehlikeye atmış olacaksınız."

İsrail ordusu evlerini başına yıkmadan kaçmaya çalışan binlerce Filistinli BM Filistinli Mültecilere Yardım Kuruluşu (UNRWA) okullarına sığındı.

Filistinliler, İsrail'in Gazze'ye kara operasyonu başlatmak için kendilerini tehcir ettiğini söylerken, sığındıkları okullarda elektrik, su ve çocuklar için yiyecek bulunmadığını belirtiyorlar.

İsrail uçakları içinde kadın ve çocukların yaşadığı binaları vurmadan önce "uyarı politikası" uyguluyor. Bu "uyarı politikası"na göre vurulacak sivil binaya önce ya telefon mesajı gönderiliyor ya telefon ediliyor ya da 'çatısı tıklatılarak' binayı boşaltmaları isteniyor.

Uçaklardan atılan küçük roket çatıda sınırlı hasara yol açarken binada bir sarsıntı meydana geliyor. Haberi geçen ajansın ifadesiyle "çatı tıklatılarak" evdekilere "binayı boşaltın" mesajı verilmiş oluyor.

15 dakika sonra uçaklar geri dönüyor ve bu kez evin üstüne büyük bombalar bırakarak ortadaki toz Duman içinde bırakıyor.

Toz duman çekildiğinde binadan geriye sadece bir moloz yığını kaldığı görülüyor.

Tepkilere karşı açıklama çabası

Yerel siteler ve bazı kaynaklar, İsrail'in saldırılarında "Çatıyı tıklatma" uygulaması yaptığını dair iddialara karşın saldırılarda 39'u çocuk, 25'i kadın 194 kişinin hayatını kaybettiğini açıklayarak İsrail'in "çatıyı tıklatma" haberleri ile uluslararası kamuoyunda tepkileri yumuşatmaya çalıştığı belirtiliyor.

Kahrolsun Mollalar rejimi!

Rıza Shahabi'ye özgürlük!

Rıza Shahabi devlet kuruluşu olan Sherkat-e Vahid şirketinin Tahran şubesinde sayman olarak çalışıyordu. İşyerinde sendikalaşmaya ve greve öncülük ettiği gerekçesiyle 2010 Haziran ayında gözaltına alındı. 12 Haziran günü çalıştığı şirkete gelen güvenlik güçleri onu gözaltına aldılar, evinde yaptıkları arama sonunda kişisel bilgisayarına el koydular ve Shahabi'yi de tutukladılar.

Haftalarca dış dünya ile ilişkisi kesilerek işkence altında sorgulanan Shahabi'nin, Tahran'daki kötü ünlü Evin Hapishanesi'nde olduğu haftalardan sonra ailesine bildirildi. Mollalar'ın göstermelik mahkemelerinde yargılanan işçi ve sendika önderi Shahabi, 14 Nisan 2012'de 6 yıl zindan cezasıyla cezalandırıldı. Tahran Devrim Mahkemesi 15. Dairesi tarafından "Sisteme karşı propaganda yapmak ve devlete karşı komplo kurmak" suçlayarak verdiği 6 yıl hapis ve yaklaşık 154 milyon Riyal (yaklaşık 4340 Euro) para cezasını, 3 Temmuz 2012 tarihinde Tahran Devrim Mahkemesi 36. Dairesi onayladı. Buna göre Shahabi, bu parayı ödeyecek ve 6 yıl boyunca da sendikal faaliyet yürütemeyecek.

İşçi sınıfının örgütlü mücadelesinden korkan ve onu daha rüşeym halindeyken boğmaya çalışan Mollalar'ın kanlı islami rejimi Shahabi hakkında yeni bir düzmece dava daha başlattı. Shahabi'nin avukatları, HMÖ/İran Halkın Mücahitleri Örgütü'nün Shahabi'yi rejim muhalifi illegal bir örgüte üye olmak ve 'Allah düşmanlığı yapmakla' suçlayarak yeni bir ceza davası daha açıldığını duyurdular. Bu da gösteriyor ki kanlı diktatörlüğün amacı bu işçi önderini zindanlarda çürütmektir.

Yalana dayalı manevraları yeni davalarla sürdürüyorlar!

Gözaltında gördüğü işkenceler ve Molla rejiminin zindanlarındaki baskı ve kötü koşullardan dolayı sağlık durumu bozulan Shahabi'nin tedavisinin dışarıda sürdürülmesi için devam eden mücadele karşısında gerileyen Mollalar rejimi 34 bin Euro kefalet şartını ileri sürdüler. İstenen kefalet ücreti dayanışma sonunda ailesi tarafından karşılanınca Mollalar rejimi yeni bir manevra yaparak, 74 bin euro daha kefalet ücreti istediler. Bu aşağılık manevralarını açıkları yeni davalarla da desteklediler. Ancak yükselen dayanışma karşısında geriletülen Molla rejimi, 7 Ocak 2013 tarihinde sürekli kötüleşen sağlık durumundan dolayı Shahabi'nin tedavisi için izin vermek zorunda kaldılar. 7 Ocak 2013'de tedavisi için

izin verilen Shahabi tedavisi tamamlanmadan 15 Nisan 2013 günü yeniden zindana konuldu.

Doktorlar, cezaevi yönetimine verdikleri raporda Rıza Shahabi'nin cezaevi dışında acil bir tedavi görmesinin zorunlu olduğunu belirterek, 'Shahabi acil bir tadevi görmezse sol tarafının felç olma ihtimalinin çok yüksek olduğunu' bildirdiler.

Sürgün cezasına karşı açık grevi direnişi!

Mollalar rejimi doktorların raporlarını görmezden gelerek bu işçi önderini gözlerden ve ailesinden uzak, Tahran'a 800 km uzak ve koşulları oldukça kötü olan Karaj'daki Rajai Shahr Hapishanesi'ne sürgün ettiler. Shahabi, bu sürgün saldırısına karşı açık grevi başlayatacak yanıt verdi. Tahran-Evin zindanının politik tutsakları da bu sürgün saldırısını protestolarla karşıladılar.

“Bölgemizi ateş çemberine alan dinsel, ulusal ve emperyalist gericilik ile savaşlar karşısında işçi sınıfı ve emekçi halkların enternasyonalist devrimci mücadelesinden başka bir güç karşı duramaz. Bu tarihsel gerçeğin bilincinde olan değişik ulus ve dinden burjuvazi öncelikle komünist güçleri tasfiye ederek, dinsel ve ulusal gericiliği kıskırtarak devrimci sınıf savaşlarını tasfiye etmeye çalıştılar.

Shahabi, 1 Haziran günü yapılan sürgün saldırısına açık grevi direnişi ile yanıt verdi. Sürgüne gönderilen Shahabi, bu zindanda adli tutsaklarla aynı koşula konularak, hayatı da tehlikeye atıldı. Açlık grevini sürdüren Shahabi ve sürgünü protesto eden politik tutsaklar, Shahabi'nin Tahran-Evin cezaevine geri getirilmesini ve bir an önce tedavisine başlanmasını istiyorlar. Ayrıca zindanda Shahabi'nin başına gelececek her türlü durumun sorumlusunun Mollalar rejimi olduğunu açıklıyorlar.

Rıza Shahabi'ye özgürlük çağrısı yapan Uluslararası Af Örgütü ise şunları açıkladı: *“O barışçıl sendikal faaliyetlerinden*

dolayı suçlanarak mahkum edilmiştir. Onun bir düşünce mahkumu olduğuna inanıyoruz. Bu nedenle, biz onun serbest bırakılmasını talep ediyoruz.”

Rıza Shahabi ve politik tutsaklara özgürlük!

Kanlı Mollalar rejimi, tüm muhalif güçlere karşı sınırsız devlet terörü uyguluyor. İşçi sınıfı, gençlik ve kadın hareketi, Kürt halkının mücadelesi kanlı terörle bastırılmaya çalışılıyor. İran zindanları devrimci ve ilerici kadın-erkek politik tutsaklarla dolup taşıyor, Allah adına yapılan işkenceler ve idamlar birbirini kovalıyor. Birleşmiş Milletler'in raporuna göre geçtiğimiz yıl dünyada idam cezalarına en fazla yerine getirildiği ülkeler sıralamasında İran ilk sırada yer alıyor. 2014 yılının başından Nisan ayı ortalarına kadar İran'da 176 kişinin idam edildiği de belirtiliyor.

İran devrimci işçi ve emekçi halk hareketinin sesini Türkiye halklarına taşıyarak, komşu ülkenin yiğit devrimcileriyle dayanışmayı büyütmeliyiz. Şah hanedanlığını yıkan İran işçi sınıfının örgütlü mücadelesi, hatalarından da öğrenerek kanlı Mollalar rejimini parçalayarak yarım bıraktığı işini mutlaka tamamlayacaktır.

Bölgemizi ateş çemberine alan dinsel, ulusal ve emperyalist gericilik ile savaşlar karşısında işçi sınıfı ve emekçi halkların enternasyonalist devrimci mücadelesinden başka bir güç karşı duramaz. Bu tarihsel gerçeğin bilincinde olan değişik ulus ve dinden burjuvazi öncelikle komünist güçleri tasfiye ederek, dinsel ve ulusal gericiliği kıskırtarak devrimci sınıf savaşlarını tasfiye etmeye çalıştılar. Bölgemizi gerici boğazlaşmaların girdabına sürüklediler.

Rıza Shahabi ve politik tutsaklarla enternasyonal dayanışma mücadelesi, gerici kapitalist-emperyalist boğazlaşmaya karşı işçi sınıfı ve emekçi halkların sosyalist devrim bayrağını yükseltmenin de adı olacaktır.

Dünya eylem ve grevlerinden...

Dünyanın farklı köşelerinde işçi ve emekçiler sömürüye, baskıya, ağır çalışma koşullarına ve saldırı yasalarına karşı grevler, direnişler ve eylemler örgütüyor.

Şangay'da grev

Çin'in metropol kentlerinden olan Şangay'da geçen hafta Star Ambalaj işletmesinde çalışan 2 bin işçi greve gitti.

Kozmetik sektörü için üretim yapan fabrikada işçilerin kıdem tazminatı haklarını ve bir dizi haklarını da gasp etmek için yeni bir anlaşma dayatılıyor.

İşçilere sunulan yeni sözleşmede vardiya değişikliği bahane ediliyor. Özellikle eski işçilerin kazanılmış haklarını yok etmek için yeni bir iş anlaşması oyunu oynayan işletme yönetiminin saldırısına karşı işçiler üretimden gelen güçlerini kullanarak greve cevap verdiler.

İran'da özelleştirmeye karşı grev

İran'ın Semnan kentindeki Elbruz kömür madeni işletmesi özelleştirilmek isteniyor.

Elbruz madeninde çalışan bin 400 işçi özelleştirmeyi protesto etmek için 6 Temmuz günü greve başladı.

Mollalar rejimi Elbruz maden işletmesindeki hisselerinin tamamını özel işletme olan İsfahan Çelik Fabrikası şirketine devretti. 200'ü taşeron statüsünde çalışan Elbruz maden işçileri özelleştirmenin sonunda işyerlerini kaybedeceklerini düşünüyorlar. Kapitalist işletme yönetimi ise özelleştirmenin işçilerin yararına(!) olacağını ileri sürdü.

Liman işçileri süresiz grevde

Şili'de liman işçileri 8 Temmuz'da başlattıkları süresiz grevi sürdürüyorlar.

Grevin hedefinde, hükümetin 7 Temmuz günü

parlametoya sunduğu çalışma kanununda yapılmak istenen değişiklik önerisi var. Bu yasayla çalışma saatleri ve molalar işçilerin aleyhine yeniden düzenlenmek isteniyor.

Tocopilla, Caldera, HUASCO, San Atonio, LIRQUEN, San Vicente, Coronel ve Puerto Montt gibi birçok limanda süren grevden en çok konteyner ve kuru yük taşımacılığı etkilendi.

Portekizli emekçiler direniyor

Portekiz'in sanayi kenti Porto ve başkent Lizbon son bir ay içerisinde üç büyük eyleme sahne oldu. 14 Haziran'da Porto'da yapılan eylemi 21 Haziran ve 10 Temmuz günü Lizbon'da yapılan eylemler izledi.

10 Temmuz Perşembe günü Lizbon'da yapılan eyleme 40 bin göstericinin katıldığı kaydediliyor. CGTP sendikası ve daha başka birçok sol örgütün de çağrısını yaptığı, parlamento önünde yapılan eylemde Troyka'nın kemer sıkma saldırıları protesto edilerek, politika değişikliği ve seçimlerin yapılması istendi.

Belediye çalışanı Joaquim Lucas "Biz her zaman daha fazla çalışmak, daha düşük maaş almak ve daha fazla vergi ödemek zorundayız" diyerek öfkesini ortaya koyarken, bilet kontrolçüsü olarak çalışan Silverio Fernandes ise "Onlar milyonlar kazanırlarken, bizler faturayı ödemek zorunda kalıyoruz" diyerek öfkeyle 'onları' suçluyordu.

40 bin göstericin yer aldığı eylem, 25 Temmuz'da yapılacak olan bir başka büyük gösteri için yapılan çağrıyla bitirildi. Önemle kaydedilmesi gereken bir nokta da, bu on binlerce işçi ve emekçinin katıldığı bu eylemlerin 'tarafsız' burjuva medya tarafından görmezlikten gelinmesidir.

ABD'de çevrecilerden yürüyüş

13 Temmuz Pazar günü ABD'nin başkenti Washington'daki Kapitol önünde toplanan yüzlerce gösterici yeni bir fracking (hidrolik kırma) gaz ihracat tesisi inşa etme planlarını protesto etmek için yürüyüş yaptılar.

Bu tesisler New Cove in Maryland şirketinin Asya'ya gaz ihracatı için inşa edilmek isteniyor.

Enerji tekeli çevre hareketlerinden yükselen tepkiyi, "bu proje yüzlerce yeni iş alanı yaratacaktır" iddiasıyla boşa çıkartmaya çalışıyor. Protesto yürüyüşüne çağrı yapan 40 çevre inisiyatifi fracking faaliyetlerinin çevreye büyük zarar verdiğini ve bu çalışmalara karşı mücadeleyi sürdüreceklerini açıkladılar.

Frankfurt'ta inşaat işçileri açlık grevinde

Almanya'da, özellikle 2008 krizi patlak verdiğinden bu yana taşeronlaştırma büyük bir hız kazanmıştır. Üstelik sadece yerli taşeron firmalar değil, özellikle Doğu Avrupa'dan gelen taşeron firmaların sayısı da gittikçe artmaktadır.

Frankfurter Rundschau adlı gazetede yer alan bir habere göre, Romanya'dan gelen ve Frankfurt'ta Accent adlı Alman inşaat şirketi adına çalışan bir taşeron firmanın 27 Haziran'dan bu yana açlık grevi yapmaktadırlar.

İnşaat işkolunda örgütlü olan IG Bau Sendikası, işçilerin sorunuyla ilgilenirken, açlık grevi yapan işçilere salonunu da açmış bulunuyor. Sendika aynı zamanda Hessen eyaleti çalışma bakanlığına da işçilerin alacaklarının ödenmesi ve bu konuda yaratılan mağduriyetin sona erdirilmesi için girişimlerde bulundu.

Sendikanın şikayeti üzerine eyaletin CDU'lu bakanı bir açıklama yaparak bunun bir "skandal" olduğunu, yabancı ülkelerden getirilen işçilerin Almanya'da mağdur edilemeyeceğini söyledi.

Olayın basında yer bulması üzerine, sorunun farklı boyutları da ortaya çıkmaya başladı. Gümrük müdürlüğü, işçilerin çalışma izinlerinin sahte olabileceğini, bu konuda bir takım yasadışlıkların yaşandığını belirterek soruşturma başlattı. Öte yandan şehir yönetimi de mağdur edilen işçilerin evsizlerin kaldığı bir yurda yerleştirilmesi önerisinde bulundu.

15 günü bir süre aşkın açlık grevi yürüten 6 Romen işçi, birkaç gün önce doktor uyarısı üzerine açlık grevini sona erdirdiler. Ancak alacakları yerine işsizlik parası ödenmesi önerisini reddettiler.

İşçiler, açlık grevini geçici olarak barksalar da alacaklarından vazgeçmediler. Sorunlarının çözüleceği yönünde resmi kurumlar ve inşaat patronu tarafından verilen sözlerin yerine getirilmemesi üzerine işçiler, August-Schanzen Str. adresinde bulunan inşaat alanında tekrar açlık grevine başlamış bulunuyorlar.

Alman emperyalist sermayesinin sahipleri her ne kadar kamuoyuna yansıyan bu tür vakalar için "skandal" deseler de, bunun alçakça bir demagoji olduğu işçi ve emekçiler için bir sır değildir. Zira sayısı gittikçe artan binlerce taşeron firmanın bünyesinde bir milyonu aşkın kişi çalışmakta; çığ gibi büyüyen bu kölelik uygulaması ile Almanya, giderek bir taşeron cumhuriyetine dönüşmektedir.

Kızıl Bayrak / Frankfurt

BBC çalışanları greve çıkıyor

BBC'de çalışan emekçileri temsil eden üç sendika, NUJ, Bectu ve Unite ile BBC yönetimi arasında yapılan ücret pazarlıklarında anlaşma sağlanamaması üzerine grev oylaması yapıldı. Oylamada, NUJ üyelerinin yüzde 77'si, Bectu üyelerinin ise yüzde 79'u greve destek verdi.

Bunun üzerine emekçileri temsil eden üç sendika grev tarihi için Glasgow'da organize edilecek İngiliz Ulusal Topuluğu Oyunları'nın açılış töreninin yapıldığı günü seçti.

Enflasyon yüzde 2, 'zam' yüzde 1

Ulusal Gazeteciler Birliği Sendikası (NUJ), enflasyondaki artış nedeniyle son beş yılda BBC çalışanlarının reel ücretlerinin yüzde 10'dan fazla gerilediğine dikkat çekti. NUJ yetkililerinin açıklamalarına göre BBC yönetiminin son teklifi yüzde 1'in biraz üzerinde bir maaş artışına tekabül ediyor.

BBC yönetimi çalışanları ile adeta alay ederek, yüzde 2 oranındaki enflasyon oranının altında 'zam' teklif ediyor. Sendikaların açıklamasına göre BBC, İngiltere'de TV sahibi hane halklarından tahsil edilen televizyon ruhsat ödemelerinden 5 milyar sterlin (Yaklaşık sekiz buçuk milyar dolar) elde ediyor.

Personele gelince 'kemer sıkma'

Elde edilen gelire rağmen kurumdaki ücret

politikasının adil olmadığına dikkat çeken sendikalar, BBC'nin üst düzey yöneticilerine çok yüksek maaşlar öndendiğini, daha alt kategorilerdeki çalışanlara yönelik haksız bir ücret politikası olduğunu belirtiyor.

NUJ Genel Sekreteri Michelle Stanistreet, açıklamasında şu ifadelere yer verdi:

"Grev oylamasına katılım oranı ve oylamanın sonucu açıkça şunu gösteriyor: BBC'yi yönetenler yüksek maaşlarının tadını çıkarıp personele 'kemer sıkma gereğini' anlamaları yolunda dersler verirken, bu kurumun çalışanları artık cüzi ücret artışlarına razı olmaya hazır değil"

Bectu Genel Sekreteri Gerry Morrissey ise "BBC boş projeler için para bulabiliyor. Ancak son beş yılda ücretleri yüzde 10 azalan çalışanları için para bulamıyor" dedi.

BBC: İyileştirilmiş teklif yaptı

Konuyla ilgili açıklama yapan bir BBC yetkilisi ise İngiliz Ulusal Topuluğu Oyunları'na ilişkin yayınların kesintisiz izleyicilere ulaşmasını sağlamak için ellerinden geleni yapacaklarını belirterek, "Uzlaşmazlığı gidermek için sendikalarla müzakerelere devam edeceğiz. Ancak biz iyileştirilmiş bir teklif yapmış durumdayız. Ciddi tasarruf yapmamız gerekiyor" dedi.

Alman istihbaratı NSU çetelerine para vermiş

Almanya'da, 8'i Türkiyeli 10 kişiyi öldüren faşist Nasyonal Sosyalist Yeraltı (NSU) çetesi Zschäpe ile örgüte yardım ve yataklık yaptığı belirtilen 4 kişinin "yargılanma" tiyatrosu devam ediyor.

Münih Yüksek Eyalet Mahkemesi'nde süren duruşmada tanık olarak dinlenen neo-Nazi Tino Brandt'ın itirafları, tekellerin devletle neo-Nazi çeteler arasındaki ilişkinin kapsamını ortaya koyar nitelikteydi.

İç istihbarat teşkilatına bir süre muhbir olarak çalıştığını belirten Tino Brandt, istihbarat teşkilatının faşist NSU'ya para verdiğini açıkladı. Para trafiğinde aracı olarak yer aldığını belirten Brandt, kendisine verilen parayı NSU mensuplarına Jena kentinden bir başka neo-Nazi aracılığıyla ilettiğini açıkladı.

Faşist çeteler, çocukları suiistimal etmek ve suçları teşvik etmekle de suçlanıyorlar. Tino Brandt, çocukları suiistimal etmek suçundan dolayı bir süre önce gözaltına alınmıştı.

Alman emperyalist devletin yayılmacılık politikasında yaptığı değişikliğe bağlı olarak başlayan NSU tutuklama ve "yargılamalarında" ortaya çıkan gerçekler, faşist çetelerle tekellerin devletin iç içe çalıştığının kanıtlarını ortaya koyuyor. Harcandıklarını gören faşist çeteler de arka planındaki asıl suçluları sınırlı da olsa ele veriyorlar.

Ukrayna'da kimyasal silah iddiası

Rossiya 24 televizyonuna demeç veren Donetsk Halk Cumhuriyeti Başsavcısı Ravil Halikov, Ukrayna'nın saldırılarda kimyasal silah kullandığını öne sürerek "Kimyasal silah kullandığından yüzde 99 eminiz. Uzman incelemesi dışında muayeneler yaptık, hastanelerdeki insanlarda ilgili belirtilere rastladık" dedi. Uzmanların hazırladığı raporun henüz son halini almadığına dikkat çeken Halimov, "Toprak örneklerini ve birkaç kanıt topladık. Tüm bunları Rostov'a gönderdik. Rostov Bölgesi Soruşturma Komitesi de bu örnekleri Moskova'ya gönderdi. Uzmanlar ve soruşturma memurlarıyla sürekli temas halindeyiz" şeklinde konuştu.

Ukrayna ordusu iki hafta önce Slavyansk yakınlarındaki Semenovka'ya saldırı düzenlemiş ve saldırıda bilinmeyen bir kimyasal kullanıldığı bilgisi verilmişti. Donetsk Milis Komutanlığı, iki milisin ağır yaralanmış bir durumda hastaneye kaldırıldığını açıklamıştı.

Komutan Yardımcısı Igor Strelkov, Ukrayna ordusunun saldırılarının ardından Slavyansk hastanesine klor ile zehirlenme belirtileri olan kişilerin getirildiği bilgisini vermişti.

Konuyla ilgili açıklama yapan Rusya Jeopolitik Sorunlar Akademisi Başkanı Askeri Uzman Konstantin Sivkov ise Ukrayna ordusunun Donetsk ve Lugansk bölgelerinde kimyasal silah kullanma ihtimalinin yüksek olduğunu ve bu yönde emareler bulunduğunu söyledi.

İtalya'da kara öfke!

Geçtiğimiz günlerde baba-oğul olduğu ortaya çıkan iki özel güvenlik görevlisi Afrikalı mültecilere ateş açtı. 21 yaşındaki özel güvenlik görevlisi ırklı saldırıyı, göçmenlerin babası ile tartışmaya girmeleri sonucu gerçekleştirdiğini savundu.

Olayın ardından Torre di Pescopagano kentinde gerçekleştirilen gösterilerde mülteci hakları savunuldu. Öfkeli göstericiler, 4 aracı ve bir binayı ateşe verdi.

Hastanede tedavileri süren Afrikalı göçmenlerin ifadesi ise hala alınmadı.

Katliam için “insanüstü gayretle” çalışmışlar

2008 yılının Ocak ayında İstanbul Davutpaşa'da bir atölyede meydana gelen iş cinayeti ile ilgili ceza davasının karar duruşması 15 Temmuz'da yapıldı. 6,5 yıl sonra gelen karar duruşmasında üç kişi beraat ederken, yedi kişi çeşitli cezalar aldı.

Sermaye devletinin koruması: Yargı!

21 kişinin hayatını yitirdiği 130 kişinin de yaralandığı Davutpaşa Katliamı'nda patlamanın olduğu atölyede çalışan bir işçi, iki bina sahibi ve yedi belediye görevlisi sanık olarak yargılanıyordu. Bakırköy 6. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen davanın mahkeme heyeti, Dönemin Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı İstanbul Bölge Müdürü Atakan Tanış, Zeytinburnu Belediye Başkanı Murat Aydın ve atölye işçisi Hasan Altay hakkında beraat kararı verdi.

Zeytinburnu Belediyesi Zabıta Müdürü Feruz Kutsal ve Zeytinburnu Belediyesi Ruhsat ve Denetim Müdürü Rüstem Tekin'e taksirle ölüme neden olmak suçundan 7 yıl 6 ay ceza verildi. Zeytinburnu Belediyesi müdürlerinden Hatice Küçükakyüz, Şevket Yıldırım ve Servet Kırna'ya çeşitli miktarlarda para cezası verildi.

Bina sahipleri Resul Koçyiğit ve Remzi Koçyiğit kardeşlere 5'er yıllık ceza verildi.

Verilen bu mahkeme kararı iş cinayetlerinin süreceğini bir kez daha gözler önüne sererken, yargının dönemin Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı İstanbul Bölge Müdürü Atakan Tanış, Zeytinburnu Belediye Başkanı Murat Aydın'a beraat kararı vererek sermayenin yargısı olduğuna tanık olundu.

Duruşma katılımcıların belirlenmesi ve işçi ailelerinin görüşleri alınarak başladı. İşçi aileleri şikayetlerini ve ceza taleplerini yinelediler. Ardından

avukatlar savunmalarını yaptılar.

Mahkeme başkanının karar gerginliği, izleyicilerle getirdiği yasaklarla sürdü. Yasaklar sanık avukatına tepkisini sözle gösteren ve 18 yaşındaki kardeşi Beytullah'ı kaybeden Hakkı Güleç'in salondan çıkarılmasına ve duruşma salonunun kapısının kilitlemesine kadar vardı.

İşçi aileleri adına savunma yapan avukat grubu adına konuşan Av. Gökhan Küçük, mahkeme heyetinin önceden karar verdiğini fakat bunu değiştirmeye çalışacaklarını ifade etti. 15 işçinin de sigortasız olduğuna dikkat çekerek devletin her kademesinin kusurlarına işaret etti.

Sanık avukatları ise müvekkillerinin sorumluluklarının olmadığını savundu.

Kamu görevlilerinin Avukat Fahri Biçer, Abdullah Pehlivan, Şaban Yağız savunmalarını yaptı. Özellikle belediye avukatlarından Fahri Biçer, Zeytinburnu ilçesinin 300 bin nüfuslu 50 bin işyerinin bir alan olduğunu, yapılan uygulamalarda hayatın olağan akışına aykırı bir durum olmadığını, hatta dört bin işyeri hakkında belediyenin inceleme yaptığını dile getirdi. Avukat Biçer, “insanüstü gayretle çalışanlar” ifadesini kullanarak belediye raporlarını yorumladı. Avukat Pehlivan da, yaşanan işçi katliamı olarak nitelendirilemeyeceğini ileri sürdü.

Mahkemeye verilen son aradan sonra, karar okundu. Sonrasında adliye önünde işçi aileleri ve avukatları basın açıklaması yaptılar. Açıklamada verilen karar okundu. Verilen cezaların önleyici olmadığı, kamu görevlilerinin tümünü kapsamadığı dile getirilerek tüm itiraz haklarının kullanılacağı ifade edildi.

İğdir'da iş cinayeti

İğdir'ın Bağlar Mahallesi'nde bulunan bir inşaatın 4. katında el arabası ile kum taşıyan Mehmet Saçit isimli bir işçi, dengesini kaybederek yere düştü. 35 yaşındaki Saçit, düştüğünü fark eden işçi arkadaşları tarafından hastaneye kaldırıldı.

İğdir Devlet Hastanesi'ne kaldırılan ve daha sonra Erzurum'a sevk edilen Saçit, yolda hayatını kaybetti. Saçit'in ölüm sebebinin beyin kanaması olduğu belirtildi.

4 çocuk babası olan Saçit, İğdir Devlet Hastanesi morguna kaldırıldı.

İmalathanede patlama!

Zeytinburnu'na bağlı Beştelsiz Mahallesi'nde Mithatpaşa Tramvay Durağı civarında bir binada 12 Temmuz'da patlama meydana geldi.

Patlamayla, ambalaj imalathanesinde çalışan ve çevreden geçenlerden yaralananlar oldu. Üç kişinin öldüğü çok sayıda kişinin de yaralandığı patlamanın şiddetiyle bazı araçlar devrildi.

Patlamanın gaz sıkışmasından kaynaklandığı iddia edilirken imalathanenin içinde mahsur kalanlar oldu.

Patlama sonucunda hayatını kaybedenlerin isimleri şu şekilde: Uğur Çoğküllenler, Kader Kılıç (22), Eda Can (23)

Yaşanan bu patlama, Zeytinburnu bölgesinde fazlasıyla yoğun bir şekilde faaliyet gösteren merdiven altı imalathanelerin durumunu bir kez daha gündeme getirmiş oldu. Zira işyerlerinde zaten alınmayan iş güvenliği önlemleri buradaki çoğu kaçak çalıştırılan ve işçilerin sigortasız olduğu iş yerlerinde daha vahim bir boyutta bulunuyor.

Maraş'ta iş cinayeti

13 Temmuz günü Afşin-Elbistan A Termik Santrali 2. Ünitesi'nde Kaplan Kubilay ve Mustafa Ceylan adlı iki işçi, 160 derece sıcaklığa sahip sıcak su hattında bakım yaptıkları sırada hatta patlama meydana geldi. İşçiler buhara maruz kalarak ağır yaralandı.

Patlamanın ardından Elbistan Devlet Hastanesi'ne sevk edilen işçilerden Mustafa Ceylan hastanede bakım ünitesi bulunmadığı için Malatya'ya sevk edilmişti.

45 yaşındaki Mustafa Ceylan, Malatya Araştırma Hastanesinde hayatını kaybetti.

Fabrikada patlama: 1 yaralı

Konya'nın Merkez Karatay ilçesi Büsan Sanayi Sitesi Ayyıldız Caddesi'nde kamyonun şasesine vinç montajı yapılırken patlama yaşandı. Mazot deposundaki patlama sonucu bir işçi yaralandı.

Vinç imalat ve montajı yapan fabrikada, şaseye vinç monte edilirken mazot deposu patladı.

Patlama sırasında kamyonun yanındaki işçilerden Mevlüt Afacan yaralandı. Vücudunda yanıklar oluşan Afacan, özel bir hastaneye kaldırıldı.

Ne Soma Katliamı ne de bu patlama. İşçi sağlığı ve güvenliği önlemlerinin hiçe sayılmasıyla oluşan sonuçlardan ders çıkarılmadığı için “kaza” düzeni yeni cinayetlere kapı aralamaya devam ediyor.

Büro emekçileri iş bıraktı!

Büro Emekçileri Sendikası (BES), kamu emekçilerinin Temmuz ayında ilk defa zam almamasına karşı 15 Temmuz'da ülke genelinde yarım günlük iş bırakma eylemleri gerçekleştirdi.

Fatih'te AKP'ye yürüyüş

BES İstanbul 1 No'lu Şube üyesi büro emekçileri, İstanbul Vergi Dairesi Başkanlığı önünde biraraya gelerek AKP Fatih İlçe Başkanlığı önüne yürüyüş gerçekleştirdi. Eylemde "Temmuz zamlarımızı ve enflasyon farklarımızı toplu sözleşmeye imza atanlar ödesin" şiarlı pankart açan kamu emekçileri, sloganlarla da taleplerini dile getirdi.

AKP İlçe Başkanlığı önünde yapılan basın açıklamasını İşyeri Temsilcisi Sinan Karataş okudu. Geçtiğimiz yıl Memur-Sen ile AKP arasında imzalanan toplu sözleşme ile kamu emekçilerinin ilkleri yaşadığı bir sürece girdiğine dikkat çeken Karataş şunları söyledi: "İmzalanan toplu sözleşme iki yılı kapsamaktadır, enflasyon farkı ödenmesi mutabakatta yoktur, 2014 yılı için seyyanen zam 123 TL yapıldığından ilk defa kamu emekçileri 2014 Temmuz ayında zam alamamaktadır. 2015 yılında verilecek yüzde 3+3 zammın bu yılın enflasyon farkını bile karşılamayacağı ortadadır. Yine iki yıl için imzalanan toplu sözleşmede, kamu emekçilerinin maaş artışı dışında hiçbir sorunu ve talebi gündeme bile getirilmemiştir. Memur Sen hükümetin teklif ettiği artışın daha da altında bir artışa imza atarak sendikal mücadelede kara bir leke olarak tarihteki yerini almıştır."

Torba yasa ve taşeron sisteminin teşhir edildiği açıklama kamu emekçilerinin taleplerinin sıralanmasıyla sona erdi.

Kadıköy'de yürüyüş

Büro Emekçileri Sendikası (BES) 3 No'lu Şube üyeleri de Kadıköy Vergi Dairesi önünde saat 13.00'te buluştular. Emekçiler çalıştıkları diğer komplekslerde de yaptıkları eylemlerin ardından Kadıköy'deki eyleme katıldıklarını belirttiler.

Emekçiler burada açıklıkları "Satış sözleşmesine karşı insanca bir yaşam için eylemdeyiz" ozaliti arkasında sloganlarla otobüs yolunu kapatarak İskele Meydanı'na yürüdüler.

BES 3 No'lu Şube Başkanı **Salih Aksoy**'un okuduğu basın açıklamasında insanca yaşam, güvenceli iş, güvenli gelecek talebinden vazgeçmeyecekleri belirtilerek kamu emekçilerinin talepleri sıralandı.

Basın açıklamasında kamu emekçilerinin çalışma koşulları ve talepleri dışında AKP iktidarının savaş politikaları, ırkçı kutuplaştırıcı söylemleri ve politikaları karşısında "özgürlük, eşitlik, kardeşlik" çağrısı yapıldı.

Son olarak insanca bir yaşam uğruna ortaya koydukları taleplerin takipçisi olunacağı ve mücadelenin devam edeceği ifade edilerek eylem sonlandırıldı.

Adana'da da KESK Adana Şubeler Platformu

tarafından saat 13.00'te İnönü Parkı'nda Memur Sen ve AKP arasında imzalanan satış sözleşmesi protesto edildi. BES Adana Şube Başkanı Sabahat Mutluay tarafından basın açıklaması okundu.

Antalya'da iş bırakma eylemi için Defterdarlık binası önünde toplanan BES Antalya Şubesi üyeleri, İl Sağlık Müdürlüğü'ne kadar yürüdü. Büro emekçileri burada davul ve zurna eşliğinde bir süre halay çekti. Açıklamayı BES Antalya Şubesi Başkanı Mustafa Ayar okudu.

Ankara'da BES Ankara Şubesi üyesi emekçiler iş bırakma eylemi için Kızılay Güvenpark'ta toplandılar. Burada yapılan açıklamada, geçen yıl 7 Ağustos'ta imzalanan toplu sözleşme ile kamu emekçilerinin ilk defa Temmuz ayında zam alamadıkları belirtildi.

Eylemde sık sık "Sadaka değil, toplu sözleşme!", "Sefalete teslim olmayacağız!" sloganları atıldı. Emekçiler bir süre halay çekerek sürdürdükleri oturma eylemini bitirdiler.

Diyarbakır'da BES Diyarbakır Şubesi üyeleri, Defterdarlık binası önünde eylem yaptı. Basın açıklamasını BES Diyarbakır Şubesi Eş Başkanı Mehmet Karaaslan okudu.

İş bırakma eyleminde ayrıca İŞİD çetelerinin Kobani Kantonu'na dönük saldırıları da protesto edildi.

İzmir'de de BES İzmir Şube üyeleri, yarım günlük iş bırakma eylemi yaptı. Konak Eski Sümerbank önünde toplanan kamu emekçileri adına BES İzmir Şube Başkanı Selma Şen açıklama yaptı.

Mersin'de yarım günlük iş bırakma eylemi Mersin Defterdarlığı önünde yapılan basın açıklaması ile başlatıldı. BES Mersin Şube Başkanı Yusuf Kaya tarafından basın açıklaması okundu.

15 Temmuz 2014 | Kadıköy

Antep'te de yarım günlük yapılan iş bırakma eylemi için Antep Vergi Dairesi Başkanlığı önünde basın açıklaması gerçekleştirildi. BES Antep Şube Başkanı Mikdat Kurt tarafından yapılan açıklamada AKP ve Memur-Sen'in işbirliği eleştirilerken, torba yasaya da değinildi.

Bursa'da emekçiler Osmangazi'deki Bursa Vergi Dairesi Başkanlığı önünde oturma eylemi yaptı. BES Bursa Şubesi Başkanı Süleyman Ayyılmaz, yaptığı açıklamada "Hükümet suç işliyor. Bu suçun yanında sendika ile birlikte işliyor. Hem hükümet aleyhine, hem de Memur-Sen'e bireysel davalar açmaya başlayacağız" dedi.

Hakkari'de büro emekçileri, memur maaşı zammı ile ilgili hükümetle tek başına masaya oturup, toplu sözleşme imzalayan Memur-Sen'e tepkilerini SGK önünde yaptıkları eylemle gösterdiler.

Basın açıklamasını BES Hakkari Şube Başkanı Emel Atay Akbaş okudu.

Kapitalizmin kadın ve çocuk pazarı!

Uluslararası bir araştırma kuruluşu olan Havocscope, son hazırladığı raporla dünyada kadın ve çocuk ticaretinde ulaşılan korkunç boyutu gözler önüne serdi. Asya ülkelerinde yaş gruplarına göre sınıflandırılan kadın ve çocuklar, "medeniyetin beşiği" Avrupa ve "özgürlük sembolü" Amerika'nın karapazarında adeta bir mal gibi alınıp satılıyor. Hazırlanan kirli tezgahta fiyatlar 2 dolar ile 270 bin dolar arasında değişiyor.

Kaçırıp kiraya veren de var

Ceza mahkemesi tutanakları, tutuklama raporları, insan kaçakçılığı örgütleri ve medya verilerinden yararlanılarak hazırlanan listede bazı ülkelerde fiyatlar "bebek, çocuk, kız, genç kız, bakire, kadın" gibi sınıflandırılarak belirlenirken, bazılarında ise yaş dikkate alınıyor. Listeye göre, az gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelere Batı ülkelerine yapılan çocuk ve kadın ticaretinde bebekler için 160 dolar ile 17 bin 500 dolar, çocuk işçiler için 45 dolar ile 5 bin 500 dolar, kız çocukları için 2 dolar ile 6 bin dolar, genç kızlar için 2 bin 500 dolar ile 6 bin dolar, kadınlar için 342 dolar ile 7 bin 300 dolar fiyat biçiliyor.

Endonezya'da bebeğini 160 dolardan satışa çıkaranlar bulunurken, Çin'de ise insan tacirleri erkek bebekler için 14 bin dolar, kız bebekler için ise 8 bin dolar istiyor. Bulgaristan'dan Yunanistan'a kaçak yolla gelen Roman bir kadının dünyaya getirdiği bebeğini Yunan gifte 4 bin 100 dolara sattığı belirtilen raporda, ülkede bu rakamın 41 bin dolara kadar çıktığı belirtiliyor.

Çocuklar sudan ucuz!

Gana'da ise aileden çocuğu 50 dolara satın alan insan tacirleri, çocukları 300 dolara kiraya veriyor ya da satıyor. Hindistan'da ise kaçırılan çocuklar fuhuş yaptırılmak üzere 45 dolardan satılırken, Tayland'da dilenci olarak çalıştırılmak üzere aylık 25 dolardan satılan ya da kiralanın bin çocuk olduğu tahmin ediliyor.

Mozambik'te kadın ve kızların 2 ila bin dolardan satıldığı bilgisine yer verilen raporda, Hindistan'da ise 11 yaşındaki bir kızın 24 dolardan satıldığı

belirtirken, mandaların 350 dolardan satıldığı ifade ediliyor. Raporda Irak'ta bakire kızların Suriye ve Birleşik Arap Emirlikleri'ne 5 bin dolardan, bakire olmayanların ise 2 bin 500 dolardan satıldığı kaydediliyor. Öte yandan raporda İngiliz Parlamentosu üyelerine göre, çocukların insan tacirleri tarafından 25 bin dolardan sokaklarda satıldığı bilgisine yer verilirken, çocuk yaşta evlendirilmek üzere satılan 12-13'lü yaşlarda çocuklar için ise 270 bin lira öndendiği belirtiliyor.

10 bin dolara sınırlar kalkıyor!

Havocscope'un hazırladığı bir diğer rapor insan kaçakçılığında fiyatları gözler önüne seriyor. Tutuklama kayıtları, polis raporları ve diğer kolluk yayınlarından alınarak hazırlanan listeye göre insan kaçakçıları İranlılar'dan Avrupa sınırını aşmak için 23 bin 315 dolar, Iraklılar'dan ise 10 bin dolar istiyor. Afganistan'dan Londra'ya gitmek için 25 bin, İran'a gitmek için 700 dolar ödeme yapmak gerekiyor. Çinliler yasadışı yollardan Amerika'ya girmek için 50 bin doları gözden çıkarırken, İngiltere için ise kaçakçılar 41 bin dolar istiyor. Hindistan'da İngiltere rüyası ise bir hayli yüküklü. Hintliler İngiltere'ye kaçak yollardan girmek için 277 bin dolar ödüyor.

Kapitalizmin çocuklara biçtiği fiyat listesi şöyle:

Bebek	Fiyat (\$)
Endonezya	160-250
Yunanistan	4.100-40.000
Nijerya	6.400
Malezya	6.588
Çin (kız)	7.800
Çin (erkek)	14.473
Rusya	17.500

Çocuk	Fiyat (\$)
Tayland	25-300
Gana	50-300
Hindistan	45
Irak	300-5.500
İngiltere	25.000

Kız çocuğu	Fiyat (\$)
Mozambik	2
Hindistan	24
Bangladeş	250
Kenya	600

Romanya	3.000-6.000
Brezilya	5.000-10.000

Genç kız	Fiyat (\$)
Irak	2.500-5.000
Kanada	5.989

Kadın	Fiyat (\$)
Pakistan	342
Nepal	975
Kuzey Kore	457-1.066

Göçmen kadınlar için yürüdüler

Göçmen kadınlara yönelik taciz ve baskılar İstanbul'da yapılan eylemle protesto edildi.

Beyazıt Tramvay Duragi'nda biraraya gelen kadınlar, "Tacize, tecavüze son! Göçmen kadınlar yalnız değildirlir!" pankartı açarak, sloganlarla eyleme başladılar.

Ardından basın metnini kadınlar adına Selin Nakipoğlu okudu. Özellikle Aksaray, Laleli, Beyazıt ve Kumkapı civarında çalışan ve ikamet eden göçmen kadınların çeşitli cinsel istismara, emek sömürüsüne maruz bırakıldıklarına dikkat çekildi. Bu çevrelerdeki esnaf tarafından bu durumun suistimal edilmesinin, izinsiz çıkışmak zorunda bırakılan kadınların şikayet ve evden çıkarma tehditleri ile sürekli taciz edildiği belirtildi.

Basın metninde ayrıca, patronların uyguladığı taciz, tecavüz ve şiddetin cezasız kaldığı da vurgulandı. Basın metni ayrıca Sevgi Çiçek Hilton tarafından İngilizce okundu.

Basın metninin okunmasının ardından kadınlar yürüyüşe başladı. Yürüyüş sırasında göçmen kadınlarla yönelik şiddet, taciz, tecavüz ve haksız tüm muameleler, dağıtılan bildirilerle esnaf ve sokakta bulunanlara anlatıldı. Kadınlar ayrıca, göçmen kadınlara yapılan muameleleri sloganlar atarak, davullarla, ıslık, zılgıt ve alkışlarla teşhir etti. Kadınlar Aksaray Simit Sarayı önünde eyleme son verdi.

[Kızıl Bayrak / İstanbul](#)

Kadın çalışan oranı yüzde 0.49!

Dinci gerici AKP iktidarı ile birlikte kadın cinayetlerinde büyük artışlar yaşanırken, kadının çalışma yaşamındaki adı ise gün geçtikçe siliniyor.

SGK verilerine göre kadınlar ağırlıklı olarak tekstil ve perakende sektörlerinde çalışıyor. İstatistiklere göre 4A (zorunlu sigortalı) kapsamında sigortalı olan kadın işçilerin sayısı son 5 yılda yüzde 53 arttı. Ancak bu istatistiki veriye sadece bu açıdan bakmak yanıltıcı olabiliyor. Çünkü işyeri sayısındaki artış oranı yüzde 33.4 oldu. Kadın çalışan sayısı sürekli olarak düşük bir oranda olduğu için işyeri başına kadın çalışan oranı 2009'daki 0.56 seviyesinden 2014 Mart ayı itibarıyla 0.49'a düştüğü oldu.

İstatistiklerde kadın çalışanların en fazla çalıştığı işkolu perakende sektörü oldu. 417 bin 160 kadın ile perakende sektörünün, 296 bin 973 ile eğitim, 238 bin 086 ile giyim eşyası imalatı, 156 bin 573 kişi ile bina ve çevre düzenlemesi, 156 bin 622 kişi ile toptan satış hizmetleri, 151 bin 250 kişi ile sağlık hizmetleri, 142 bin 771 kişi ile büro yönetimi, 136 bin 649 kişi ile yiyecek-içecek hizmetleri, 127 bin 653 tekstil ürünleri imalatı ve 110 bin 590 kişi ile gıda ürünleri imalatı oluşturdu.

Kadınların en az çalıştığı sektörler ise ham petrol ve doğalgaz çıkarılması, atık yönetimi, kanalizasyon, madencilik destekleyici hizmetler, kömür ve linyit çıkarılması, savunma ve kamu yönetimi, kütüphane, arşivcilik ve müzecilik, kok kömürü ve petrol ürünleri imalatı, kendi hesabına tarım ürünleri imalatı olarak gözüküyor.

Saray soytarılığı geleneği ve ‘Vizyon’ dalkavukları

K. Eham

Kral Lear: Hele bir yalan söyle efendi, kırbaçı yersin.

Soytarı: Doğru söyledim mi onlar dövüyor; yalan söylersem sen kırbaçlatacaksın; bazen de hiçbir şey söylemediğim için kırbaç yiyorum. Keşke soytarı olmasam da, ne olursam olaydım. Ama amca, yine de senin yerinde olmak istemezdim. Aklını her iki yandan yontup ortada birşey bırakmamışsın.

William Shakespeare

Saray soytarılığı ve kuklalar

Çok eskimiş fakat unutulmamış bir gelenek bugün hala varlığını sürdürmektedir. Binlerce yıllık tarihi ta Eski Mısır'a kadar uzanan saray soytarılığı bugün Fransa kraliyetinden Osmanlı saraylarına kadar hala anlatılan pek çoğu hikâyeye konu olmuştur. "Soytarılık, bir zamanlar çok önemli bir meslekti. Soytarılar hükümdarları en sıkıntılı zamanlarında bile güldürür, dertlerini unutturarak gerginlikleri azaltır ve bu arada bol bol da bahşış alırlardı."^[1] Elbette tarihte "kral çıplak" diyerek kendini dürüstçe öne atan bir yergici soytarılık geleneği de mevcut. Diğerlerinin söylemeye cesaret edemediği gerçekleri alaycı bir üslupla dillendirebilen soytarı önemli bir karakter olarak pek çoğu hikâyeye ilham olmuştur. Bunun bir örneğini büyük tiyatro yazarı Shakespeare'ın trajedilerinde görmek mümkün. Bu eserlerde soylu bir iş olarak tasvir edilen soytarılık saygınlığını iktidarı korkusuzca eleştirebilmesine borçludur.^[2]

Ancak soytarılık özünde muhalif bir geleneğe yaslanmasına rağmen bu temele fazla sıkı tutunamamış ve yüzyıllar boyunca erozyona uğrayarak boyutunu eleştirel niteliği sonunda iktidar yaltaçkısı olarak anlamını pekiştirmiştir. Dolayısıyla kendisini günümüze bu anlamla aktarmıştır. İktidarla ilişkisi çağlar boyunca kral/padişah tarafından baskı altına alınmış ve sansüre boyun eğmiş güldürücünün ödül karşılığında efendisinin gönlünü hoş tutmasına indirgenen saray soytarılığının iktidarla ilişkisi göz önünde bulundurulduğunda, bugün saraylar da soytarılar da ortadan kalkmış olmasına rağmen varlığını hala en açık biçimde sürdürdüğünü görmek mümkündür.

Saray soytarıları ile aynı bağlamda ele alınan bir diğer tarihsel karakter de kuklalardır. Çok daha eski bir tarihe sahip olan ve kültürel olarak oldukça zengin öğeler barındıran kuklacılık geleneğini burada iktidarla ilişkisi ekseninde ele alındığı şekliyle yani daha dar anlamdan açıklamaya çalışacağız. Kukla figürlerinin nasıl resmedildiğine baktığımızda iktidara kurduğu dolaylı ilişkiye değinildiğini görürüz. "Napolyon kıyafetleri

çindeki kuklaci, soytarı giysili bir kuklayı oynatmakta; iplerin ucundaki kukla, kendisinden daha küçük, palyaço kılığında bir kuklanın iplerini elinde tutmakta; palyaço kukla ise yine kendinden küçük boyutlarda fakat bu kez başı yerine ahşap boş bir küre taşıyan ve kolları bulunmayan kuklayı oynatmaktadır."^[3] Siyasi iktidarın iplerini tuttuğu bir toplumda yöneten ve yönetilen ilişkisinin açık bir simgesi olan bu anlatım çok şeyi ifade etmektedir. Kuklanın kimliklesizleme süreci kendini iplere teslim etmişlerin karakterlerini nasıl da çıkarıp bir kenara attıklarını göstermektedir sanki.

Dalkavukların geçit töreni

Dinci-gerici iktidar şefi Erdoğan'ın "Vizyon Toplantısı" adeta dalkavukların geçit törenine döndü. Hem de ne geçit töreni! Alımlı kıyafetleri ile bol makyajlı, saç bol boyalı hanımlar. Kravatlarıyla, cılalı kunduralarıyla beyefendiler. Hepsini adeta şıklık yarışına girmiş. Devlet büyüklüğü efendilerine nasıl da yarışır bir şekilde dizildiler koltuklara öyle. Pekiyi, perdenin ön tarafında bir oyalamacadan ibaret olan bu isimler neyi temsil ediyor? Biz bunları tarih boyunca farklı kostümler içinde gördük. Fakat oynadıkları roller hep aynıydı.

Hayatın kendisi oca bir sirk alanıymış ve kitleler birer izleyiciymiş gibi çıkartıldılar teker teker sahneye. Kitleleri uyutmak için kullanılan kimi zaman sesleri, kimi zaman yüzleri, kimi zamansa kendinden menkulmuş gibi gösterilen "hüner"leri oldu. Bizlerden inenense bu 'şov'u alkışlayarak izlemektir. Oysa biz bununla yetinmedik. Karşımıza bu kuklalar

çıkarılanlar perde arkasındaki işçi sınıfı düşmanları olduğunu teker teker gördük. İşte bu dalkavukların bir kısmı bugün yine bir kez daha kendilerini emekçilerin önünde açığa serdiler. Bunlar "her devrin insanı" olmayı başarabilen isimlerden yalnızca birkaçı. Bu insanların şöhretleri her zaman sağlam iplerle bağlıydı iktidar koltuklarına. Koltuğun üstündeki değişse bile onlara bir şey olmadı, olmaz da. Çünkü onlar koltuğun dalkavugudurlar aslında. Hizmet ettikleri efendileri düştüğünde hemen yeni efendiye uyum sağladılar. Yeter ki koltuk zarar görmesin! Bizler ne bu koltuğa iplerini bağlayanların, ne de koltuğun üstündekilerin sinir bozucu kahkahalarına takılmıyoruz. Bizler o koltuğu devireceğiz.

Ancak şimdi popüler kültürün birer kuklası olan ve "ünlü" olmaktan öte bir marifeti bulunmayan bu pek saygıdeğer şahsiyetlere gelin daha yakından bakalım. Yakından bakalım ki böylesine önemli bir vizyon toplantısına çağırılmayı nasıl hak ettiklerini hep birlikte görelim. Hepsini de halkın gözünde "sanatçı" unvanı olan bu sonradan görmeler, bu iktidar sarhoşları, bu şatafat budalaları aslında kimlere hizmet etmektedir bir kez daha en açık bir şekilde gözler önüne serelim. Ama öyle bir serelim ki övgülerimiz dilden dile yayılsın, bu nev-i şahsına münhasır isimlerden takdirlerimiz adına payını almayan kalsın.

Deliliğe övgü

Hande Yener tabii ki bu toplantıya katıldı diye eleştirilen isimlerden oldu. Öyle ya kendisi yıllardır emekçi kitlelerin sesini şarkılarına taşımış bu ismin iktidara yakınlığı herkesi şoka uğrattı. "Romeo" adlı şarkısıyla Anadolu kültürünün sağlam bir taşıyıcısı olduğunu kanıtlayan Yener'in vizyon toplantısında boy göstermesine hala alışamadık. Yener'in dinci-gerici parti şefinin vizyonu için işe yarar bir vitrin süsü olduğu doğru, ancak onun şahsında kadın kimliğini bir tüketim malzemesi olarak popüler kültürün hizmetine sunanlara diyeceğimiz var: Sanmayınız ki bu topraklarda cılız Barbie bebekleriniz baki kalır. İsterseniz vizyon toplantısına on tane Hande Yener'i

yan yana dizin emekçi kadınlar bu vitrinin ardında hangi karanlığın olduğunu görüyor. Kürtaj politikalarını, çocuk gelinlerini, kadın cinayetlerini, tecavüzlerini, tacizlerini... Süslü bir sarışın kadının ardına gizlemek için fazlasıyla büyütür kabahatlerini.

Ve tabii ki Alişan, Kutsi ve İzzet Yıldızhan üçlüsü... Onlar bugüne kadar toplumcu-gerçekçi söz yazımının birer temsilcisi oldular. Özellikle Kutsi'nin başrol oynadığı "Doktorlar" adlı dizisi güvencesiz iş koşullarına ve aşırı mesai saatlerine değinmektense gündelik aşk acılarına ve entrikalarına vurgu yaparak adeta sağlık emekçilerinin sesi oldu. "Aynalı Tahir" karakteri ise başkalarının acılarına çare

olmaktansa hayatın merkezine kendi derterini ve özlemlerini koymanın ne kadar önemli olduğunu vurgulamanın temel bir simgesi olarak toplumsal hafızaya kazındı. Şu şerhi düsmekte fayda var, bu topraklarda delikanlılığın kitabını büyük ağabeylerinin sözünü dinleyen Tahirlere değil Tatar Ramazanlar yazmıştır.

Peki ya İsmail YK'ya ne demeli? Soyadındaki yurtseverliğin hakkını her daim vermeye çalışan İsmail'in "Bas Gaza" şarkısı adeta tüm ezilenlerin sesi olmuşken onu şimdi ağabeylerinin yanında el pençe divan görmek hayranlarını adeta dumura uğrattı. Mustafa Sandal ismini de es geçmemek gerekiyor. "Onun arabası var" adlı şarkısı ile arabası olmayan ama ruhu olan kitlelerin isyanını dile getiren Sandal, bu zamana kadar hep halkın yanında, halkı için sanat üreten isimlerden biri oldu. Onlarca deve şarkılarındaki politik içerik nedeniyle yargılandığı, işkenceler ve sürgünler gördü. Ancak yılmadı. İşte şimdi onu vizyon toplantısında Erdoğan ile yanak yanağa görmek kitleler nezdinde bu politik geçmişle bir çelişki olarak algılandı.

Futbolun Metin Kurt'tan sonraki ikinci muhalif ismi olan Tanju Çolak ise Hülya Avcı ile olan ilişkisinden sonra magazin gündemine hiç bu kadar oturmamışken vizyon toplantısı ile yeniden sahalar dönmüş oldu. "Futbol borsada değil, arsada güzel" diyen bir felsefeyi o daha da ileri taşıyarak "futbol en güzel çekim başı para aldığı tv programlarında güzel" şiarını yükselterek spor emekçiliğinde doruk noktasına ulaştı. Yarım asır yaşını geçmiş olmasına karşın halen birkaç bin lira için programlarda ter dökmeye devam etmekte iken vizyon toplantısına katılması futbolseverlerde bir hoşnutsuzluğa sebep oldu.

Toplantıdaki iki isim özellikle dikkat çekti: Şafak Sezer ve Şahan Gökbakar. Hayran kitlelerini hizmete uğratan bu iki komedyen izleyenlerin yüzünü bu sefer güldürmedi... Yıllardır muhalif sanat denince akla ilk gelen isimlerden olan bu iki komedyen mizahın yergici yönünü yapıtlarında her zaman koruyan iki isim oldular. Özellikle Şafak Sezer "Kolpaçino" adlı eleştirel yapıtında halkın acılarını güldürürken düşündürme yoluyla işçi ve emekçilere aktarmaya çalışırken Şahan Gökbakar "Recep İvedik" adlı yapıtında adeta iktidara meydan okuyarak sanatının her zaman ezilen kitleler için olduğunu haykırıyordu. Bu iki isme kısaca şunu söylemek gerekiyor: Muhalif olmayan mizah, mizah değildir. Sizler de muhalif değilseniz mizahçı değilsiniz. Peki, siz nesiniz? Sizler maskotsunuz. Sizler saray soytarı olmakta öte güldürü yapamazsınız ve ancak

iktidarların izin verdiği yazlaşmışlıkla, en aşağı ve bayağı bir komedi kültürünün temsilcisi olabilirsiniz.

Ülke gündemine oturan politik tartışmaların başını çeken iki isimse Ece Erken ve Bülent Ersoy ikilisi. Bu iki isim vizyon toplantısından sonra belki de en çok konuşulan iki 'sanatçı' oldular. Özellikle dış politika konusunda her zaman belirleyici olmuş Bülent Ersoy'un bu sefer işçi politikası eksenli tartışmalara girmesi pek çok ülkenin gündemine oturdu. Doğrusu bu ya işçi ve emekçilere yıllardır çeşitli sabah programlarıyla seslenen "Mavi Şeker" Erken uzunca bir zamandır politik bir küskünlük içindeydi. Kendisi politik hayatına yeniden vizyon toplantısı ile döndü ve kendisine yönlendirilen eleştirilere "Ben de Gezi'ye katıldım ve şu anda apolitığım" şeklinde çığır açan bir ideolojik perspektifle yanıt veren Erken'e çağırımız politikaya yeniden küsmemesi ve işçi ve emekçilerden yüksek politik bilincini esirgememesidir!

Kral çıplak!

İşte biz bu soytarılık ve kuklalığı bugün bir kez daha çok konuşulan "Vizyon Toplantısı"nda görmüş bulunmaktayız. Ancak iktidara oynayan bu kuklaların tarihte ne işleri gördüğünü bilenler olarak bizler bu tablo karşısında yine şaşkınlığa düşmedik. Bizler

vizyon toplantısını da saray soytarılığı geleneğinin bir devamı olarak hep tekerrür eden iktidar-kukla ilişkisinin bir yansıması olarak okuduk. Bir dizi ünlüye sempati duyan emekçi kitleleri bu ünlülerin gerçekte kime ve neye hizmet ettiklerini görmüş oldular. Ancak eleştirilerin bir de diğer tarafı var ki, işin bu boyutuna da mutlaka değinmek gerekiyor. Kendilerinin ilerici-aydın olarak tariflenen bir grup elit de bu toplantıya katılan isimleri siğ bir AKP karşıtlığı ekseninde eleştirmekten öteye geçemedi. Bu isimler diğer düzen adaylarına dalkavukluk etseydi belli ki oturup alkışlayacaklardı. Oysa biz görünenin ötesini kovalayanlarız. Bu soytarıların ardındaki kralların, padişahların, haramilerin peşindeyiz. Bizler, bu cumhurbaşkanlığı seçimlerinde çözümün düzen adaylarında değil, işçi ve emekçilerin gerçek iktidarına kapı aralayan devrimde ve sosyalizmde olduğunu vurgulayarak bir kez daha tekrar ediyoruz: Bu dalkavuklar gizliden veya görünürde hangi isimlere hizmet ediyor gözükürse gözüksünler gerçekte hizmet ettikleri tek şeyin para ve patronlar iktidarı olduğunu biliyoruz. Bu soytarıların hizmet ettikleri efendilerini yıkacak olan bizleriz, sermayenin krallığını devirdiğimiz gün tarih sahnesinden son saray soytarılığını da silmiş olacağız. Terziler görünmez elbiseler dikmedi, ancak gelin görün ki bu kralların aklı buna yine yetmedi; görün bakın ey ahali, krallar tarih sahnesinde yine çıplak!

Kaynaklar:

- Murat Bardakçı, "Saray Soytarısı Geleneği", *Hürriyet*, 9 Ekim 2005.
- Özlem Tok, *Soytarı-Ressam İlişkisi*, Yüksek Lisans Tezi, Mersin Üniversitesi, 2009.
- Duygu Özkan, "Cheval'in Saray Soytarısı Metaforu", *İdil Dergisi*, 2012, www.idildergisi.com

"Recep İkinciso'y'un akıbetini açıklayın"

Cumartesi Anneleri eylemlerinin 485. haftasında 34 yıl önce Diyarbakır'da kaybedilen Recep İkinciso'y'u andı.

Recep İkinciso'y'un ablası İkrar İkinciso'y, kardeşinin 34 yıl önce gözaltına alınarak kaybedildiğini, yıllardır onun aradıklarını ancak bir sonuç alamadıklarını anlatarak kardeşinin kemiklerini istediklerini söyledi.

Basın açıklamasını okuyan **Nimet Çelebi**, "Diyarbakır sıkıyönetim altındaydı. 12 Eylül Askeri Darbesi'nden 59 gün önceydi. 16 Temmuz 1980 akşamı Recep, iftar için evine geldi. İftardan sonra tekrar dükkana gitti. Gece dükkân dönüşü evinin yakınında 3 sivil polis tarafından zorla arabaya bindirilerek götürüldü. Olaya tanık olan komşuları durumu aileye bildirdi. Baba Diyarbakır'daki bütün karakollara gitti. Gittiği her karakolda 'bizde yok' cevabıyla karşılaştı. Resmî makamlarda yaptığı tüm başvurular sonuçsuz kaldı. Recep İkinciso'y'dan bir daha haber alınmadı." dedi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2014/29 * 18 Temmuz 2014

Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Tayfun Altıntaş

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yanetim Adresi:

Eksen Yayınlık Millet Cd. Selçuk Sultan Cami Sk. No 2 / 9 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25
e-mail: info@kizilbayrak.net
twitter: [@kizilbayraknet](https://twitter.com/kizilbayraknet)
<http://www.kizilbayrak.net>

Baskı: ESMAT Matbaacılık
M. Nezih Özmen Mah. Yüksel Sk. No: 19
Güngören / İstanbul

İş cinayetlerinin olmadığı bir dünya için!

Geçtiğimiz günlerde AKP iktidarının sermayeyi koruma konusundaki kararlılığını gösteren iki olay yaşandı. Bu olaylardan biri maden ocaklarının patronlara yaşam odası yapma zorunluluğuna yönelik yasa önerisinin reddedilmesiydi. İkinci olay ise kömür madenlerinde yaşam odası yapmaya yanaşmayan kapitalistlere 250 milyon liralık ek kıyak ödemeninin sağlanmasıydı.

AKP iktidarının maden patronlarını koruyan anlayışı

Her gün yeni iş cinayeti haberlerinin geldiği madenlere yönelik düzenlemelerde sermaye hükümeti sermayeyi koruyan icraatlarına bir yenisini ekledi. Soma'da yüzlerce işçinin katledilmesinin ardından madenlere yönelik düzenleme yapılacağını söyleyen AKP iktidarı, bir defa daha işçi düşmanı, sermayeyi koruyan anlayışa dört elle sarıldı.

Madenlerde yaşam odası zorunluluğunu reddeden AKP iktidarı, maden tekellerine 250 milyon lira ek ödeme yapılması için Bakanlar Kurulu'na yetki verdi. Bu parayla Soma'da, ihtiyaç duyulmanın iki katı yaşam odası yapılabilirdi. Bu vesileyle, madenlerdeki işçi katliamlarının sorumluları olan maden patronları ve AKP arasındaki ilişki ortalığa saçıldı.

TBMM Plan ve Bütçe Komisyonu'nda yapılan görüşmelerde CHP'li üyelerin verdiği "madenlerde yaşam odaları zorunlu olsun" önerisi, hükümet adına Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik'in olumsuz görüşüne uyan dinci partinin milletvekillerinin oylarıyla reddedildi.

Maden işçilerinin çalışma sürelerinin kısaltılması ve bazı özlük haklarına yönelik yapılan göz boyamaya yönelik düzenlemelerin, kısmi iyileştirmelerin ardından ise AKP kanadından yeni bir hamle geldi. Söz konusu iyileştirmelerin işletme maliyetinin artacağını kaydeden dinci parti, yürürlükteki sözleşmeler de dahil aradaki fiyat farkını devletin karşılaması için Bakanlar Kurulu'na yetki verildi.

TBMM Plan ve Bütçe Komisyonu'nda yer alan dinci parti milletvekillerinin

oylarıyla kabul gören uygulamaya göre, ton başına 2 dolarlık ek ödeme yapılacak. Bu sayede 9 maden sahibi kapitaliste yılda yaklaşık 250 milyon lira fazladan ödeme yapılacak. Bir yaşam odasının yaklaşık 500 bin lira olduğu hesaplandığında, maden sahiplerine yapılacak ek ödemeye, Soma'daki tüm madenlerde gereksinim duyulan yaşam odalarının iki katı yapılabiliyor.

İşçilerin yaşam ve çalışma koşulları sermayedarların, sermayedarları koruyan kapitalist sömürü düzenini zerre kadar ilgilendirmiyor. Çünkü her şeyi daha fazla kâr elde etmenin aracına dönüştürmek isteyen kapitalistler ve kapitalistleri korumayı temel görev sayan AKP iktidarının iş cinayetlerinden zerre kadar rahatsızlık duymuyorlar. Zira işçi kanıyla kârlarına kâr katıyorlar.

Kapitalizmin egemen olduğu dünya ve Türkiye'de iş cinayetleri artarak sürüyor. Zira kapitalistler işçi sağlığı ve güvenliği için alınacak olan önlemleri ve harcamaları gereksiz, maliyet artırıcı yük olarak görüyorlar. Sonuç, Türkiye yılda 77 bin iş kazası ile Avrupa'da birinci, dünyada üçüncü sırada bulunuyor.

Kapitalistler işçilerin çıkarları ve sağlıkları için kollarını kıpırdatmazlar. Onların tek derdi kar oranlarını yükseltmektir. Bunun için işçilerin çalışma temposunu sürekli arttırıyorlar. Çalışma koşullarını ağırlaştırıyorlar. Çalışma sürelerini arttırıyor, işçi maliyetlerini düşürmek için tüm hünerlerini sergiliyorlar. Tüm bunları işçilerin örgütlü mücadele birliği olmadığı için kolayca yapabiliyorlar.

AKP iktidarı iş kazalarını önleme iddiasıyla İş Güvenliği ve Sağlığı Yasası'nı çıkardı. Güya bu yasayla iş kazaları azalacaktı. Ancak Soma'da ve son bir yıl içinde ülkenin dört bir yanında yaşanan iş cinayetleri, kapitalistlere dönük hiçbir ciddi yaptırım içermeyen yasanın kapitalistleri katliam yapmaktan alıkoymadığını gösterdi. Yasada zorunlu hale getirilen meslek eğitimi, iş güvenliği ve sağlığı eğitimleri hep kağıt üzerinde kaldı. İşçilere hiçbir ciddi eğitim verilmedi. Soma'da olduğu gibi işçilerin yaşaması için gerekli olan maskeler bile işçilere çok görüldü. Her gün onlarca, yüzlerce iş kazasının yaşanmasından, işçilerin iş cinayetlerinin kurbanı olmasından, kapitalistlerin pervasızlığına göz yuman AKP iktidarı doğrudan sorumludur.